

Schumer meddeler Bibi: "Du er blevet fundet utilstrækkelig"

Den 14. marts 2024 (EIRNS) – Efter "MacBibi" Netanyahu's AIPAC-tale den 12. marts stod det klart for selv de mest velvillige, at han måtte gå. Rasende over rapporten Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community fra 2024, som sagde, at "mistilliden til Netanyahu's evne til at regere er blevet dybere og bredere i offentligheden fra det i forvejen høje niveau før krigen, og vi forventer store protester, der kræver hans afgang og nyvalg," fortalte kong Bibi de forsamlede: "Sandheden er, at Israels befolkning i overvældende grad støtter den politik, som jeg og min regering har lagt frem. De støtter i overvældende grad behovet for en total sejr. Overvældende. De er i overvældende grad imod ideen om at få en palæstinensisk stat proppet ned i halsen."

Senator Chuck Schumer, som repræsenterer Wall Street, City of London og deres anglofile del af "efterretningssamfundet", samt i øvrigt et parti, som står til nederlag ved valget i november, var ikke overvældet. Han talte i 40 minutter i det amerikanske senat og opfordrede Netanyahu til at træde tilbage: "Jeg mener også, at premierminister Netanyahu er faret vild ved at lade sin politiske overlevelse gå forud for Israels bedste interesser... Han har været alt for villig til at tolerere de civile tab i Gaza, som får støtten til Israel i hele verden til at falde til et historisk lavpunkt. Israel kan ikke overleve, hvis det bliver en paria, udstødt... På dette kritiske tidspunkt mener jeg, at et nyvalg er den eneste måde at muliggøre en sund og åben beslutningsproces om Israels fremtid, på et tidspunkt hvor så mange israelere har mistet tilliden til deres regerings udsyn og retning."

Victoria Nuland modtog denne nyhed i sidste uge; Netanyahu modtager den i denne uge. "Der er en grænse for tyrannens magt", især hvis tyrannen er så begrænset som disse to. Bag

denne grænse ligger en højere magt, idéernes magt, som f.eks. de idéer, der blev bekendtgjort i Den amerikanske Uafhængighedserklæring og USA's forfatning.

LaRouches Oase-plan- rejser hovedspørgsmålet: "Er menneskeheden moralsk i stand til at overleve?" Mens Frankrigs tåbelige Macron, som delvist giver Putin skylden for, at Frankrig uden videre er blevet smidt ud af sine tidligere afrikanske kolonier, foreslår at indsætte franske og andre tropper i krigen i Ukraine officielt, i stedet for ulovligt og hemmeligt, skønt han hele tiden hævder, at "de ikke rigtig er der for at kæmpe", advarer Vatikanets kardinalstatssekretær Pietro Parolin om atomar optrapning: "Risikoen for en skæbnesvanger 'retning mod atomkrig er en virkelig risiko... Jeg tror snarere, at de forskellige aktører i denne tragiske situation vil forskanse sig yderligere i deres egne interesser, og undlade at gøre hvad de kan for at opnå en retfærdig og varig fred."

Der er brug for visionære – folk som den tyske statsmand Walter Rathenau, udenrigsministeren, der i 1922 afviste enhver økonomisk eller territorial fordring fra den tyske regering på nationen Rusland, som dengang udgjorde den nydannede Union af Socialistiske Sovjetrepublikker. Sovjetunionen svarede igen, og de underskrev Rapallo-traktaten den 16. april 1922. Rathenaus syn på økonomisk politik var, at "vi er her ikke for at besidde, ikke for at have magt, heller ikke for at være lykkelige: Vi er her, så vi kan belyse de guddommelige elementer i den menneskelige ånd."

Rathenau blev myrdet to måneder senere, selv da Hjalmar Schacht, den fremtidige finansminister i Det Tredje Rige, blev sponsoreret af brødrene John Foster og Allen Dulles til at gøre det stik modsatte – at plyndre Tyskland gennem en række råstofmonopoler, som blev til karteller som IG Farben, arkitekterne bag dødslejren Auschwitz. Deres ideer om økonomi udsprang af en "dyrisk" opfattelse af menneskeheden, som det ses i nutidens igangværende etniske udrensning af Gaza,

sammenholdt med de samtidige møder i USA for at sælge fast ejendom i Israel – herunder i de ulovlige bosættelser på Vestbredden.

Der er imidlertid en reaktion på vej for "moralisk egnethed til at overleve". Demonstrationer har haft held til at stoppe nogle af disse såkaldte land-udsalgsmøder. Mandag aften erklærede Oscar-vinderen Jonathan Glazer, der har skrevet og instrueret Holocaust-dramaet "The Zone of Interest", sammen med producenterne James Wilson og Len Blavatnik: "Lige nu står vi her som mænd, der afviser, at deres jødiskhed og Holocaust er blevet kapret af en besættelse, som har ført til konflikt for så mange uskyldige mennesker, hvad enten det er ofrene for den 7. oktober i Israel eller det igangværende angreb på Gaza." Det skaber et potentielt Army-McCarthy Hearings/"Have You No Shame?"-øjeblik for ADL og deres årtier lange misbrug og udnyttelse af bagvaskelsen "antisemitisme" som våben.

Indtil nu er det endnu ikke blevet tilstrækkeligt værdsat, hvor mange liv, der ikke er blevet reddet, hvor meget rigdom, der ikke er blevet udviklet, og hvor mange opdagelser, der ikke er blevet gjort, på grund af bagvaskelsen af Lyndon LaRouche som "antisemit". LaRouche skulle afskrækkes fra at afsløre, som han havde gjort i sin berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971, den fascistiske økonomiske afindustrialiserings- og affolkningspolitik, som Wall Street og City of Londons skabning, Hjalmar Schacht, står bag. Denne politik og dens menneskesyn er grundlaget for de nuværende krige. LaRouches Oase-plan, især dens videoversion, og Zepp-LaRouches "Ti principper"-manifest for menneskeheden er løsningen til at ændre regeringsledelsen, til at gøre den menneskelig igen.

Billede: Flickr: Gregory Hauenstein

Webcast: Faren for atomkrig skal tages alvorligt Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 13. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 13. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Vi har meget at dække i dag, Helga, for der er alle mulige skøre udtalelser fra NATO- og EU-embedsmænd om stedfortræderkrigen mod Rusland fra Ukraine, og opbygningen mod et forventet IDF-angreb i Rafah.

Men jeg ville gerne fortælle om en udvikling i USA efter afslutningen af nomineringerne for hvert parti i primærvalgene i går, og dette er et spørgsmål fra en seer i Europa, som skriver: "Med meningsmålinger, der viser, at få amerikanere ønsker en omkamp mellem Trump og Biden, ser det ud til, at det er præcis, hvad de kommer til at få." Så han spørger: "Er dette det bedste, USA's politiske system kan tilbyde? Og er det for sent for Diane Sare at stille op til præsidentvalget som uafhængig?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hun er helt sikkert den person, der ville have kaliberen til at være en præsidentkandidat og en god præsident, helt sikkert. Om vi kan gøre det, ved jeg ikke: Det afhænger af, om vi kan mobilisere nok støtte i tide. Det er allerede meget sent i valgkampen, men jeg tror, at det ikke kun sker med et præsidentielt system, som desværre ikke er så demokratisk længere, men mere et plutokrati, hvor det koster 5 millioner dollars eller mere at stille op til Kongressen; til Senatet kan man tilføje et nul, og til præsidentposten har man brug for mange flere penge end det under normale omstændigheder.

Jeg tror, spørgsmålet er, om Diane Sare, Jose Vega og et par andre uafhængige kan samle nok af befolkningen til at være et alternativ? Det er meget svært, og jeg tror, at alt dette er det sene resultat af, hvad det amerikanske etablisement gjorde mod min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som trods alt stillede op til præsidentvalget otte gange. Og den måde, de behandlede ham på, nu får mange mennesker "LaRouche-behandlingen", men du kan se, hvad resultatet er: Du har et land, der i bund og grund er i forfald. Og man kan kun håbe, at det motiverer tilstrækkeligt mange mennesker til at samle sig om Diane Sare.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om Oasis-planen. Nogen skrev ind: "Hvor vigtig det mexicanske kongresmedlem Robles' støtte til Oasis-planen end er, har der så været nogen støtte til den fra valgte embedsmænd i Vesten, og forventer du, at der kommer nogen?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi er lige nu midt i organiseringen af en konference den 13. april. Jeg kan allerede sige, at vi har et par vigtige støtter, som vi ikke vil offentliggøre før konferencen, men jeg er faktisk ret optimistisk, at hvis vi bare får et par relevante personer, helst kongresmedlemmer, præsidenter, tidligere præsidenter, tidligere folkevalgte, ambassadører af forskellig slags; og så håber jeg, at de unge vil tilslutte sig kravet om Oasis-planen i demonstrationerne

for en våbenhvile og fred i Sydvestasien, så tror jeg, det kan tage fart.

Så jeg har ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, andet end at jeg beder dig om at hjælpe os med at finde disse mennesker og være en del af den organiserende kraft for at få det til at ske.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Menashe, som er en hyppig bidragyder. Han spørger, at han som afrikaner gerne vil have dig til at tale om, hvordan Oasis Plan-tilgangen til gensidig økonomisk udvikling kan anvendes til at tackle de udfordringer og muligheder, som afrikanske nationer står over for?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at Oasis-planen simpelthen er en skabelon for, hvad man kan gøre overalt, hvor der er mangel på udvikling. Det vigtigste projekt, vi har presset på for nu i tre årtier, er Transaqua-projektet: Det vil hjælpe et halvt dusin lande i hjertet af Afrika ved at omlede 3-4% af vandet fra Congo-floden, som ikke bliver udnyttet, til Atlanterhavet og føre det gennem en kanal og et flodsystem til Tchad-søen. Det ville give kunstvanding til alle nabolandene langs vejen, det ville hjælpe med at overrisle en stor del af Sahel-zonen, det ville give strøm til industriparker og lignende projekter. Det er helt sikkert, at hvis man kan få Oasis-planen, så har vi naturligvis det meget vigtige Ibn Sina-projekt til genopbygning af Afghanistan, og de kan alle integreres i Verdenslandbroen. For i virkeligheden er det hele det Globale Syd, der mangler udvikling, så forhåbentlig kan vi med Oasis Plan-kampagnen og Ibn Sina-projektet, der er på rette vej, virkelig vende denne underudvikling og gøre den sydlige del af halvkuglen til en blomstrende have med skove og gode områder, hvor folk kan leve og trives.

SCHLANGER: Som et opfølgende spørgsmål, der lige er kommet ind, spurgte nogen: "Skyldes den manglende gennemførelse af den slags projekter racisme, neokolonialisme eller bare ren og skær uvidenhed?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det nuværende neoliberale økonomiske system, som dominerer meget af den transatlantiske sektor, og som rækker ud i de tidligere koloniserede lande ved at bestemme vilkårene for handel og eksport og import og kreditfaciliteter og så videre, det er gearet til at gøre de rige rigere, og det er nu ved at nå et absurd punkt. For hvis milliardærene bliver så absolut rige, at de umuligt kan bruge alle pengene i deres levetid, med sportsvogne og kaviar og alle mulige former for luksus, mens milliarder af mennesker bogstaveligt talt er dømt til knap nok at realisere deres menneskelige potentiale og død tidligere, er det et system, der ikke kan fortsætte. Og det fortsætter ikke, fordi man lige nu har landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med BRIKS-Plus og andre organisationer i det Globale Syd for at danne et alternativt økonomisk system, og problemet lige nu er, at den nuværende krigsfare, som er gigantisk og bliver større dag for dag – og vi bør bruge noget tid på at diskutere det, fordi det er ekstremt vigtigt, at folk er klar over det – at krigsfaren kommer fra det faktum, at de nuværende etableringer i det Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, de er fast besluttet på at beholde det system, som har givet dem enorme profitter, som de nu er ved at omdanne til en fuldgyldig krigsøkonomi! Som i Europa, hvor man forsøger at omdanne hele de europæiske økonomier til krigsøkonomier. Og hvis du ser på aktiemarkedet, aktierne i det militærindustrielle kompleks, så stiger de enormt, men til hvilken pris? Vi er meget hurtigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, og hvor der er fare for, at de to regionale kriser eskalere til en global atomkrig.

Så i en vis forstand er det, hvad vi hurtigst muligt må afhjælpe, og jeg opfordrer alle jer, der så dette program, til at gå sammen med Schiller Instituttet for virkelig at overbevise befolkningerne i det Globale Nord om, at der findes et alternativ, at hvis USA og de europæiske lande ville beslutte at samarbejde med landene i det Globale Syd, ville armene være åbne. Jeg har mange, mange gange hørt ord fra

russiske og kinesiske ledere om, at de er villige til at indgå i et sådant samarbejde, men alle disse tilbud er hidtil blevet afvist kollektivt af Vesten, men det er ekstremt vigtigt, at vi får vendt udviklingen, før det er for sent.

SCHLANGER: Vi ser ud til at få en række spørgsmål om dette emne. Der er et fra en, der skrev om Putins interview, jeg tror i dag, med RIA Novosti, hvor han beskyldte den "gyldne milliard" for at snylte på andre folkeslag i Afrika, Asien og Latinamerika. Ifølge dette spørgsmål sagde Putin med henvisning til den "gyldne milliard": "Men de må indse, at vampyrballet er ved at være slut." Og så stiller spørgeren spørgsmålet: "Hvad mener han med den 'gyldne milliard'? Og tror du, at det Globale Syd og BRIKS kan gøre en ende på dette parasitiske system uden støtte fra Vesten?"

ZEPP-LAROUCHE: Dette interview af Putin med RIA Novosti læste jeg lige før denne udsendelse, og jeg synes virkelig, det er en opfordring til at vågne op. For selvfølgelig vender mainstreammedierne det straks om og siger, at Putin har truet verden med atomkrig, men det er ikke, hvad han sagde. Han sagde, at Rusland er klar, at de stort set er i alarmberedskab, og at deres atomtriadesystem er i alarmberedskab hele tiden. Naturligvis er den russiske atomdoktrin, at hvis den russiske ledelse mener, at Ruslands integritet er på spil, så vil de bruge disse våben. Det er i en vis forstand en alarmklokke, for med Tysklands pres for at levere Taurus-krydsermissilet til Ukraine, som kan nå Moskva fra den ukrainske grænse – det kan ødelægge Kreml, det kan ødelægge de russiske ministerier, og med Macrons opfordring til at indsætte franske og andre NATO-tropper i Ukraine, er vi meget, meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage! Så Putin svarer på det, og han gør det meget klart, at Vesten risikerer civilisationens udslettelse, hvis de bliver ved med at presse på.

Det, han mener med "den gyldne milliard", er simpelthen de mennesker, som jeg har nævnt før, de mennesker, der bevidst

eller ubevidst har nydt godt af det neoliberale system. Dette system har undergået en enorm forvandling, for selv om Bretton Woods-systemet efter Anden Verdenskrig ikke blev, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt det, fordi det på grund af Roosevelts død blev organiseret af Churchill og Truman, så opfyldte det ikke Franklin D. Roosevelts krav om, at Bretton Woods-systemet skulle muliggøre udviklingen af udviklingslandene; men det gjorde noget godt for landene i det Globale Nord: Det skabte mere eller mindre to år med stabilitet og økonomisk vækst; det skabte rammerne for genopbygningen af de lande, der var blevet ødelagt af Anden Verdenskrig; og det skabte stabilitet, det var en periode med velstand i Europa og i USA.

Men så blev det system hugget af. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, var absolut profetisk, da han den 15. august 1971, da Nixon gik fra faste valutakurser til flydende valutakurser, sagde LaRouche, at hvis man fortsætter ad den vej, vil det føre til en ny depression og en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig. Det, han mente med det, var, at hvis man bliver ved med at skubbe til systemet på en sådan måde, at det kun tilgodeser spekulanterne, den skøre idé om, at "penge skaber penge", til ulempe for maskinværktøjssektoren, for industrien på mellemniveau, og det skete gradvist i løbet af de følgende årtier, indtil det punkt, hvor realøkonomien nu er ved at bryde sammen, som i Tyskland, den er i frit fald; Europas infrastruktur er i dårlig stand, og USA's infrastruktur er i forfærdelig stand.

Så der var en slags primitiv ophobning mod realøkonomien, og det er der, vi er nu. Men i mellemtiden gav det en masse mennesker i Europa og USA en meget høj levestandard, relativt set, og det er det, russerne generelt mener med den "gyldne milliard". Hvis du tænker på, at vi har 8 milliarder mennesker, så er der måske en milliard mere i andre lande i Asien og andre steder, som klarer sig godt, men der er milliarder af mennesker, som enten er absolut, forfærdeligt fattige eller ikke klarer sig godt, hvilket betyder, at de

ikke har nok at spise, at studere, at opdrage familier. Så jeg mener, at denne forskel mellem den "gyldne milliard", eller den del af befolkningen, der er relativt velhavende, og det store flertal af mennesker, der er fattige, skal afhjælpes.

Jeg tror, at landene i det Globale Syd er i gang med at gøre det, og jeg tror, at de er i stand til at gøre det på egen hånd, uden støtte fra Vesten. For hvis Vesten vender sig imod dem og siger, vi vil ikke samarbejde med jer, men vi vil forsøge at undertrykke jeres udvikling, så vil landene i det Globale Syd være i stand til at gøre det selv, og de er i øjeblikket indstillet på netop det.

Det eneste problem er, at hvis Nord ikke samarbejder, men forbliver i en geopolitisk konfrontation, er jeg bange for, at det vil føre til Tredje Verdenskrig. Så vi må gøre alt, hvad vi kan, for at få folk til at forstå, at vi sidder i samme båd, og at enten har vi alle fremgang, eller også har ingen af os.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål om Mellemøstpolitik fra en, der identificerer sig som jødisk amerikaner. Han henviser til rapporten om, at hundredvis af rabbinere har skrevet et brev til Biden, hvor de opfordrer ham til at presse på for en våbenhvile, men at det bedste, Biden kunne gøre, var at sige, at en invasion af Rafah ville være at overskride en rød linje, men at han fortsat vil stå sammen med Israel. Så han spørger: "Hvad kan man gøre for at stoppe det israelske folkemord, hvis Biden ikke gør noget?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget vanskeligt spørgsmål. Jeg synes, at det, disse rabbinere gør, er præcis det rigtige. Og man kan kun håbe på, at flere vil rejse sig, for det, der sker i Gaza, er en hjerteskrærende katastrofe, som sætter spørgsmålstejn ved hele menneskehedens moral. Hvis vi ikke kan løse det, så fejler vi som art!

Det er derfor, vi presser så hårdt på for ideen om en Oase-

plan, det vil sige ideen om, at der skal være mere vand, mere ferskvand i hele regionen, men især mellem Israel, Palæstina og naboerne, Syrien, Yemen, Irak og andre lande. For hvis man ser på denne region, er den fuldstændig ørken. De eneste områder, der ikke er ørken, er Golfstaterne, De Forenede Arabiske Emirater, Dubai og andre Golfstater, som har gjort meget for at bringe frisk havvand hertil ved at afsalte havvandet, så det kan drikkes og bliver frisk. Man kan se, at disse kyststrækninger er som oaser! De blomstrer, de er utroligt rige med hensyn til vegetation. Dette har nu stået på i næsten 30 eller 40 år. Så det er frodige haver, frodige marker med alle slags planter, så selv fuglene har ændret deres træk fra vinter til sommer, fordi det er et dejligt sted at hvile og få mad.

Så dette princip kunne anvendes i Israel, i Gaza, på Vestbredden, i Palæstina, i Jordan; og vi har realiseret et forslag, som Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, nemlig ideen om at forbinde Middelhavet via kanaler til Det Døde Hav, og derfra til Det Røde Hav, og så bruge det afsaltede vand til kunstvanding, til kunstvanding af landbrugsmarker, til skovbrug, til industriparker, til infrastruktur. Så dybest set skal man have en vision om, at hele Sydvestasien om få år kan se lige så tæt udviklet ud som Tyskland. Tyskland er et land med en utrolig veludviklet infrastruktur (selv om den er ved at falde fra hinanden nu, men den er stadig meget udviklet), man har integrerede vandveje, for eksempel Rhinen, hvor der er fragtskibe, der sejler til havne i Holland, så de er forbundet med hele den internationale søhandel. Derudover har man Duisburg, som er en indlandshavn, der er forbundet med jernbaner og motorveje.

Så hvis du tænker på den tætte infrastruktur, som du kan se i Tyskland, er eller har været kilden til udvikling for Tyskland, fordi en integreret, tæt infrastruktur er forudsætningen for en høj arbejdsdeling, forskelligartet produktion; og hvis det ville blive udviklet i Sydvestasien,

er der ingen grund i universet til, at alle landene i Sydvestasien ikke kunne have en levestandard som Tyskland, da det stadig var på vej op (lige nu er det ikke længere). Men Tyskland er en model for, hvornår man havde en meget veludviklet middelklasse, industri på mellemniveau og var meget velfungerende. Der er ingen grund til, at man ikke kan anvende et sådant koncept i Sydvestasien med Oasis-planen. Vi afholder en konference om det den 13. april, hvor I alle bør tilmelde jer og deltage og fortælle folk om det. For vi tror, at hvis nok mennesker, især unge mennesker, i regionen får den idé, at hvis man går over til et fredeligt samarbejde mellem israelere og palæstinensere og alle de andre, så er der en lys fremtid. Der er en grund til at overvinde lange, lange konflikter, og at vi må sætte en stopper for denne endeløse krig. For hvis man bliver ved med at gøre det, der er sket nu i de sidste årtier, er det elendighed for alle, og det er ikke i noget lands interesse.

Så vi er nødt til at indgyde denne idé om håb og en vision for fremtiden, og forhåbentlig kan vi vende det.

SCHLANGER: Du kan tilmelde dig konferencen den 13. april, som vil være online, og linket til tilmelding findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Du kan også downloade den video, som LaRouche-organisationen, Jason Ross, har lavet om Oasis-planen, og sørge for, at den bliver distribueret, for det er materiale, der ikke er blevet dækket andre steder end i vores publikationer.

Nu, Helga, vil jeg gerne vende tilbage til krigen i Ukraine et øjeblik. Der er et spørgsmål, der er blevet sendt ind. "Du, fru LaRouche, har talt om Kinas diplomatiske initiativer med hensyn til at afslutte krigen i Ukraine. Hvad er det, Kina har foreslået?"

ZEPP-LAROUCHE: Den kinesiske udsending for regionen, Li Hui, har lige været på endnu en rundrejse og talt med folk i Kiev, i Moskva, i Bruxelles, Warszawa, Berlin og Paris. På

etårsdagen for krigen havde Kina allerede lavet et 12-punktsprogram, som er et meget detaljeret indledende forslag til, hvordan man kan vende tilbage til en diplomatisk løsning på alle disse konflikter. Og det er klart, at den økonomiske udvikling i forbindelse med Bælte & Vej Initiativet vil være en ekstremt vigtig komponent for genopbygningen af Ukraine.

Jeg tror, at det nu er det mest aktive forslag. Kina har også fremsat et andet forslag, som jeg mener skal tages meget, meget alvorligt, og det er idéen om, at de to supermagter, USA og Rusland, skal vende tilbage til våbenkontrol og den form for nedrustning, der plejede at være, selv under den kolde krig, og som ikke er der nu, fordi alle traktater i bund og grund er blevet annulleret. Så jeg synes, at det kinesiske forslag er ekstremt vigtigt.

Så opfordrede paven Ukraine til at hejse det hvide flag og forhandle: Dette var endnu et eksempel på en utrolig forvrængningskampagne i massemedierne. For det, paven sagde, var, at når man erkender, at man har tabt, er det vigtigt at have modet til at forhandle, for ellers vil en masse mennesker dø uden nogen god grund. Nu synes jeg, det er meget, meget vigtigt, for der er en ny artikel i det franske magasin Marianne. Der beskriver de meget detaljeret, og jeg har ingen grund til at tvivle på, at det er korrekt, for det stemmer overens med andre rapporter, vi har fået før, hvorfor situationen i Ukraine er sådan, at den ikke kan vindes militært mere, simpelthen fordi der er en utrolig uoverensstemmelse: Russerne har meget mere mandskab, de har meget bedre teknisk udstyr til befæstning, de har ammunitionsforsyninger, og dybest set kan den ukrainske position ikke opretholdes, og krigen er de facto tabt. Det mener flere militæksperter fra Schweiz, Frankrig, Italien og Tyskland.

Så i en sådan situation er det at sige, "lad os afslutte det" og lade os genopbygge en fremtid, ikke noget, man skal anfægte. Og jeg mener, at et sådant forslag er ekstremt

presserende på et tidspunkt, hvor, hvis denne optrapning med Taurus fortsætter, og ideerne om at sætte vestlige tropper på jorden – der er nu flere og flere rapporter om, at der allerede er NATO-tropper på jorden, fra Frankrig, fra briterne, fra amerikanerne. Jeg synes, vi er så faretruende tæt på en rød linje, at jeg kun kan sige, at hvis folk tænker over, hvad der står på spil her, så er det en termonuklear global krig. Hvis det kommer så vidt, vil der absolut ikke være nogen tilbage til at overveje, hvorfor det skete. I betragtning af, at der er rapporter fra tidligere tider, hvor der blev lavet skøn over, hvor mange millioner døde vi har råd til at have sådan en krig – jeg mener, sådanne rapporter kan kun være lavet af folk fra en sindssygeanstalt, og jeg undskylder over for folk på sindssygeanstalten.

At tænke på denne måde betyder, at man leger med menneskehedens eksistens! Og hvis det kommer til en global termonuklear krig, vil alt, hvad dine forældre, bedsteforældre, digtere fra tidligere århundreder, komponister, alt hvad nogen gjorde, være forgæves, fordi der ikke vil være nogen tilbage til at have glæde af deres værker.

Så jeg kan kun sige, hør her, lad os gøre det på en anden måde: Samarbejd med det Globale Syd. Der er en løsning på denne situation, men jeg kan kun sige, at jeg er meget, meget bekymret over, at den nuværende politiske klasse – Simon Jenkins sagde i The Guardian, at hele den politiske klasse i Vesten er så uduelig, at de ikke er i stand til at erkende, at alle deres politikker i de sidste årtier har været en fiasko, og det er det største problem; så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at have en alternativ diskussion og grundlæggende sige, at vi er nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle menneskers interesser på planeten. Det glæder mig at høre, at kongresmedlem Benjamín Robles fra Mexico har udsendt en opfordring til alle kongresmedlemmer og parlamentarikere i hele verden om at hjælpe ham med at sætte en sådan

international konference på dagsordenen. Så jeg vil også bede jer om ikke bare at cirkulere Oasis-planen, men også at tage dette brev fra kongresmedlem Robles og sende det til alle kongresmedlemmer og borgmestre, statslige lovgivere og andre folkevalgte og få dem til at slutte sig til bestræbelserne på at få en anden arkitektur på bordet.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål til dig fra en, der beder om din ekspertise om Kina. Han skriver, at Steve Bannon og andre i anti-Kina-lobbyen jubler over det, de kalder "krakket" i den kinesiske økonomi, ejendomsproblemerne, afmatningen. Men så skriver vores seer: "Der er nu rapporter om, at Kinas eksport steg med over 10% år-til-år og især med salg til Indien, Brasilien og andre nationer i det Globale Syd." Og han spørger: "Hvad er dit syn på det?" Og denne anti-Kina-lobby "er det derfor, de nu forsøger at presse et lovforslag igennem i Repræsentanternes Hus om at forbyde TikTok?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, disse mennesker er ganske enkelt inkompetente. De har forudsagt den kinesiske økonomis undergang så mange gange, og de tog fejl lige så mange gange. De forstår ikke, at Kina ikke forfølger spekulation som formålet med økonomien, men at de lægger al deres vægt på innovation, innovation, innovation. Og det er sådan, de har været i stand til at undgå de typiske cykliske udviklinger i økonomier, med andre ord, man har ikke en såkaldt Leontief-kurve, eller man har ikke cykliske udviklinger, fordi de hele tiden tilfører de mest avancerede opdagelser inden for videnskab og teknologi til økonomien, og på den måde har de undgået netop sådanne kollaps.

På den anden side bygger de nu som en reaktion på denne geopolitiske "afkobling" eller "de-risking", som de kalder det, fra Vesten. Kina vender sig om og siger: OK, så opbygger vi markeder i Syd, vi investerer langsigtet – hvilket ikke er så langsigtet, men ikke daglig profit – men vi vil investere i at opbygge markeder i det Globale Syd ved at forsyne disse

lande med havne, lufthavne, jernbaner og broer; og på den måde gør de udviklingslandene rigere, og de udvikler derved et marked for kinesiske varer og øger dybest set eksport/import med hele det Globale Syd. Så det er en vindende strategi.

Så jeg tror, at dommedagsprofetierne om den kinesiske økonomi er fuldstændig ideologiske, og ideologer har meget sjældent videnskabelig viden. Og jeg tror, at i tilfældet med Bannon er det en fair beskrivelse at karakterisere ham på den måde.

SCHLANGER: Helga, jeg har endnu et hurtigt spørgsmål til dig, fra en anden mangeårig seer: "Hvad tror du er årsagen til Macrons hårde linje over for Rusland i Ukraine, hvor han kræver NATO-støvler på jorden?"

ZEPP-LAROUCHE: Macron beskrives af nogle mennesker som en kamæleon, der kan skifte farve meget hurtigt. Han har i sin politiske karriere holdt nogle ekstremt flotte taler, og hvis man tror på ham, skulle man tro, at verden er ved at blive et paradis. Men der er altid en stor uoverensstemmelse mellem ord og handling, og jeg tror, Macron er i panik, fordi han har de samme rapporter, som jeg nævnte før, om denne artikel i Marianne og det franske militær, som har en meget nøgtern vurdering af, hvor krigen i Ukraine står. Eftersom Macron forbandt så meget af sin politiske skæbne med ideen om at "vinde i Ukraine", er dette faktisk et desperat træk. Jeg mener, at det har fået kløften mellem Frankrig og Tyskland til at eskalere endnu mere, så EU slet ikke står så samlet; jeg tror, at Macron gør det, ikke mindst af indenrigspolitiske årsager, med henblik på det kommende valg og så videre. Men det er slet ikke særlig klogt af ham.

SCHLANGER: At dømme ud fra, hvad der bliver skrevet om ham i den franske presse, er ordet "kamæleon" måske det pæneste udtryk, der er blevet brugt om ham.

Så, Helga, jeg tror, vi er løbet tør for tid nu. Tak, fordi du var med i denne uge. Har du nogle afsluttende ord?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil bare gerne have, at folk tager det, jeg sagde om faren for termonuklear krig, til sig, for jeg ville ikke sige det, hvis det ikke var ekstremt alvorligt. Og i modsætning til 1980'erne, da vi havde krisen med mellemdistancemissilerne, mellem SS-20 og Pershing-2, var der hundredtusinder af mennesker på gaden i mange lande, og de talte om faren for Tredje Verdenskrig. Helmut Schmidt talte for eksempel om det hver anden dag.

Og nu, hvor situationen virkelig er meget, meget farligere, fordi alle de bagkanaler ikke længere eksisterer, som selv på højdepunktet af den kolde krig i Cubakrisen eksisterede mellem Khrusjtjov og Kennedy, er folk ikke på gaden; eller de er på gaden af alle mulige grunde, men ikke af den virkelige grund, som er faren for termonuklear krig. Så gør dig venligst bekendt med emnet, og arbejd sammen med Schiller Instituttet.

SCHLANGER: Helga, mange tak, og vi ses forhåbentlig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: På gensyn i næste uge.

Det mexicanske kongresmedlem Robles udsender åbent brev: "Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!"

Den 12. marts 2024 (EIRNS) – Kongresmedlem Benjamín Robles Montoya fra Mexico har udsendt følgende "Brev til nuværende og

tidligere lovgivere i verden" på sit brevhoved fra Deputeretkammeret, LXV Lovgivende Forsamling. Det er dateret Mexico City, 13. marts 2024.

Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!

Kære kolleger fra hele verden:

For halvandet år siden afholdt en gruppe nuværende og tidligere lovgivere fra Mexico og andre lande rundt om i verden en række internationale seminarer om emnet: "Stop faren for atomkrig!" I november samme år udsendte vi en indtrængende opfordring til vores kolleger, nuværende og tidligere lovgivere i hele verden, "om at tilslutte sig denne indsats, som vi har iværksat, for at opfordre alle verdens borgere til også at stå sammen om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som respekterer alle nationers sikkerhedsinteresser, og som garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten."

I dag, 18 måneder senere, er det mere påtrængende end nogensinde, at vi mobiliserer for at stoppe faren for en atomkrig, og at vi fordobler indsatsen, før det er for sent. Krigen i Ukraine er ved at udvikle sig til en direkte konfrontation mellem ikke bare våben, men NATO-tropper, der er direkte udstationeret på ukrainsk territorium, og Rusland. Og nu har Netanyahus folkemord mod det palæstinensiske folk udløst så store menneskelige lidelser, at hele planeten er rystet, et folkemord, som truer med at udvide krigen til hele regionen.

I en tale, jeg holdt ved mødet den 6. marts 2024 i Mexicos Deputeretkammer, anførte jeg:

"Magternes ekspansionstrang, uhyrlighederne i et glubsk økonomisk system, der har skabt ulighed og elendighed, er en grobund for konflikt.

"Økonomiske sanktioner har kun forværret konflikterne, skabt

mere lidelse for befolkningerne, fremprovokeret mangel på medicin og energi og drevet global inflation i vejret.

“Hvor gyldig er ikke den berømte sætning fra Amerikas helt, præsident Benito Juárez, at ‘blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder en forudsætning for fred’...

“I dag er truslen om atomkrig igen truende, med USA, der sender våben til Ukraine og Israel, hvor det der sker er et grusomt folkemord; med indblanding i konflikten mellem Kina og Taiwan; med Rusland, der trækker sig ud af de strategiske våbenreduktionsaftaler og forbuddet mod atomprøvesprængninger.

“Kolleger, vi er nået til selve afgrunden af atomkrig, og det er bydende nødvendigt, at alle nationer hæver deres stemmer – ikke én nations eller flere nationers stemme, men hele menneskehedens stemme – for fred og imod atomkrig.

“Lad også alle verdens borgere forene sig i bestræbelserne på at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten. At opnå fred gennem udvikling, dét er vejen.”

Af alle disse grunde gentager vi mere indtrængende end nogensinde vores opfordring til jer, nuværende og tidligere lovgivere i verden, om at forene kræfterne – på trods af vores forskellige politiske og ideologiske orienteringer – i de nødvendige overvejelser omkring en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Med broderlige hilsner,

Benjamín Robles Montoya

Føderalt kongresmedlem

Kongressen for Mexicos Union

NGO'er sagsøger den danske stat for at stoppe våbeneksport til Israel

12. marts 2024 – Fra Amnesty Internationals hjemmeside her: <https://amnesty.dk/ngoer-sagsoger-den-danske-stat-for--at-stoppe-vabeneksport-til-israel/>

Oxfam Danmark, Amnesty International Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke og den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq lægger sag an mod Rigspolitiet og Udenrigsministeriet for at få stoppet dansk våbeneksport til Israel.

Der er en klar risiko for, at våben og militært udstyr, som Danmark direkte og indirekte eksporterer til Israel, bliver brugt til at begå alvorlige forbrydelser mod civile i Gaza. Dermed overtræder Danmark de internationale regler for våbenhandel samtidigt med, at Danmark risikerer at gøre sig medskyldig i overtrædelser af den humanitære folkeret – herunder krigsforbrydelser – og et plausibelt folkedrab.

Det vurderer fire fremtrædende organisationer, som nu går rettens vej for at stoppe dansk eksport af våben og militært udstyr til Israel. Med retssagen vil organisationerne have domstolens vurdering af, om eksporten strider mod de regler om våbenhandel, som Danmark har forpligtiget sig til.

”Vi har i fem måneder talt om et potentielt folkedrab i Gaza, men vi har ikke set politikerne gribe til handling. Danmark skal ikke sende våben til Israel, når der er en begrundet

mistanke om, at landet begår krigsforbrydelser i Gaza. Vi har brug for at få rettens ord for Danmarks ansvar," siger Tim Whyte, generalsekretær i Mellemlfolkeligt Samvirke, en af organisationerne bag søgsmålet.

Danmark har tilsluttet sig både FN's våbenhandelstraktat og EU's Fælles Regler for våbeneksport, som forpligter Danmark til at sikre, at eksport af våben og militært udstyr fra danske virksomheder ikke risikerer at bidrage til overtrædelser af folkeretten.

"Vi har dokumenteret flere israelske bombeangreb i Gaza, der ikke skelner mellem civile og militære mål og udsletter hele familier. Angrebene er uproportionelle og i strid med krigens regler. Danmark må på ingen måde være med til at gøre disse ulovlige angreb på civile mulige. Derfor vil vi nu have rettens vurdering af, om Danmark overholder sine forpligtigelser," siger Vibe Klarup, generalsekretær i Amnesty International Danmark.

Alene risikoen for, at militært udstyr kan blive anvendt i strid med krigens regler, bør få den danske stat til at stoppe eksporten i henhold til international lov, mener organisationerne.

"Befolkningen i Gaza udsultes, hundrede tusindvis af mennesker kan hverken finde vand, mad, medicin eller husly, 70 pct. af al infrastruktur er ødelagt i Gaza. Danmark må ikke levere våben til at bombe civile. Med retssagen vil vi teste, om Danmark respekterer international lov og ret og de værdier, vi bekender os til. Vi må ikke sidde klare brud på de humanitære love, krigsforbrydelser og advarslen om et potentielt folkedrab overhørig," siger Lars Koch, generalsekretær i Oxfam Danmark.

FN's internationale domstol (ICJ) vurderede i januar, at det er plausibelt, at Israel er i færd med at begå et potentielt folkedrab i Gaza. Og for nylig har en appeldomstol i Holland,

efter stævning fra bla. Oxfam Novib, pålagt den hollandske stat at stoppe våbeneksport relateret til F35-kampfly til Israel. Amnestys dokumentation er bla. blevet brugt som grundlag i disse sager.

FN-eksperter har også for nylig advaret om, at ethvert salg og levering af våben til Israel, der risikerer at blive brugt i Gaza, vil overtræde international humanitær lov og skal stoppes med det samme.

Udover de tre danske organisationer er også den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq med i retssagen mod den danske stat. Organisationens dokumentation har også været brugt i lignende retssager.

"Det er meget alvorlige og intensive angreb, der foregår i Gaza, hvor over 30.000 er blevet dræbt og 70.000 såret. Israel nægter at give befolkningen adgang til basale behov, som fx mad, vand, brændstof og medicinske forsyninger. Vi ser en ubeskrivelig lidelse for civile og børn, der amputeres uden bedøvelse, og masseevakuering til horrible steder. Derfor opfordrer Al-Haq indtrængende Danmark til at stoppe bevæbningen af de grusomheder, som finder sted, og til at stoppe et folkedrab på det palæstinensiske folk," siger Maha Abdallah, talsperson i Al-Haq.

Organisationerne udtaler desuden, at på trods af massiv dokumentation af Israels forbrydelser mod civile palæstinensere i Gaza, advarsler fra internationalt anerkendte eksperter, retssagen ved ICJ og retssagen i Holland, fortsætter våbeneksporten til Israel uændret. Nu bruger vi derfor alle muligheder i en demokratisk retsstat for at opretholde international ret, humanitær lov og vores forpligtelser.

Som civilsamfundsorganisationer står vi vagt om folkeretten og de internationale regler og love, som beskytter civile og deres rettigheder. Og vi inviterer danskerne med til at bakke

op om retssagen økonomisk og lancerer i dag en crowdfunding-kampagne.

Sagen føres i Danmark af Kontra Advokater.

Baggrund:

- Danske myndigheder har gennem flere år givet tilladelse til, at danske virksomheder kan eksportere komponenter til F-35-kampfly igennem et amerikansk ledet forsvarssamarbejde uden at foretage konkrete vurderinger af risikoen for, at det kan bidrage til krigsforbrydelser. USA sælger de færdigproducerede kampfly videre til Israel.
- Israel er det første land – udover USA – til at tage kampflyene i brug.
- Information og Danwatch har bla. afdækket, hvordan israelske F35-kampfly og herunder danske komponenter har været brugt i bombardementer i Gaza.
- Under et samråd i Folketingets udenrigsudvalg den 16. januar 2024 fortalte udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen (M), at i alt 15 danske virksomheder leverer komponenter til F-35 kampflyene.
- Den Internationale Domstol, ICJ, har fundet det plausibelt, at Israel begår folkedrab og har iværksat foreløbige foranstaltninger for at forhindre dette.
- Ledende folkeretseksperter vurderer, at den danske praksis ved behandlingen af tilladelser til våbeneksport er i strid med de internationale regler for våbenhandel, som Danmark er forpligtiget til at overholde.
- Den 12. februar 2024, har en appeldomstol i Holland besluttet at pålægge den hollandske regering at stoppe våbeneksport til Israel indenfor F-35 programmet på baggrund af et sagsanlæg fra bl.a. Oxfam Novib. Domstolen fandt, at fortsat eksport er i strid med EU's Fælles Regler for våbeneksport og FN's våbenhandelstraktat, som både Holland og Danmark har underskrevet.

- FN-eksperter har for nylig opfordret til, at lande stoppede deres våbeneksport, hvis der er risiko for, at våbnene kan blive brugt i Gaza.

Foto: Creative Commons

Panel 1. Klik her for panel 2: Online konference lørdag den 13. april: Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien (med talerliste)

Panel 2:

Online-konference 13. april 2024

Panel 1 –

At skabe betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Dennis Speed, Schiller Instituttet

- Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche
- H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian, palæstinensisk ambassadør i Danmark

- Ambassadør for en af BRIKS-nationerne
- H.E. Mounir Anastas, palæstinensisk ambassadør til UNESCO
- H.E. Beryl Rose Sisulu, Sydafrikas ambassadør til Mexico
- H.E. Donald Ramotar, Former President of Guyana
- Connie Rahakundini Bakrie, Lecturer, strategic analyst (Indonesia)
- H.E. Pavel Shidlovsky, Hvideruslands chargé d'affaires i USA
- Prof. Georgy Toloraya, direktør for den russiske nationale komité for BRIKS-forskning

Panel 2 – 20:30 dansk tid-

Oase-planen, det fysiske fundament for økonomisk udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet

- Jason Ross, Schiller Instituttets videnskabelige rådgiver
- Ilya Andreev, First Secretary, Expert in Humanitarian Affairs, Russian Federation Mission to the United Nations
- Dr. Pierre Berthelot, associeret forsker ved IPSE, medlem af Académie de l'Eau og direktør for tidsskriftet Orients Stratégiques
- Dr. Kelvin Kemm, atomfysiker, tidligere formand for South African Nuclear Energy Corporation
- Dr. Izzeldin Abuelaish, førende palæstinensiske læge fra Gaza og fredsaktivist
- William DeOreo, hydrolog, præsident for AquaCraft og fortaler for nuklear afsaltning med base i Colorado i USA

Den 18. februar udgav LaRouche-organisationen en 14 minutter lang video med titlen "Oase-planen: LaRouches løsning for Mellemøsten."

Videoen indledes med: "Hele verden er vidne til de rædsler, det palæstinensiske folk udsættes for, og vi ser dem hver dag i videoform. Men ødelæggelsen fortsætter, aktivt støttet af USA og et svindende antal andre lande. Menneskehedens moralske evne til at overleve er ved at blive testet. Rædselsshowet må slutte, og det starter med en øjeblikkelig, betingelsesløs våbenhvile." Dette skal ledsages af en massiv strøm af humanitær bistand til Gaza og arbejde hen imod en politisk løsning på krisen, herunder eksistensen og den fulde internationale anerkendelse af en suveræn palæstinensisk stat.

"Men uden økonomisk udvikling," fastslår filmen, "uden en levedygtig og meningsfuld vej til fremskridt i fremtiden, er politiske aftaler i sig selv uholdbare. Befolkningen i regionen skal vide, at deres børn vil få en bedre fremtid, et bedre liv. Fred gennem økonomisk udvikling er det eneste succesfulde grundlag for en varig og retfærdig fred i regionen. Det var dét, den israelske premierminister Yitzhak Rabin indså – der er ikke noget rent militært belæg for fred eller sikkerhed; udvikling er afgørende."

Hvordan kan israelerne og palæstinenserne nogensinde slutte fred, efter det der er sket? Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og internationale leder, understreger, at vi ikke kan løse denne konflikt, eller nogen anden konflikt, ved at forblive på konfliktens niveau. Ved at bruge et begreb fra Nicholas af Cusa (1401-1464) kaldet modsætningernes sammenfald, opfordrer hun os til at hæve os over niveauet af fortvivlelse, had og hævn, for at finde en fælles interesse i at øge velfærden for alle mennesker gennem økonomisk udvikling af regionen som helhed.

Vi har et presserende behov for en inspirerende vision om en fremtid, hvor israelere og palæstinensere kan leve side om side. "Fred gennem udvikling" er navnet på det koncept, Lyndon LaRouche (1922-2019) og hans medtænkere har foreslået siden 1975, og ikke kun her, i form af Oase-planen, men for hele verden i form af Verdenslandbroen.

Oase-planen fokuserede primært på at afhjælpe den største barriere for udvikling i regionen – manglen på ferskvand – gennem opførelsen af et netværk af afsaltningsanlæg, ideelt set atomdrevne, som kunne omdanne det rigelige havvand til ferskvand. Og disse anlæg skulle ikke kun ligge på Middelhavskysten; de skulle bygges langs to nye kanaler: en, der forbinder Det Røde Hav med Det Døde Hav, og en anden, der forbinder Det Døde Hav med Middelhavet.

“Ved at samarbejde om at bekæmpe ørkenen i stedet for hinanden vil folk i regionen bedre kunne genkende menneskeligheden i hinanden, menneskets fælles evne til at opdage naturens principper og forandre vores forhold til miljøet omkring os.

Der findes ingen menneskelige dyr.”

Oase-planen er ikke kun for Israel og Palæstina og nabolandene, men for hele den sydvestasiatiske region, inklusive det krigshærgede Afghanistan, Syrien og Yemen. Og det vil kun ske ved at afvise geopolitik og begynde at opbygge et nyt paradigme for internationale relationer – en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Mange taler om dagen efter. Men den eneste måde at nå dertil på er at give folk håb lige nu. Nu er det vigtigt, at Oase-planens fremtidsvision bliver kendt, udviklet og støttet, så vi kan udstikke en kurs væk fra folkedrab og ødelæggelse og hen imod et gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem suveræne nationer.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i et webcast den 6. marts 2024: “Man er nødt til at have håb! Man er nødt til at give unge mennesker et perspektiv om at have en anstændig fremtid, hvor de kan stifte familie, hvor de kan have et normalt liv med studier og gøre nyttige ting med deres liv. For hvis man ikke sætter det på dagsordenen, vil der ske det, at selv hvis man får en delvis løsning eller en våbenhvile, men ikke har et perspektiv af håb, vil man få nye bølger af konflikt,

terrorisme og alle mulige former for krig. Så, er vi den intelligente art eller ej? Og det er det virkelige spørgsmål...”

“Men jeg tror, at hvis vi alle mobiliserer os,” fortsatte hun, “hvis vi kunne få nogle lande, nogle statsoverhoveder, nogle tidligere statsoverhoveder, nogle Nobelprisvindere eller en hvilken som helst kombination af religiøse topledere til at komme ud og sige: Den eneste vej er fred gennem udvikling, det nye navn for fred er udvikling, og her er Oase-planen, som kan gøre det, så ville det inspirere alle. Det ville inspirere folk i regionen, det ville inspirere nabolandene, det ville virkelig – og jeg har tænkt meget over det, og det forslag, som min afdøde mand Lyndon LaRouche kom med allerede i 1975, det er stadig den eneste måde at få fred i Mellemøsten på!”

Mindet om dem der er omkommet, og forhåbningerne om de levende kræver, at vi samler modet til at skabe fred gennem udvikling.

For at opløfte Vesten, så spark til aksiomerne!

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – “Den himmelråbende uduelighed i et kvart århundrede med vestlige militære interventioner burde have lært os noget. Tilsyneladende ikke.”

Sådan afsluttede den britiske klummeskribent Simon Jenkins en kronik, der blev bragt i London-avisen Guardian den 5. marts. Ligesom dem der har hævdet, at præsident Joe Bidens “State of the Union” var “en af de bedste nogensinde”, kan forbløffede militær- og “efterretnings”-officerer, der stadig støtter

“vores Ukraine-politik”, såvel som de kriminelle finansinteresser, der profiterer af den, herunder cyber-virksomhedsverdenen i Silicon Valley og dens derivater, ikke afvise deres mere end fire årtiers psykologiske (og monetære) investering i en “revolution i militær-finansielle anliggender”, der udelukkende har formålet at placere verden på tærsklen til atomkrig.

“Men efterhånden som konflikten i Ukraine har nået et forudsigeligt dødvande, har NATO’s strategi mistet sin sammenhængskraft. Dette er tidspunktet, hvor sådanne krige kommer ud af kontrol,” bemærkede Jenkins også. Men der er ikke noget dødvande: Rusland vil konsolidere dets allerede åbenlyse militære sejr over Ukraine, med mindre NATO – det vil sige USA – begynder at starte en atomkrig. Forhandlinger er i Ukraines interesse – paven har påpeget dette i et interview den 9. marts, hvor han udtalte: “Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle.

Forhandlinger er indtil nu blevet afvist af Ukraines magthavere. Og derfor er NATO-krigen med Rusland, som Jenkins antyder, ved at komme ud af kontrol, takket være genierne i USA’s udenrigsministerium og Storbritanniens MI6, som arrogant og aksiomatisk er ude af stand til at forstå, at den netop gør det. Selv om det er en velkommen beslutning, at fjerne Victoria Nuland, fjerner det ikke den institutionelle forpligtelse til de fejlslagne aksiomer, hun repræsenterede.

Det er anglosfærens dysfunktionelle, uigenkaldeligt bankerotte finanssystem, snarere end Rusland, der stræber efter at gennemføre total krig. Det er vigtigt, at LaRouche-kræfterne og ligesindede foretager denne aksiomatiske korrektion i tankegangen hos de borgere, der ønsker at overleve den nuværende krise, ved at ændre deres lige så fejlbehæftede tankegang. Det betyder ikke, at atomkrig er ønskværdigt. Det betyder, at bortset fra at ændre kurs, erklære en systemisk konkursbehandling og foreslå en ny “platform” med avanceret

minedrift, produktion, landbrug og infrastruktur, så er der ingen måde at afværge tilskyndelsen til nytteløst at forsøge at "bevare systemet" gennem total krig.

Den bedste og måske eneste effektive måde at åbne en sådan vej ud af det atomare helvede, der involverer Vesten, det Globale Syd og BRIKS-Plus-nationerne i et fælles projekt for fred, er LaRouches Oase-plan. Den 13. april vil Det internationale Schillerinstitut, i samarbejde med Den internationale Fredskoalition og andre organisationer, indkalde til en konference, "Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Med mindre en række af principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, såsom Helga Zepp-LaRouches Ti Principper, fremlægges snarligt, der gør det muligt for Vesten at komme ud af sit kulturelle forfald i det sidste halve århundrede, vil atomkrig, påbegyndt, ikke af Rusland eller Kina, men af London og Washington, opstå. De falske aksiomer, hvis de ikke ændres, vil gøre den uundgåelig.

La Scala-artister kræver 'våbenhvile' fra scenen

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Her er en video offentliggjort den 9. marts i Open Online af Alessandro Landini, som skriver: "Før showets start i aften kom arbejderne på La Scala, repræsentanter for de forskellige brancher, musikere, op på scenen for at kræve en våbenhvile i Mellemøsten. Bag dem åbnede tæppet sig og afslørede et stort banner med ordene 'Våbenhvile' ['Cessate Il Fuoco'], som blev mødt med varme klapsalver fra publikum. Gestussen fandt ikke overraskende sted før Madina, en ballet, der fortæller historien om en tjetsjensk pige, som vælger ikke at detonere det sprængstofbælte, hun bærer rundt om livet, for ikke at dø eller dræbe. Billeder og videoer er begyndt at cirkulere på de sociale medier. Her er billederne taget af Alessandro Lanzani."

Et Facebook-opslag med et stillbillede af banneret præciserer,

at demonstrationen var organiseret af La Scalas fagforeninger. Opslaget lyder: "Tillykke til Scala de Milan, hvor ALLE ansatte har indvilliget i at sprede et banner i begyndelsen af programmet, der opfordrer til våbenhvile i Gaza!" Scala-personalet på scenen inkluderede medlemmer af orkestret, ballerinaen, teknikerne, syerskerne, instruktøren."

I en tidligere intervention viste en palæstinensisk gruppe blandt publikum et banner, der krævede "Stop folkemord". Men denne demonstration blev foretaget af La Scalas kunstnere og arbejdere selv, på scenen. Pressen rapporterer selvfølgelig ikke om det.

Pave Frans råder Ukraine til at udvise mod til at forhandle

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Radio Télévision Suisse (RTS) offentliggjorde den 9. marts dele af et interview med pave Frans, som vil blive sendt i sin helhed den 20. marts i kulturprogrammet "Cliché", rapporterede Vatican News samme dag.

Intervieweren spurgte: "I Ukraine opfordrer nogle til at vise modet til at overgive sig, til at vise det hvide flag. Men andre siger, at det ville legitimere den stærkeste part. Hvad mener De?"

Pave Frans svarede: "Det er én fortolkning. Men jeg tror, at den stærkeste er den, som ser situationen, som tænker på folket, som har det hvide flags mod til at forhandle. Og i dag er forhandlinger mulige med hjælp fra internationale magter. Ordet "forhandle" er et modigt ord. Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle. Man skammer sig måske, men hvor mange dødsfald vil det ende med? Forhandl i tide; led efter et land, der kan mægle. I dag, for eksempel i krigen i Ukraine, er der mange, som ønsker at mægle. Tyrkiet tilbyder at gøre det. Og andre. Skam jer ikke over at forhandle, før tingene bliver

værre.”

Ifølge den tyske version af Vatican News er det første gang, at paven direkte taler om Ukraines nederlag.

Paven har altid tilbudt at hjælpe personligt med at forhandle fred i både Ukraine og i Israel-Palæstina-konflikten. Om Israel/Palæstina sagde Frans i interviewet, at han skrev et brev til “jøderne i Israel” for at reflektere over denne situation. Forhandlinger er aldrig en kapitulation. Det er modet til ikke at drive landet ud i selvmord. Han talte også om sit daglige telefonopkald til menigheden i Gaza, hvor 600 mennesker har fundet tilflugt og har diskuteret deres situation med ham. Dette er en militær krig og en guerillakrig, som begge sider er ansvarlige for, sagde han.

Pavens bemærkninger har udløst et ramaskrig og en sand brandstorm i de tyske medier, for her er “nederlaget” til Ukraine langt fra anerkendt eller accepteret som en realitet. Bemærk også, at kansler Scholz netop har mødtes med pave Frans den 2. marts, hvor både Ukraine og Israel/Gaza-konflikten ifølge Scholz blev gennemgået. Om mødet sagde Scholz: “Jeg er meget taknemmelig for den omfattende samtale med paven,” og at de havde diskuteret, “hvordan vi kan sikre fred og sikkerhed i vores verden.”

Uddrag af interviewet er blevet bragt i Tyskland af Berliner Zeitung

Foto: Wikimedia Commons

Helga Zepp-LaRouche til International Fredskoalitions 40. møde, 8. marts 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi I er kommet; det er dejligt at se en masse nye ansigter i dag. Mit navn er Anastasia Battle. Dette er vores 40. møde i træk, hvilket er ret fantastisk. Det er så vidunderligt, at vi har bragt så mange grupper og individer sammen fra hele verden for at koordinere vores ideologier til det fælles bedste, for at skabe ægte fred i verden. Vi ønskede at samle alle i dag til et særligt møde for at få et svar fra Vesten på især faren for atomkrig, som er det, der sker i Ukraine, og som også er meget forbundet med det, der sker med folkemordet i Gaza. Det er alt sammen en del af samme proces lige nu, som vi er nødt til at reagere beslutsomt på.

Jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Lad mig hilse på jer alle og udtrykke min taknemmelighed over, at så mange eksperter er med i dette opkald. Jeg tror, at nogle få tænkende mennesker i forskellige dele af verden er ved at blive meget bekymrede over det faktum, at vi er tættere på en atomkrig end nogensinde før i historien. I betragtning af den utrolige irrationalitet hos mange vestlige ledere kræver det en ekstraordinær indsats fra Den Internationale Fredskoalition og andre fredsbevægelser, som vi er nødt til at forene for virkelig at få en ændring i situationen.

Først og fremmest har vi den igangværende NATO-manøvre,

Steadfast Defender. Den involverer 90.000 NATO-tropper, der har været udstationeret siden februar og ind i maj, og som for første gang udøver idéen om et russisk angreb på et NATO-land, og et stort antal tropper bliver flyttet i denne manøvre. Der er en russisk publikation, der kommenterer det og siger, at sådanne manøvrer giver et meget godt dække og påskud for et faktisk angreb. Så i den forstand er vi i en situation med forhøjet alarmberedskab af den årsag.

Ellers er der flere og flere beviser på, at Ukraine ikke kan vinde krigen i Ukraine. Først og fremmest sagde Jacques Baud, en schweizisk analytiker, at forholdet mellem antallet af dræbte i Ukraine og Rusland er 1:10; 50.000 dræbte russere, 500.000 dræbte ukrainere. Og de mangler soldater lige nu, og Vesten mangler kapacitet til at levere ammunition, hvor også det russiske overlegenhedsforhold er 1:10 til fordel for den russiske side. Men på trods af det – og det er en analyse, som mange eksperter, der følger situationen, deler – gentager de vestlige mainstream-medier stadig fortællingen om, at hvis bare Vesten ville levere flere tunge og mere vidtrækkende våben, så ville Ukraine vinde. Når der i virkeligheden næppe er nogen tænkelig mulighed for, hvordan det kan gøres.

I stedet er det præcis, som general Harald Kujat (pensioneret) sagde i august sidste år, at NATO vil komme til det punkt, hvor man enten skal gå efter en diplomatisk løsning eller trappe op. Jeg kan kun sige, at den tyske situation er særligt vanvittig, fordi skandalen, der kom frem i sidste uge, handler om, at fire officerer fra luftvåbnet havde en samtale om, hvordan man planlægger et angreb med Taurus-missiler på Kertjbroen, der forbinder det russiske fastland med Krim, og hvordan man distribuerer dataene til ukrainerne på en sådan måde, at Tyskland ikke ville blive betragtet som en umiddelbar krigspart, men ikke desto mindre gør alle de nødvendige skridt, der de facto ville gøre Tyskland til en krigspart. Det blev lækket på en eller anden måde, og i stedet for at fokusere på, at det øger faren for, at Tyskland bliver trukket

ind i krigen som en krigsførende part, og at det øger faren utroligt meget, diskuterer mainstreammedierne det slet ikke. I stedet diskuterer de kun, hvem der lakkede historien, og om det er russisk desinformation og så videre. Der er en tidligere tysk oberst Ralph Thiele, som har en artikel i flere aviser, hvor han peger på, at den egentlige skyldige eller mistænkte for at have lækket disse bånd er briterne, fordi briterne har været den vigtigste drivkraft i denne krigsindsats.

Så vi sidder på en krudttønde, for hvis denne krig fortsætter yderligere, og vi ikke vender tilbage til en diplomatisk løsning, som var meget tæt på i marts 2022, hvilket {Wall Street Journal} og mange andre aviser nu har rapporteret i detaljer, er der fare for, at det kommer helt ud af kontrol. Det faktum, at de vestlige ledere og de tilknyttede medier synes at være fuldstændig ude af stand til at diskutere denne sag, som den bør diskuteres – nemlig at vi er på randen af Tredje Verdenskrig, og vi er nødt til at tage presserende skridt til at ændre dagsordenen – er virkelig absolut skræmmende.

Som Anastasia allerede har sagt, kan situationen i Sydvestasien ikke betragtes separat, men den er en del af den overordnede strategiske situation, som udspilles af geopolitiske motiver snarere end fornuft. Den sydafrikanske regering har fremsat endnu en hasteanmodning til Den Internationale Domstol om at træffe yderligere foranstaltninger, fordi Israel ikke har overholdt de seks foranstaltninger, der blev foreskrevet den 26. januar, og flere af FN's særlige rapportører, Volker Türk og også rapportøren for fødevareresikkerhed [Michael Fakhri], har begge været ude og sige, at det, der foregår, udgør folkedrab. Rapporterne om, at situationen er sådan, at folk sulter hvert minut, er gået fra en truende sultekrise til en fuldt igangværende sultekrise. Der er flere mennesker, der siger, at der ikke er nogen tvivl om, at det er med vilje.

USA har ifølge {Washington Post} leveret 100 gange uanmeldt våbensalg til Israel siden den 7. oktober, og USA og Tyskland er den dag i dag de største leverandører af våben til Israel. Uanset hvad der i sidste ende kommer ud af efterforskningen af folkedrab, vil det derfor rejse spørgsmålet om, hvilken rolle disse to regeringer spiller i det. Jeg er meget omhyggelig med at formulere mine ord i betragtning af, at der er en utrolig indsats for at undgå enhver form for diskussion, især i Tyskland lige nu.

Så jeg tror, vi befinder os i en helt ekstremt farlig situation. Jeg tror, vi er nødt til at fordoble vores indsats for at vække befolkningen, for der er mange mennesker, der er bange, men næsten ingen ser en udvej. Vi har hele tiden sagt, at den eneste udvej for Sydvestasien er, at vi må sætte Oaseplanen på den internationale dagsorden. For man er nødt til at give alle parter et perspektiv af håb, hvis man skal gøre sig håb om at nå frem til en fredsaftale. Der kan jeg fortælle, at vi har flere højtstående repræsentanter for regionen, som går ind for Oasis-planen og hjælper os med at opbygge en stor konference den 13. april. Jeg vil også opfordre alle deltagere i dag til at hjælpe med at opbygge denne konference for et gennembrud, fordi vi er nødt til at få en større diskussion om, at et sådant alternativ eksisterer for at skabe et gennembrud og ændre denne situation. Det samme gælder naturligvis for den overordnede strategiske situation, hvor ideen om at have en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på den internationale dagsorden, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten, også kommer mere og mere ind i diskussionen, for som vi vil høre om et par minutter, har et kongresmedlem fra Mexico holdt en meget vigtig tale med præcis det krav.

Så jeg vil stoppe her, men jeg kan kun sige, at vi befinder os i en situation, hvor vi kan miste civilisationen når som helst: Det er så anspændt. Jeg tror ikke, at forskellen mellem det, vi ved, der foregår, og befolkningens bevidsthed kunne

være større. Det er det, vi hurtigst muligt må rette op på og få folk mobiliseret til at ændre politikken til et nyt paradigme for et fælles samfund med én fremtid for menneskeheden. For det er, hvad vi har; vi er én menneskehed, der sidder i én båd, og hvis det går galt, er der ingen tilbage til at diskutere hvorfor. Det er derfor, vi er nødt til at øge vores indsats enormt. Tak for det.

{{Bemærkninger under diskussionen:}}

Netop denne gruppe her, International Peace Coalition, er faktisk vores forsøg på at gøre netop det, at skabe en international bevægelse. Kongresmedlem Robles fra Mexico, som vi hørte tidligere holde denne tale til den mexicanske kongres, var en af de tidlige medstiftere af denne idé. Vi havde oprindeligt den idé, at vi ville forsøge at få parlamentarikere fra hele verden til at gøre præcis, hvad han gjorde; nemlig at organisere deres respektive valgte parlamenter til at vedtage resolutioner og lovgivning for ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skulle tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Jeg må sige, at der er en vis grad af frustration, for jeg havde håbet, at dette ville udvikle sig meget hurtigere i betragtning af farens åbenlyse natur. Det er nu næsten to år siden, vi startede denne indsats. På den anden side voksede det også i forskellige retninger. Det er ikke længere kun parlamentarikere; vi har en gren, som er religiøse ledere, hvilket Anastasia beskrev et aspekt af. Og så har vi mange mennesker fra andre dele af verden.

Så jeg mener stadig, hvad jeg sagde helt i begyndelsen; at vi har brug for en bevægelse, der hedder "Verdensborgere fra alle lande foren jer!" De af jer, der kender en lille smule til historie og marxisme, ved, at det er en variation af det, Karl Marx sagde, nemlig "Proletarer fra alle lande foren jer!" Men da Karl Marx kun var manden fra Trier, og jeg er kvinden fra Trier, tog jeg mig det privilegium at ændre sloganet til

“Verdensborgere fra alle lande foren jer!” (selvom vi ikke er marxister – red.) Jeg tror, det er præcis, hvad vi er nødt til at gøre, for atomkrig berører ethvert menneskes egeninteresse på planeten, fordi den truer med at fjerne eksistensgrundlaget for alle. Derfor er alle verdensborgere med det samme i den forstand.

Jeg tror, vi er nødt til virkelig at optrappe det på mange måder. Men jeg tror, at ud fra hvad alle de forskellige talere sagde, vil jeg bare kommentere, at jeg tror, at vi lige nu befinder os i de nok farligste 1-2 år i historien nogensinde. Det har ikke så meget at gøre med det amerikanske valg, selv om det er en faktor, men det har meget mere at gøre med det faktum – og jeg tror, at [navn redigeret] talte om det, også [navn redigeret]. Det har at gøre med det faktum, at dette nye paradigme er ved at opstå. Det Globale Syd, som er den Globale Majoritet, vil ikke længere være underlagt kolonialismens åg. Hvis man lytter til talerne fra afrikanske, asiatiske og latinamerikanske ledere, er der en helt anden ånd. De respekterer ikke længere europæernes og amerikanernes eurocentriske racisme. De ønsker ikke at høre søndagsprædikener. De insisterer på deres ret til udvikling. Det er præcis, hvad den unge amerikanske republik blev grundlagt på: retten til at have deres egen produktion, deres egen industrielle udvikling. Det, som disse lande i det Globale Syd forsøger at gennemføre, er ikke anderledes end det, som USA blev grundlagt på af de stiftende fædre. Jo hurtigere vi kan overbevise amerikanerne og europæerne, men især amerikanerne lige nu, om, at de bør alliere sig med det Globale Syd, de bør stoppe denne gudsforladte idé om, at man er nødt til at have en fjende for at retfærdiggøre sine militære udgifter, man er nødt til at have permanente krige.

Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi som menneskehed kan komme ud af denne krise, er, at vi holder op med at tænke i geopolitiske termer. Wolfowitz-doktrinen skal i skraldespanden. Og så må vi begynde at forholde os til disse

andre nationer i Brasilien, i Indonesien, i Indien, i Sydafrika, i Nigeria, i Egypten og alle disse andre lande som normale partnere på lige fod. Jeg tror, vi er nødt til at uddanne amerikanerne og europæerne, som har haft denne frygtelige arrogance, hvor de tror, at de er så meget bedre, at de er de gode, og at alle de andre er onde. Det er fuldstændig nonsens. Hvis man gør en ærlig indsats og prøver at forstå hver kultur ud fra deres egen tradition, som nogle gange er 5.000 eller 7.000 år gammel, og man prøver at forstå, hvordan den kultur, den nation, den civilisation voksede og udviklede sig og producerede smuk poesi og malerkunst og alle disse ting, så begynder man at se helt anderledes på det. Man ser det ikke som en konkurrence mellem imperiale konstruktioner, for de fleste af disse lande er ikke imperialistiske. Faktisk kender jeg ikke nogen af disse lande, der er imperialistiske. Kina er helt sikkert ikke imperialistisk. Rusland er ikke imperialistisk, og det er alle de andre lande naturligvis heller ikke.

Så jeg tror, at den virkelige opgave for at stoppe denne krig er at overbevise det såkaldte kollektive Vesten om, at vi bør være venner med Den Globale Majoritet. Og så ville alle problemerne være meget lette at løse. Jeg tror, vi er nødt til at opbygge en bevægelse baseret på den idé, for jeg tror ikke, at andet vil løse problemet.

{Afsluttende bemærkninger

Objektivt set tror jeg ikke, at faren for atomkrig er mindre, end da vi startede denne samtale. Men jeg er ikke desto mindre meget glad for diskussionen, for jeg synes, at der kom mange ekstremt vigtige bidrag, og jeg synes, at tegnene på håb er små, men nogle gange, når man er i en krise, kan selv små håb og ideer forårsage et skift.

Nu vil jeg gerne svare [navn redigeret] og også [navn redigeret] på en bestemt måde. Jeg tror, vi har anvist en vej. Jeg tror, at vi for to eller tre sessioner siden så Oasis-

videoen, som er en 14 minutter lang programmatisk idé om, hvordan man kan forvandle Sydvestasien til en blomstrende region, hvor alle kan få fred og en fremtid. Den 13. april vil vi afholde en international fredskonference om Oasis-planen med lokale arrangementer i New York og Dresden. Men mest af alt bliver det en international internetkonference. Det vil være virkeliggørelsen af det, I så i videoen, for så vidt som vi er i gang med at rekruttere fremragende eksperter i vand, i atomenergi, i hvordan man rent faktisk opbygger Oasis-planen. Vi har også allerede fået fuld opbakning til denne plan fra førende organisationer i regionen. Jeg tror, det vil være et totalt tegn på håb om, at kræfterne i Sydvestasien ønsker denne plan, og jeg vil opfordre og bede jer om at gense videoen og tænke på, hvem I kan få den ud til – parlamentarikere, borgmestre, byråd, forretningsfolk, diplomater, andre organisationer. Lad os gøre det til et rigtigt, på tysk ville man sige, “{Paukenschlag}” [trommeslag]; dette er symfonien med braget! Hele verden vågner virkelig op til dette perspektiv. Jeg er en gammel politisk hest, og jeg har en god fornemmelse af, hvordan politik fungerer. Dette er en flanke, der kan fungere, fordi den adresserer så mange af palæstinenserne grundlæggende behov, og i virkeligheden også israelernes, og alle de andre lande i regionen, der ønsker stabilitet og fred. Så jeg tror, vi kan få det til at fungere.

Så det større billede, som Oasis-planen kun er en del af, er, hvad kongresmedlem Robles sagde i det mexicanske parlament, en tale om behovet for at have en international sikkerheds- og udviklingskonference. Jeg vil bede [navn redigeret] om at præsentere dette for Galloway, og hvis han vil gøre det samme, og holde en tale i det britiske parlament om denne idé. Jeg ved, at alle de andre parlamentarikere ville besvime, hvilket måske ikke ville være det værste, der kunne ske, men det ville helt sikkert være endnu et {Paukenschlag}. Så kunne vi tage disse to tiltag og gå til alle velmenende og fornuftige parlamentarikere og bede dem om at gøre det samme i det

italienske parlament, i det slovakiske parlament, i det argentinske parlament, simpelthen alle steder. Og igen få en massebevægelse, hvad vi ønskede at gøre for to år siden, men det tog tydeligvis nogle skridt ind imellem, og få en parlamentarisk bevægelse for ideen om, at vi har brug for en anden sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred, hvilket betyder, at man skal tage hensyn til alles interesser; for hvis man udelader en person eller en nation, er det kimen til den næste konflikt, som det blev demonstreret med Versailles-traktaten efter Første Verdenskrig.

Jeg tror, at det er den rigtige vej at gå. Vi er nødt til at få denne debat, vi er nødt til at give os selv en orden, der giver mulighed for velfærd og overlevelse og lykke for alle lande på planeten. Det lyder måske kompliceret, men jeg tror ikke, at noget mindre koncept vil løse de problemer, vi har i dag. Så hvis du er enig i det, vil jeg bede dig om at tage disse to initiativer: Det ene er Oasis-planen; og det andet er at få flere parlamentarikere eller universiteter eller tænketanke eller andre grupper af mennesker til at diskutere denne idé. NATO er forældet, og en multipolær verden er heller ikke god nok, for der er stadig geopolitik i det. Det, vi skal opnå, er at flytte menneskeheden til et højere plan, det vil sige et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg har forsøgt at skitsere den i de ti principper. Du kan bruge disse ti principper til at give folk en idé om, hvad der kunne være en invitation til en sådan diskussion. Det er min appel til dig om at hjælpe os med at sprede disse ideer og gøre dem mere kraftfulde.

NATO's ledere har rent mentalt forladt virkeligheden – hvad bliver det nye paradigme?

Den 7. marts 2024 (EIRNS) – Hvis du tror, at eliten i NATO har mistet forstanden, så har du ret! Men deres fantasier bringer hele verden i fare ved at bringe os på randen af en atomkonflikt og til civilisationens vanære.

Tyske generaler bliver afsløret i et telefonmøde, hvor de diskuterer leveringen af langtrækkende missiler til Ukraine og brugen af dem, i en stor salve, til at ødelægge Krim-broen, den længste i Europa. Der opstår en skandale omkring den manglende sikkerhed omkring opkaldet, mens konsekvenserne af et NATO-angreb på en vigtig del af den russiske infrastruktur bliver ignoreret, som om Rusland altid bluffer og ikke har nogen "røde linjer".

En mere præcis præsentation af virkeligheden kom på russisk tv, hvor værten for et ugentligt nyhedsprogram stillede spørgsmålet: "Hvilken bro eller hvilke broer ville vi være nødt til at ødelægge i Tyskland for at kunne gøre tilstrækkelig gengæld for de skader, der ville blive forårsaget i tilfælde af et angreb med tyske Taurus-missiler på vores Krim-bro?" Ville det være Femern Sund-broen i Østersøen, den meget benyttede Hohenzollern jernbanebro i Köln eller Magdeburg-broen over Elben?

Wall Street Journal har fremlagt en ny bekræftelse af status for fredsforhandlingerne for Ukraine tilbage i april 2022: Begge sider havde givet betydelige indrømmelser, der var store områder, hvor der kunne forhandles om en løsning, og nogle af de sværere specifikke spørgsmål var blevet identificeret og

var under diskussion. En mulighed for at afslutte konflikten næsten lige så hurtigt, som den begyndte, var inden for rækkevidde! Men den blev afvist – ikke af Ukraine, men af dets NATO-herrer, personificeret ved den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, som ude af sig selv fløj til Ukraine for at forhindre en hurtig afslutning på NATO's lange krig mod Rusland.

Sydafrika har fremsat en ny hasteanmodning til Den Internationale Domstol (ICJ) om at træffe yderligere foranstaltninger for at stoppe folkemordet i Gaza, hvor befolkningen er begyndt at sulte ihjel med en hastighed, der, hvis der ikke gøres noget, vil stige, ikke lineært, men eksponentielt. Israel udviser foragt for Verdensdomstolen og dens kendelse fra 26. januar 2024, og nye krav er nødvendige. "Alle deltagere i konflikten skal sikre, at alle kampe og fjendtligheder stopper øjeblikkeligt, og at alle gidsler og tilbageholdte løslades øjeblikkeligt," lyder den første af de foranstaltninger, som Sydafrika beder ICJ om at pålægge. Israel vil blive opfordret til at afslutte de militære operationer i Gaza, ophæve blokaden og levere tilstrækkelig humanitær bistand, herunder mad, vand, brændstof, husly, tøj og sanitet samt medicinsk udstyr.

Tidligere på ugen skrev UNRWA, FN's agentur for palæstinensiske flygtninge: "Forfærdelige rapporter bekræfter, at mindst 10 børn er døde af underernæring i Gaza bare i løbet af de sidste par dage. Disse dødsfald er menneskeskabte, forudsigelige og kunne helt have været undgået. Gaza er blevet helvede på jord. Hvornår vil verden sige 'nok'?"

Ja, hvornår vil verden sige "nok"?

Og hvad vil den kræve i stedet?

En gruppe pensionerede franske militærofficerer har krævet våbenhvile, og det samme har den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi.

Med hensyn til krigen mod Rusland, som for det meste foregår på ukrainsk territorium, er man i de etablerede tidsskrifter tvunget til at komme med milde opfordringer til en forhandlingsløsning i Ukraine.

Men hvilket paradigme skal etableres for at gøre denne helt rimelige politik automatisk? Under hvilket begrebsmæssigt regime ville der ikke være behov for massive folkelige opstande for fred?

Et tidligere medlem af det danske og europæiske parlament har støttet Schiller Instituttets underskriftsindsamling for LaRouches Oase-plan, som, sammen med underskriftsindsamlingen for det Globale Nord til at diskutere Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, anviser en vej frem, et nyt system til at erstatte det vanvid, der dominerer så mange magtfulde korridorer i "Vesten" i dag.

Schiller Instituttet afholder en online-konference om Oase-planen den 13. april, hvortil en invitation er på vej. Og International Peace Coalition afholder et arrangement den 8. marts, der har til formål at skabe et "tiltrængt svar fra Vesten" gennem en diskussion, der involverer et helt panel af eksperter og aktivister.

Mens NATO-eliterne måske er tilfredse med at lade verden glide ned i afgrunden – mens de forfølger deres fantasier om herredømme over Rusland, Kina og enhver anden voksende nation i verden – må vi udtænke og skabe den fremtid, som menneskehedens sande natur fortjener.

Foto: CC/Rosavtodor.ru

Tidligere EU- og dansk parlamentariker støtter Oase-planen

KØBENHAVN, 7. marts 2024 (EIRNS) – Ulla Sandbæk, tidligere luthersk præst og medlem af både EU-parlamentet og Folketinget, satte i dag sin underskrift til støtte for Oase-planen. Hun er en af initiativtagerne til det danske borgerforslag: "Danmark har pligt til at forhindre folkedrab," og talte om dette emne på Schiller Instituttets møde den 2. marts. Hun var også Art of Living-lærer på Vestbredden for kvindelige politiske fanger i seks måneder om året i syv år.

Sandbæk var medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, 1989-1994, og for JuniBevægelsen, 1994-2004; medlem af Folketinget for Alternativet, 2015-2019; og Art of Living-lærer på Vestbredden i Palæstina, 2004-2011.

Under sin tale til Schiller Instituttets møde fortalte hun om mange erfaringer fra at bo først i Israel, og også efterfølgende som medlem af en delegation fra EU-parlamentet til Palæstina, den opvågnen hun havde, både om sit positive indtryk af det palæstinensiske folk, og også deres koloniale undertrykkelse, som hun har beskrevet i en bog.

Foto: europa.eu

Webcast med Schiller

Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche Trods uretfærdighed, skab en oase af håb for menneskeheden!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 6. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 6. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende eventuelle spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det er tydeligt, at nationernes oprør mod den unipolære orden og dens såkaldte liberale demokratiske imperium uddybes, og det var tydeligt på mødet i FN's Generalforsamling den 4. marts, hvor man tog spørgsmålet om USA's veto op for at forhindre FN's Sikkerhedsråd i at kræve en våbenhvile for Gaza. Jeg vil gerne begynde med at spørge om din analyse af dette oprør, som en del af det globale oprør i det Globale Syd, og om du forudser muligheden for, at dette kan tvinge et skift i USA's og Storbritanniens holdning om at fortsætte deres medvirken til Netanyahus morderiske politik i Gaza.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Virkeligheden på jorden er så overvældende klar for hele verdenssamfundet, at det er helt forbløffende, hvordan de vestlige etableringer forsøger at lade som om, at alt dette ikke finder sted. Men det minder mig virkelig om Schopenhauers "verden som vilje": Som om en ren demonstration af viljestyrke ville få virkeligheden til at

ændre sig. Men det kommer ikke til at ske.

Jeg ser USA's og de europæiske nationers tøven med endelig at komme og hjælpe, sørge for at drabene stopper, sørge for at våbenleverancerne stopper, sørge for at den humanitære hjælp kan finde sted, og at der bliver fundet en løsning. Hver dag dette blokeres yderligere, gør det mere skade på omdømmet og opfattelsen af den såkaldte "værdibaserede" orden. Og jeg tror, vi er ved at nå til et punkt, og måske er vi allerede nået til det punkt, hvor dette ikke kan gøres ugjort. Og konsekvenserne af dette er yderst alvorlige, fordi hele verden virkelig er afhængig af at finde en løsning baseret på diplomati, baseret på forhandlinger. Og jo mere disse holdninger skærpes, jo sværere bliver det, for vi ser ikke kun på én krise, vi har at gøre med to regionale kriser, som potentielt kan føre til en verdenskrig.

Så jeg kan kun håbe, at det budskab, der kommer fra næsten alle nationer på planeten, til det såkaldte Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, at det trænger ind i nogle hjerner og nogle ører, for medmindre Vesten ændrer sig og virkelig går i gang med at løse disse konflikter, før de kommer ud af kontrol, men jeg synes, at den mentale tilstand i det kollektive vestlige establishment virkelig rejser et stort spørgsmålstegn: Er disse mennesker stadig i den virkelige verden, eller er de ikke? Og jeg kan kun sige, at jo mere det budskab bliver formidlet, jo bedre.

SCHLANGER: Der er kommet flere spørgsmål ind om både Gaza og Ukraine. Lad mig starte med et fra Ukraine, som nok er af særlig interesse for dig, om den såkaldte lækage af [diskussionen mellem embedsmænd i det tyske luftvåben] (<https://sputnikglobe.com/20240301/full-transcript-of-german-top-military-officials-leaked-plot-to-attack-crimean-bridge-1117078481.html>) om brugen af Taurus-missilet mod Rusland, at ramme Kertj-strædebroen og så videre. Den tyske kansler Scholz har igen offentligt sagt, at han er imod at

levere Taurus-missiler til Ukraine, men denne lakkede samtale rejser spørgsmålet om, hvem der egentlig har ansvaret for Tysklands politik? Og hvem kan have været ansvarlig for lækagen? Hvad er dine tanker om dette?

ZEPP-LAROUICHE: Det interessante ved denne debat i medierne er, at de alle forsøger at dække over virkeligheden i denne samtale, at det, disse fire officerer fra det tyske luftvåben diskutererede, var scenarier for, hvordan man kunne dække over tysk medvirken i leveringen af disse Taurus-krydsermissiler.

Så vidt jeg ved på nuværende tidspunkt, holder Scholz selvfølgelig fast og siger nej. Og han har sandsynligvis lyttet til [præsident Putins nylige tale] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/73585>), at hvis de går videre med det, er det helt sikkert den røde linje, som gør Tyskland til en krigsførende part, og som i bund og grund gør Tyskland til mål for russisk modreaktion og muligvis fører til en generel krig. Så jeg tror, Scholz på en måde holder ud. Men medierne gør en helt utrolig indsats for at aflede spørgsmålet om, at det faktisk er en del af det tyske militær, nemlig luftvåbnet, der er involveret, og forsøger at flytte det til diskussionen om, hvor skandaløst det var, hvem der lakkede oplysningerne, hvorvidt det var russerne; og det er så utroligt.

Jeg tror ikke, det vil holde, for der er intelligente mennesker, som for eksempel selv {Focus}, som er et mainstream-medie, havde en artikel med [Ralph Thiele] (https://www.focus.de/politik/ausland/ukraine-krise/analyse-zu-m-ukraine-krieg-der-verzweifelte-kampf-am-dnipro-birgt-zwei-bittere-erkenntnisse_id_259733657.html), som dybest set siger om spørgsmålet om, hvem der lakkede det, at det mest sandsynlige ville have været briterne. Og jeg synes, det er et frisk pust af rationel tænkning. Og han påpeger, at briterne ikke kun har stor erfaring med hybrid krigsførelse, men at de også har været synlige for enhver, der har lyst til at se det, som de kræfter, der pressede mest på for en udenlandsk

optrapning af krigen. Så jeg tror bestemt, at det er noget, der skal overvejes, og de vil have en interesse i at miskreditere Scholz, som de sandsynligvis betragter som en hindring for optrapningen med Ukraine.

Situationen i Ukraine er de facto, som tidligere general Kujat allerede påpegede i august sidste år, nemlig at eftersom ukrainerne tydeligvis er ved at tabe krigen – og han så det tydeligvis komme allerede for et halvt år siden – så ville NATO stå over for spørgsmålet om enten at gå efter en diplomatisk løsning eller en optrapning, og vi så tydeligvis den ene optrapning efter den anden.

Så vi er lige på nippet til, at det kommer til at fortsætte hele vejen. Og jeg tror, at Putins budskab også var meget klart – han leverede det meget roligt – men han sagde meget klart, at hvis Vesten sender tropper ind i Ukraine eller foretager en anden optrapning, så er Rusland parat til at bruge sin doktrin: Og doktrinen foreskriver, at hvis Ruslands territorium er truet, vil de bruge atomvåben.

De vestlige medier forsøger naturligvis at ændre det til, at Putin truer Vesten med krig, men hvis man ser på den faktiske situation, er der intet, der understøtter det overhovedet. Jeg kan også råde folk til at lytte til et ekstremt interessant interview, som den schweiziske efterretningsekspert [Jacques Baud]

(<https://overton-magazin.de/dialog/die-deutsche-regierung-besteht-heute-aus-fanatikern/>) gav til {Overton Magazin}, hvor han efter min mening giver en meget nøgtern vurdering, herunder udtrykker den største frustration over den tyske regering. Jeg vil ikke engang gentage, hvad han sagde: Du bør selv lytte til det.

SCHLANGER: Vi har også en kommentar fra Francis Boyle, den kendte menneskerettighedsadvokat, og han skriver om Benny Gantz, den israelske krigsminister, som kom til USA tidligere på ugen og mødtes med Kamala Harris og Lloyd Austin.

Budskaberne var blandede: Harris opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile, men efter mødet med Gantz blev der givet grønt lys til, at Israel kunne gå i gang med at invadere Rafah. Boyle skriver, at Austin sagde, at der skal være en troværdig og gennemførlig plan for beskyttelse af civile og håndtering af den humanitære situation forud for enhver operation på landjorden i Rafah. Men det virker højst usandsynligt. Hvad mener du om dette frem og tilbage med Gantz-besøget, hvad Harris havde at sige, og det faktum, at Biden fortsætter med at tilkendegive sin fulde støtte til Israel?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at skylden for alt, hvad der sker lige nu, vil blive lagt tilbage på Biden-administrationen. For ikke alene afspejler Gantz-besøget det faktum, at Netanyahus politiske fremtid – alle ved, at i det øjeblik denne krig ville stoppe, ville Netanyahu ikke længere være i embedet, og han ville sandsynligvis blive anklaget for kriminalitet. Så Netanyahu ønsker tydeligvis at forlænge situationen for at undgå det, som alle forventer vil ske, når kampene stopper.

Jeg tror, at skylden for den utrolige tragedie, der udspiller sig for øjnene af hele verden, helt og holdent vil tilfalde USA, og jo hurtigere folk i USA kræver, at dette rædselsshow skal stoppe, desto bedre. Men jeg er meget bange for, at det kræver en helt anden tilgang, og det er derfor, vi presser på for en helt anden tilgang: Vi siger, at man naturligvis har brug for et øjeblikkeligt stop for våbensalg; man har brug for humanitær hjælp; man har brug for, at UNRWA kan fungere igen, fordi de er den eneste organisation på stedet, som hurtigt kan genoptage deres arbejde, fordi de er vant til det, og de har al den viden, de har på stedet osv. Så alle disse ting skal gøres meget hurtigt, men det kræver noget endnu større, og derfor foreslog vi [Oasis Planen] (<https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia>), som er ideen om en omfattende økonomisk udvikling, ikke kun for Gaza og Israel og de umiddelbare nabolande, men hele

regionen i Sydvestasien, som en del af et enormt udviklings- og genopbygningsprogram, som ville omfatte alt fra Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen og naturligvis Israel og Palæstina; og en tostatsløsning.

Alt dette skal samles som en pakke i en omfattende konference om Mellemøsten: Fordi man er nødt til at give folk håb. Og vores video, som jeg kun kan råde folk til at se, hvis de ikke allerede har gjort det, og hjælpe os med at distribuere den, fordi den viser, at hvis man sætter et økonomisk udviklingsperspektiv på dagsordenen til øjeblikkelig iværksættelse, så starter man med at producere masser af ferskvand ved afsaltning og på andre måder ved at bygge korridorer og kanaler fra Middelhavet til Det Døde Hav og Det Røde Hav, og på den måde har man ferskvand til rådighed til landbrug, til genplantning af skov, til at bygge nye byer, til infrastruktur, simpelthen et udviklingsperspektiv for hele den store region i Sydvestasien: Man er nødt til at have håb! Man er nødt til at give unge mennesker et perspektiv om en anstændig fremtid, hvor de kan stifte familie, hvor de kan få et normalt liv med studier, hvor de kan gøre nyttige ting med deres liv. For hvis du ikke sætter det på dagsordenen, vil der ske det, at selv hvis du får en delvis løsning eller en våbenhvile, men du ikke har et perspektiv om håb, vil du få nye bølger af konflikt, terrorisme og alle mulige former for krig. Så er vi den intelligente art eller ej? Dette er det egentlige spørgsmål.

Så jeg er ret håbeful, for siden vi har cirkuleret denne video, har vi fået en masse respons. Det er endnu ikke nået ud til den store offentlighed, men jeg gav et interview til {Global Times}, som de offentliggjorde, og de nævnte, at Schiller Instituttet promoverer denne Oasis Plan, så alle læsere af {Global Times} er nu klar over dette, og forhåbentlig vil interessen for dette perspektiv vokse. Hvis I har et hjerte for det, der sker for befolkningen i Gaza lige nu, så hjælp os med at få Oasis Plan-perspektivet på bordet,

for jeg tror, at det er den eneste faktor, som efter min mening virkelig kan ændre situationen.

SCHLANGER: Der er kommet en række spørgsmål om den seneste tids udvikling i Europa. En spørger, om udtalelserne fra Scholz og Borrell for nylig repræsenterer en forskel mellem dem og nogle af de mere høgeagtige neokonservative. Derefter sender RJ et spørgsmål: "Er der noget at sige til den voksende kløft mellem Macron og Scholz på grund af førstnævntes ønske om et uafhængigt europæisk forsvarssystem og Scholz' tilsyneladende ønske om at forblive afhængig af amerikanske våben?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at ud fra de mange diskussioner, vi har haft med militærfolk i Frankrig, Tyskland, Schweiz, Italien og andre europæiske lande, udspiller der sig lige nu en absolut magtkamp bag dørene. I Frankrig er folk næsten i krigstilstand med Tyskland, fordi de betragter Tyskland som en komplet forræder. Det betyder ikke, at den franske position er bedre, for selv Macrons idé om at sende tropper til Ukraine bliver korrekt afvist af de fleste fornuftige kræfter i Tyskland. Men generelt er problemet, at i stedet for at have en holdning, som de Gaulle ville sige, om at Europa skal have en fælles mission og spille en positiv rolle, så betyder det ikke rigtig noget, hvis man holder sig inden for geopolitikken: Det vil sige, at det er legitimt at være med i denne kampagne af racistisk had mod Rusland, og jeg tror, det er et argument, som Jacques Baud fremfører i interviewet – som virkelig er meget interessant – han fremfører argumentet om, at den nuværende dæmonisering af Rusland er baseret på racisme; at europæerne ikke har noget klart mål, og det har USA heller ikke; de har ikke noget mål for, hvad de vil opnå i den ukrainske situation.

Da Austin bliver spurgt, hvad hans idé er, siger han: "At svække Rusland." Baerbock siger det samme. De har ikke nogen idé – idéen om bare at svække en modstander og få soldater til at kæmpe for kampens skyld; de seneste rapporter siger, at der

allerede er 500.000 døde i Ukraine, ifølge Jacques Baud og andre kilder, et forhold på 10:1 mellem døde ukrainere og døde russere. Der burde slet ikke være nogen døde mennesker, men ikke desto mindre, hvad skal perspektivet være for unge soldater, at gå ind i en krig, bare befinde sig i en kødhakkemaskine, indtil man er død? Jeg tror, at Bauds argument om, at denne idé om at "svække Rusland" er baseret på en dybt racistisk opfattelse, er helt sandt.

Det skal stoppes! Hvis vi ikke kommer væk fra denne geopolitiske idé om, at der er nogen legitim grund til denne konfrontation, vil vi ende i Tredje Verdenskrig på kortest mulig tid. Jo flere, der får øjnene op for dette faktum, jo bedre.

SCHLANGER: Jeg synes, det er værd at bemærke, når du taler om, hvad Jacques Baud sagde om denne racisme mod Rusland, at Keir Giles fra Chatham House har skrevet mindst tre bøger, som netop er fyldt med disse bagtalelser om, at man ikke kan stole på russerne, fordi de næsten er genetisk forpligtede til at lyve og være uærlige.

Nu, Helga, har vi nogle andre spørgsmål: Der er kommet et spørgsmål fra en tilhænger i staten Washington, som henviser til resultaterne af primærvalgene på Super Tuesday i går, hvor Trump vandt alle undtagen et, og Biden vandt alle primærvalgene, hvilket stort set afsluttede nomineringerne. Så det ser ud til, at det bliver et Trump vs. Biden-valg. Så fra staten Washington skrev nogen: "Jeg er ikke Trump-tilhænger, men sætter pris på hans modstand mod Bidens stedfortræderkrig mod Rusland i Ukraine. I et interview med Fox News i går sagde han, at han støtter Israel og sagde: 'Man er nødt til at afslutte problemet,' med henvisning til Hamas. Underminerer det ikke hans påstand om at være modstander af de neokonservative og deres krige?"

ZEPP-LAROUICHE: Jo, det tror jeg, det gør, for problemet er, at hvis man ikke stopper det nuværende geopolitiske spil, vil vi

ende i Tredje Verdenskrig. Bare tag kombinationen af Taurus-krydsermissilet, der kan nå Moskva [fra Ukraine], det er det, disse mennesker presser på for, og muligheden for, at krisen i Mellemøsten kommer ud af kontrol: Vi er meget, meget tættere på faren for atomkrig, end de fleste mennesker tror. Problemet med Trumps holdning til Mellemøsten er dybest set, at jeg ikke har set nogen tegn på, at han virkelig tænker på et nyt paradigme, og jeg kan kun sige, at det i høj grad afhænger af andre kandidater, f.eks. de uafhængige kandidater, og forhåbentlig fornuftige folk i Trump-kampagnen, som reagerer på – jeg mener, det budskab, som Biden for eksempel fik, ikke kun i Michigan, men også i Minnesota, tror jeg (ret mig, hvis jeg tager fejl), hvor mange stemte blankt og dermed udtrykte total uenighed med Bidens politik i Mellemøsten.

Så jeg kan kun håbe, at Trumps analytiske kræfter, at folk rådgiver ham, eller at han selv får den idé, at en absolut forandring er nødvendig, og at den eneste måde for verden at overleve på er at stoppe denne geopolitiske tænkning! Verden er ikke et nulsumsspil, det er ikke et spil, hvor én vinder, og de andre taber. Hele det Globale Syd bevæger sig i retning af samarbejde, af en win-win-strategi, af en idé om at opbygge et helt nyt system, hvor alle kan trives og blive rigere. Hvis det kollektive Nord ikke får øjnene op for, at de er nødt til at tilslutte sig denne nye måde at tænke på, så tror jeg, at det bedste ville være, at Vesten ville kollapse, hvilket de vil, fordi vi allerede er meget hurtigt på det tog, og i værste fald ville vi ende med udslettelsen af hele civilisationen.

SCHLANGER: Du har ret, det var Minnesota, og det var en større uengageret stemme i det demokratiske primærvalg mod Biden, hvilket afspejler modstand mod hans krigspolitik, end selv ugen før i Michigan. Vi får se, om han forstår budskabet eller ej.

Jeg har fået et spørgsmål om FN's generalforsamling i går, hvor Philippe Lazzarini, generalkommissær for FN's

hjelpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som står for det meste af den humanitære hjælp i Gaza, sagde, at tilbageholdelsen af midler til UNRWA har bragt organisationen på randen af et nært forestående kollaps: Det vil sige, at det ene agentur, der yder hjælp, er ved at kollapse, og det bliver bevidst bragt til at kollapse af Netanyahu's politik, mens Biden og en række andre lande tilbageholder midler. Men personen, der skrev spørgsmålet, sagde: "Som en selvbeskrevet FN-skeptiker, kan man så stole på FN's Hjelpeorganisation i betragtning af anklagerne om, at mange af dens medlemmer var involveret i angrebet fra Gaza på Israel den 7. oktober?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, vi ser lige nu, er, at omkring 1,5 millioner mennesker omkring Rafah, og nogle få mennesker tilbage i det nordlige Gaza, og de er alle akut ved at dø af sult. Hvis verden ser på det og ikke gør alt for at give disse mennesker midlerne til at overleve, tror jeg ikke, at denne plet på den menneskelige samvittighed nogensinde vil forsvinde! Uanset hvad. Så det eneste menneskelige ville være straks at geninstallere UNRWA-kapaciteten – jeg ved det ikke – verden reagerer ikke! Det er allerede en stor diskussion, hvorfor handler naboerne til Gaza ikke, hvorfor handler de andre arabiske lande ikke? Og det er helt sikkert en kritik, som vil blive mere højlydt, efterhånden som det her bryder ud.

Men jeg tror, at nøglespørgsmålet er – det kommer tilbage til USA og det kommer tilbage til Storbritannien, og desværre til Tyskland, som har en holdning, der mildest talt er utroligt umenneskelig. I Tyskland har man ikke engang lov til at nævne, hvad Den Internationale Domstol i Haag siger. Hvis man gentager, hvad ICJ-domstolen siger, kan man blive straffet! Det er utroligt, hvad der foregår i Tyskland!

Hvis du har 1,5 millioner mennesker, der sulter, og de tyske medier for eksempel ikke rapporterer det; de siger: "Åh, der er en trussel om en sult- og hungerkrise." De er midt i det! Folk er allerede ved at dø! Og hvis der er nogen sans for proportionalitet, tror jeg, vi er nødt til at få en reel

optrapning af mobiliseringen, og som jeg allerede har sagt, er du nødt til at gøre alt, hvad der er muligt for at redde de mennesker, der nu er i akut fare for at dø. Og mens vi taler her, dør de som fluer, efterhånden som minutterne løber ud.

Så der skal øjeblikkelig hjælp til. Men så har vi brug for et skift i retning af at sætte sig selv foran, på et højere niveau, og sige, "er vi mennesker eller er vi ikke?"

SCHLANGER: Der skete en interessant udvikling i går: USA's udenrigsminister Antony Blinken sendte en besked ud om, at Victoria Nuland træder tilbage – eller går på pension. Det er tydeligvis for sent i betragtning af den skade, hun har forvoldt. Men der er sendt et spørgsmål ind: Tror du, hun gik af for at undgå skylden, når det kommer til spørgsmålet om, "hvem der tabte Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er folk, som faktisk har lavet noget mere research, og de hævder, at de penge, som hun og hendes apparat indsamlede, ikke var 5 milliarder dollars til NGO'er, der skulle lave en farverevolution i Ukraine, men nærmere 12 milliarder dollars. Ukraine-situationen er tydeligvis en total fiasko. Spørgsmålet vil komme: "Hvem tabte Ukraine?" For da USA og NATO forlod Afghanistan i al hast i 2021, og vi husker alle den ret skammelige afgang fra Kabuls lufthavn, som var fuldstændig ukoordineret og næsten som en flugt, var der allerede dengang en diskussion, hvor folk sagde: "Jamen, hvad gør USA og NATO for de mennesker, der arbejdede for dem – jeg kender ikke ordet på engelsk, {Ochskräfte} [ph], folkene fra Afghanistan?". [ph], de mennesker fra Afghanistan, der samarbejdede med NATO i de 20 år, de blev stort set efterladt. I situationen med Ukraine er der allerede en stor debat i USA om ikke at give flere penge til Ukraine. Den store fare er naturligvis, og optrapningen truer med Taurus-missilet som et umiddelbart skridt, at hvis Ukraine tabes, vil det helt sikkert skade Vestens og USA's omdømme. Så vil myten om den unipolære verdens uovervindelighed, eller den regelbaserede orden, gå fløjten.

Det er bedre end en optrapning, der fører til Tredje Verdenskrig. Så den eneste elegante vej ud af denne situation er virkelig at sige: "Okay, det her var en fejltagelse. Vi bør gå tilbage til, i det mindste, hvor vi var i marts 2022, hvor det nu bliver mere klart, at Zelenskyj var helt klar til at indgå et kompromis i Istanbul, at selv den tyske og franske regering gik med til afnazificeringen, hvilket selv Zelenskyj ville have været enig i. Så det var en umiddelbar mulighed for at stoppe krigen. Den daværende britiske premierminister Boris Johnsons rolle, som tog fra London til Kiev og sagde: "Nej, I er nødt til at kæmpe videre," bør også undersøges. For det er ikke kun i strid med FN's charter og de fleste forfatninger at føre en angrebskrig, man bør også overveje, om bestræbelserne på at stoppe muligheden for at afslutte en krig ikke bør underkastes den samme form for undersøgelse.

Så jeg tror, at den eneste effektive måde ville være at stoppe med det samme og sige, lad os forhandle. Den kinesiske udsending til Ukraine rejser tilsyneladende til flere lande i Europa lige nu, herunder Kiev og Moskva, og det [kinesiske 12-punktsprogram]

(https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html) er stadig en meget fornuftig tilgang til at starte en diplomatisk løsning, og det bør sættes på dagsordenen med den største hast.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål, som jeg tror, du faktisk har besvaret flere gange i dag, men det faktum, at det bliver ved med at komme op, og med en vis hast – det er fra Angela i Italien: "Jeg værdsætter din indsats for at undgå en ny verdenskrig, men et spørgsmål trænger sig på igen og igen: Hvordan er det muligt, at verden kan tolerere, hvad der foregår i Gaza? Hvorfor er det ikke muligt at stoppe Netanyahu? Jeg spørger, fordi på trods af at jeg har gjort mit bedste for at forhindre disse forfærdelige forbrydelser i at blive begået, så har intet ændret sig efter alle disse måneder. Jeg føler mig håbløs og hjælpeløs. Kan du komme i

tanke om en kollektiv handling, der kan udføres internationalt?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er nødt til at sige det samme, som jeg allerede har sagt: Hvis der var, lad os sige, en gruppe lande, der for alvor satte Oasis-planen på dagsordenen, holdt taler om den, lavede tv-programmer om den; eller havde en gruppe af, lad os sige, nobelprisvindere, der ville sige, at der faktisk er en plan for, hvordan interesserne for alle lande i regionen kan varetages. Eller enhver form for fremtrædende personer, lad os sige tidligere præsidenter, tidligere statsoverhoveder, alle religiøse ledere, paven, de forskellige religiøse ledere fra jødedommen, fra islam, hvis de ville mødes og sige, lad os sætte Oasis-planen for udvikling på dagsordenen – det kunne ændre det! Vi har brug for noget drastisk! Jeg ved godt, at det er meget svært; nogle gange har man en tendens til at sige, hvilket også er helt forfærdeligt, at jeg hellere må gå tilbage til mit privatliv og ikke lytte til nyhederne mere, jeg mener, der er mange mennesker, der siger sådan eller udtrykker sådan, men det hjælper ikke. Det hjælper bare krigsmagerne med at komme videre.

Men jeg tror, at hvis vi alle mobiliserer os, og Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition, det er det, vi virkelig prøver at opnå – hvis vi kunne få nogle lande, nogle statsoverhoveder, nogle tidligere statsoverhoveder, nogle nobelprisvindere eller en hvilken som helst kombination af religiøse topledere til at komme ud og sige: den eneste vej er fred gennem udvikling, det nye navn for fred er udvikling, og her er Oase-planen, som kan gøre det, så ville det inspirere alle. Det ville inspirere folk i regionen, det ville inspirere nabolandene, det ville virkelig – og jeg har tænkt meget over det, og det forslag, som min afdøde mand Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, det er stadig den eneste måde at få fred i Mellemøsten på! Så tilslut dig vores bestræbelser, kom til vores ugentlige International Peace Coalition-diskussion hver fredag, inklusive den 8. marts, og

mobiliser alle dine venner til at tilslutte sig indsatsen.

SCHLANGER: Jeg synes, at folk bør gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside og se [14 minutters video om Oasis-planen] (<https://youtu.be/hjffHIiXPmE>). Og et forslag, se, vi er nu i begyndelsen af den varme fase af valget i 2024 i USA. Kandidaterne kommer til at føre valgkamp over hele landet. Og tag ved lære af [Diane Sare] (<https://www.sareforsenate.com/>), [Jose Vega] (<https://votevega.nyc/>) og andre medlemmer af LaRouche-organisationen, som tager til disse bymøder og præsenterer Oase-planen og sætter kandidaterne på plads i forhold til dette. Det er noget, folk kan gøre for at gøre offentligheden opmærksom på det.

Så Helga, tak fordi du kom i dag. Nogen afsluttende ord?

ZEPP-LAROUCHE: Bliv aktiv: Dette er ikke en periode, hvor man skal være en sofakartoffel eller en tilskuer, der ser til fra hegnet. For det er dig, der kan gøre forskellen, for hvis gode mennesker forener sig om en plan, kan de bøje armen på den værste tyrann. Det er Friedrich Schillers ord, og jeg tror, han ramte plet.

SCHLANGER: OK, tak, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: På gensyn i næste uge.

**Kinas Global Times interview
med Helga Zepp-LaRouche:
To møder til at anvise en vej**

for verden til at overvinde det fejlagtige synspunkt om gruppekonfrontation

Af Global Times

Udgivet: 5. marts, 2024

Redaktørens bemærkning:

I denne uge indledte Kina de to sessioner, en af de vigtigste politiske sammenkomster hvert år. Begivenheden er et vigtigt vindue for omverdenen til at forstå Kinas udvikling, og hvor verdens næststørste økonomi er på vej hen, samt de vigtigste politiske prioriteter i 2024.

Hvad er omverdenens generelle forventninger til de to møder? Og hvordan ser udenlandske økonomer og tænketanke på Kinas vækstpotentiale? For nylig interviewede Global Times' reporter Li Xuanmin (GT) Helga Zepp-LaRouche (HZL), grundlægger af den tyskbaserede politiske og økonomiske tænketank Schiller Instituttet.

GT: Kina afholder de to årlige møder i denne uge. Hvad er dine forventninger til mødet?

HZL: Jeg forventer, at det vil tage fat på strategiske udfordringer, der udgør barrierer for global udvikling, baseret på Kinas vision om at opbygge et globalt samfund med en fælles fremtid. Af særlig interesse for mig vil også være at lære, hvad ideen om at opbygge "nye højkvalitative produktive kræfter" faktisk vil betyde, eftersom den kinesiske økonomi allerede er verdensøkonomiens lokomotiv.

Menneskeheden befinder sig tydeligvis ved en skillevej. Eftersom geopolitik er historiens forbandelse, håber jeg, at

Kinas to møder vil vise en vej for verden og hjælpe verden med at forstå, hvordan man overvinder den fejlagtige opfattelse, at et land eller en gruppe af lande skal forsvare sine interesser mod en anden gruppe med alle midler. Det er meget muligt for Kina at etablere et nyt paradigme, hvor alles interesser kan blive varetaget. Det er et nyt system, som giver mulighed for udvikling for alle.

GT: Hvilken betydning har det politiske møde i en tid med stigende global modvind? Og fra dit perspektiv, hvilken rolle vil Kina og den kinesiske økonomi spille i verden i år?

HZL: Den kinesiske udenrigspolitik har vist sig at være et anker for stabilitet. Den største fare nu er de to regionale konflikter: Rusland-Ukraine-konflikten og Israel-Palæstina-konflikten. Og Kina har fremsat omfattende diplomatiske forslag til begge kriser, som viser vejen til en fredelig løsning.

Udvidelsen af det af Kina foreslåede Bælte- og Vej-Initiativ (BVI) kunne spille en afgørende rolle i genopbygningen af de konfliktramte lande i et regionalt udviklingsperspektiv. Schiller Instituttet har også foreslået en konkret økonomisk udviklingsplan, Oase-planen, som kunne skabe fred for alle de involverede lande.

GT: Fra dit perspektiv, hvad vil være omdrejningspunkterne for Kinas økonomiske arbejde i år? Hvad er dit skøn over de økonomiske nøgletal, der vil blive fastsat under de to sessioner?

HZL: Det økonomiske arbejde vil i år fokusere på at fremme højteknologi, høj effektivitet og høj kvalitet i produktionen. I betragtning af det store antal videnskabsfolk og ingeniører Kina har, og tilføjelsen af omkring 11 millioner universitetsuddannede om året, vil omdannelsen af grundlæggende videnskabelige og teknologiske gennembrud til reel produktion i den kinesiske økonomi være meget betydelig.

GT: Hvilken rolle forventer du, at den kinesiske økonomi vil

Den Globale Majoritet

hudfletter USA på FN's Generalforsamling

5. marts 2024 (EIRNS) – På FN's Generalforsamlings plenarmøde den 4. marts blev USA, sammen med Israel, fordømt for at have fremmet masseudryddelsen i Gaza. Forsamlingen var indkaldt til et uformelt møde for at gennemgå "brugen af veto", som det er set i FN's Sikkerhedsråd i de seneste måneder. Fokus for opmærksomheden og kritikken var USA's veto den 20. februar mod en resolution om våbenhvile i Gaza, hvilket var det tredje veto fra USA's side. Da formanden for FN's Generalforsamling, ambassadør Dennis Francis fra Trinidad og Tobago, indledte mødet, beskrev han med rette situationen i Gaza som "katastrofal, samvittighedsløs og skammelig".

Mange ambassadører talte imod USA, ikke kun på vegne af deres nationer, men også på vegne af Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC), Den Arabiske Gruppe, Golfens Samarbejdsråd eller Gruppen af venner til forsvar for FN's Charter. Repræsentanten for Algeriet, som var ophavsmand til den resolution om våbenhvile, der blev nedlagt veto imod den 20. februar, advarede om, at hvis FN's Sikkerhedsråd undlader at handle øjeblikkeligt, "vil der ikke være noget tilbage i Gaza, som er værd at leve for."

USA's svar, som blev givet af Robert Wood, vicehøjkommissær ved FN, var elitær retorik. Han erklærede, at vedtagelsen af en resolution om våbenhvile i FN's Sikkerhedsråd ville være skadelig for de forhandlinger, som USA fremmer mellem Israel, Hamas, i samarbejde med Egypten og Qatar. Han fortalte, at USA i øjeblikket arbejder på en ny tekst til en FN-resolution, som de vil anse for acceptabelt.

Repræsentanten fra Malta talte imod USA på vegne af de "valgte 10" i FN's Sikkerhedsråd, som er de roterende medlemmer af de 15 nationer i FN's Sikkerhedsråd, bortset fra de fem

permanente (USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig). Hun udtrykte beklagelse over USA's veto den 20. februar og sagde, at Sikkerhedsrådet må påtage sig sit ansvar.

Pakistans faste repræsentant ved FN, Munir Akram, en af de længst siddende og mest respekterede diplomater i FN, talte på vegne af OIC og opfordrede til en international fredskonference.

Efter morgenens plenarmøde i UNGA om "revurdering af vetoretten" indkaldte UNGA-præsident Dennis Francis til en anden samling om krisen i Gaza og UNRWA. Påfaldende nok sad Philippe Lazzarini, generalkommissær for FN's Hjelpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten (UNRWA), forrest lige ved siden af Francis. Lazzarini fremlagde en sønderlemmende rapport om situationen i Gaza. Derefter fortsatte diskussionen.

På samme tid som disse UNGA-forhandlinger var i gang, meddelte Israel, at de havde anklaget yderligere 450 ansatte i UNRWA for at være involveret i Hamas-angrebet på Israel den 7. oktober. Da UNGA-sessionen sluttede, holdt Lazzarini en pressekonference om aftenen. Han rapporterede, at UNRWA slet ikke havde modtaget nogen af de israelske anklager. Desuden har UNRWA-medarbejdere, der er blevet tilbageholdt sammen med andre, rapporteret, at de er blevet "traumatiseret" af deres "prøvelser", da de blev løsladt. Han sagde, at de blev "systematisk ydmyget, tvunget til at være nøgne, udsat for verbale og psykologiske overgreb."

Den samme tvangsprægede ondskab, som magthaverne i USA, Storbritannien, Israel og nogle få medløbere udviser i forbindelse med folkemordet i Gaza, kan ses i provokationerne og opbygningen til en atomar konfrontation, som nu udgør en umiddelbar trussel om en storkonflikt. Heldigvis er der dem, der ringer med alarmklokkerne, især efter tiltag som den franske præsident Emmanuel Macrons forslag den 26. februar om at sende NATO-styrker ind i Ukraine, og den lækkede lydfil den

1. marts, hvor embedsmænd fra det tyske luftvåben den 19. februar diskuterer de bedste måder at angribe Rusland fra Ukraine på.

En række pensionerede, erfarne diplomater og militære embedsmænd i det transatlantiske område taler imod det vanvittige i at spille bluff med præsident Putin. Den pensionerede indiske ambassadør M.K. Bhadrakumar advarede vestlige beslutningstagere om, at Putin ikke "råbte ulv", da han udsendte en "advarsel til hele Vesten ved at lægge atomvåben på bordet" i sin tale til den føderale forsamling den 29. februar. Tag ikke fejl, sagde Bhadrakumar, "Moskva mener, hvad de har sagt, nemlig at de vil betragte enhver vestlig kampindsats i Ukraine fra NATO-landenes side som en krigshandling." Kilden til den globale fare i dag er "tankegangen" hos "dumdristige, ubesindige vestlige statsmænd, som er desperate efter at afværge et forestående nederlag i krigen, som de startede i første omgang med den erklærede hensigt at ødelægge Ruslands økonomi, skabe social og politisk ustabilitet, som ville føre til et regimeskifte i Kreml."

Der er visse enkeltstående handlinger, der finder sted med det formål at modvirke mobiliseringen af umoral, inkompetence og ondskab. En initiativgruppe bestående af 200 lovgivere fra 13 lande har udsendt en erklæring, der opfordrer til en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel.

I USA blev en internet-diskussion, "NATO på vej mod atomkrig med Rusland?", afholdt mandag den 4. marts i New York af de uafhængige kandidater Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til kongresdistrikt 15 i Bronx, med Scott Ritter, militærspecialist, og professor Steve Starr, specialist i atomkrig.

Deltag i mobiliseringen for at tvinge verden væk fra dødssporet og over på vejen til gensidig udvikling, gavn og fred. Det er den ånd, som Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets leder, beskriver i et interview, der blev

offentliggjort i dag i Global Times, i anledning af denne uges opstart af de årlige regeringsmøder i Kina. Interviewet har titlen: "To møder for at vise en vej for verden til at overvinde det fejlagtige synspunkt om gruppekonfrontation" – Zepp-LaRouche, grundlægger af tysk tænketank,

sagde: "Menneskeheden befinder sig tydeligvis ved en skillevej. Eftersom geopolitik er historiens forbandelse, håber jeg, at Kinas to sessioner vil vise en vej for verden og hjælpe verden med at forstå, hvordan man overvinder den fejlagtige opfattelse, at et land eller en gruppe af lande skal forsvare sine interesser mod en anden gruppe med alle midler. Det er meget muligt for Kina at etablere et nyt paradigme, hvor alles interesser kan blive varetaget. Det er et nyt system, som giver mulighed for udvikling for alle."

Credit: UN Photo Even Schneider

Et briefingmøde i FN's Generalforsamling advarer om, at UNRWA's "forestående kollaps" må stoppes

Ikke korrekturlæst

5. marts 2024 (EIRNS) – FN's Generalforsamling holdt en uformel briefing i plenarforsamlingen mandag den 4. marts, hvor medlemmerne kunne høre direkte fra Philippe Lazzarini, generalkommissær for FNs Hjælpeorganisation for

Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), at organisationen er i fare for "overhængende kollaps". Det er 16 nationers afbrydelse af finansieringen af UNRWA, som Biden-administrationen iværksatte den 26. januar på Netanyahu-regeringens foranledning, få timer efter Den Internationale Domstols afgørelse om, at Israel "sandsynligvis" begår folkemord i Gaza, som har skabt denne krise.

[UNGA-præsident, ambassadør Dennis Francis] (<https://webtv.un.org/en/asset/klx/klxnp242a9>) fra Trinidad og Tobago indledte orienteringsmødet. "Vi samles igen i dag under ildevarslende og forværrede omstændigheder, for at sige det mildt," advarede han. UNRWA blev oprettet i 1949 af FN's generalforsamling, sagde han, og "ingen anden enhed er i stand til at yde bistand i det omfang, der kræves for at imødekomme behovene hos de 2,2 millioner mennesker i Gazastriben... UNRWA overlever måske ikke uden vores øjeblikkelige og afgørende handling... Lad os udnytte dette øjeblikks nødvendighed til ikke blot at støtte UNRWA i at genopbygge sig selv – men også til at finde en permanent løsning på denne meningsløse og brutale konflikt," opfordrede han.

[Lazzarini]

(<https://www.unrwa.org/newsroom/official-statements/statement-commissioner-general-unrwa-general-assembly>) sagde lige ud, at UNRWA "er på bristepunktet." Lidelserne i Gaza er umulige at beskrive fyldestgørende, understregede han. Over 30.000 er blevet dræbt i løbet af de sidste fem måneder, og hele 5 % af befolkningen i Gazastriben er nu døde, sårede eller savnede. Med den alvorlige mangel på livreddende og medicinske forsyninger og en truende hungersnød, "gyser jeg ved tanken om, hvad der stadig vil blive afsløret om de rædsler, der har fundet sted i denne smalle stribe land," erklærede han.

UNRWA har ikke kapacitet til at håndtere den "pause" i finansieringen på 450 millioner dollars, som de 16 lande har påført organisationen, sagde han. Med finansiering kan UNRWA "forblive en livline" for palæstinensiske flygtninge i hele

regionen; uden yderligere finansiering vil UNRWA befinde sig i "ukendt territorium, med alvorlige konsekvenser for global fred og sikkerhed." Han appellerede til Generalforsamlingen om at udfylde finansieringshullet og sikre støtte til organisationens aktiviteter.

Lazzarini sætter ord på situationen: UNRWA står over for en "bevidst og samordnet kampagne" for at underminere UNRWA's aktiviteter og derefter lukke det; Israels premierminister Benjamin Netanyahu "siger åbent, at UNRWA ikke vil være en del af Gaza efter krigen." Han bemærkede, at vejen til at afslutte behovet for UNRWA er at forpligte sig til en politisk proces for fred mellem palæstinensere og israelere.

Fra Cairo opsummerede [UNRWA's pressetalsmand Adnan Abu Hasna] (<https://news.un.org/en/story/2024/03/1147202>) indsatsen i denne kamp, da han af UN News blev spurgt, om der stadig er tid til at redde børnene i Gaza, som er begyndt at dø af sult og dehydrering. Han svarede: "Hvis der er en politisk vilje, og grænseovergangene bliver åbnet, tror jeg, vi kan gøre det. "UNRWA er ryggraden i den humanitære indsats i Gaza, de har den logistiske kapacitet og personalet til at klare det."

Foto. Wikimedia Commons

Tyskland undersøger sine egne aggressive krigsplaner – eller hvordan de blev lækket

Den 4. marts 2024 (EIRNS) – Den 4. marts optrappedes spændingerne omkring den lækkede lydoptagelse af tyske topofficerer fra den 19. februar, hvor de diskuterede at bruge

en række tyske Taurus-krydsermissiler til at ødelægge Kertjbroen. TASS rapporterede, at den tyske ambassadør, Alexander Graf von Lambsdorff, var blevet "indkaldt" til det russiske udenrigsministerium; en talsmand for det tyske udenrigsministerium sagde, at det tværtimod var et forud planlagt møde. Kremls talsmand, Dmitri Peskov, anklagede Tyskland for at "diskutere planer om angreb på russisk territorium."

Søndag anklagede den tyske forsvarsminister Boris Pistorius afsløringen af lydoptagelsen og udskriften for at være russisk misinformation, dog ikke uden at bekræfte dens ægthed. Pistorius hævdede ifølge AP, at tidspunktet for offentliggørelsen, samme dag som Alexei Navalnyjs begravelse, ikke var tilfældigt. "Det er en del af en informationskrig, som Putin fører. Det er der absolut ingen tvivl om," sagde Pistorius. "Det er et hybridangreb med desinformation for øje. Det handler om splittelse. Det handler om at underminere vores beslutsomhed."

Forbundskansler Olaf Scholz, der var på besøg i Vatikanet i Rom, kaldte diskussionen om et tysk planlagt og forberedt angreb på Rusland for "en meget alvorlig sag" og sagde: "Det vil blive undersøgt meget omhyggeligt, intensivt og i en fart. Det er også påkrævet at gøre det" – dette ifølge Financial Times. Et højtstående parlamentsmedlem fra Det Grønne Parti ved navn Konstantin von Notz opfordrede til hurtigt at få bekræftet, "om aflytningsskandalen er en engangshændelse eller et grundlæggende problem."

Der er et juridisk problem med en væsentlig overtrædelse af Tysklands straffelov, som forbyder og straffer forberedelse af eller opfordring til aggressiv krig; general Harald Kujat har specificeret, at forsvarsminister Pistorius og andre, der forberedte aggressiv krig mod Rusland, overtrådte tre artikler i Strafgesetzbuch eller den tyske straffelov, og overtrædelser medfører strenge fængselsstraffe. Kertjbroen er en del af Rusland, og generalløjtnant Ingo Gerhartz, den ledende person,

der diskuterer forberedelsen af en massiv missilbeskydning for at ødelægge broen, er generalinspektør for Luftwaffe. Han har briefet Pistorius, og det så ud til, at han ledte diskussionen på Pistorius' vegne som forberedelse til et møde med Pistorius. Desuden diskuterede deltagerne, at 50 eller endda 100 Taurus-missiler ("alt, hvad vi har") ikke ville ændre udfaldet af konflikten i Ukraine; de diskuterede således, hvad der ganske enkelt ville være en aggressiv optrapning af krigen mod Rusland.

I London fremgik det af Telegraphs morgen-nyhedsbrev, at nogle krigsherrer er oprørte: "Godmorgen. Det er kommet frem, at Tyskland ved et uheld har lækket britiske militære hemmeligheder til Rusland ved at bruge standard videotelefonteknologi til at diskutere missiler i Ukraine. Chefen for Luftwaffe fortalte officerer fra luftvåbnet og en general, der ringede ind fra sit hotelværelse, hvordan britiske og franske embedsmænd leverede Storm Shadows til ukrainske soldater. Han sagde også, at britiske tropper var "på landjorden", en yderst følsom detalje, der allerede har forårsaget splittelse og interne stridigheder blandt NATO-allierede."

Foto: Wikimedia Commons

Få centimeter fra krigens afgrund

Den 3. marts 2024 (EIRNS) – Der foregår en farlig optrapning af begivenheder rundt om i verden, som, hvis de ikke stoppes, hurtigt vil bringe verden på randen af en atomar verdenskrig. Den lækkede lydfil med tyske militære embedsmænd, der

konspirerer om en øget tysk rolle i militære operationer – ikke kun på ukrainsk territorium, men også i Rusland – har ændret situationen betydeligt og har gjort de vestlige leders påstande om, at de forsøger at undgå en direkte krig med Rusland, til skamme.

Det ser ud til, at budskabet endnu ikke er blevet forstået, da retorikken om et atomvåbenkapløb kun bliver større og større, tilsyneladende uden tanke for den fare, det repræsenterer. Finlands nye præsident, Alexander Stubb, har sagt, at "Finland skal have en reel atomafskrækkelse," hvilket i øjeblikket er forbudt ifølge finsk lov. Andre, såsom Peter Dickinson fra Atlantic Council, har afvist alle advarsler om en optrapning i denne retning, og insisteret på at Vesten må "gøre front" mod Putin. "Autokrater over hele verden vil tage Putins succes i Ukraine til efterretning og drage de logiske konklusioner for deres egne udvidelsesplaner," skrev Dickinson. Denne pointe blev gentaget af det Washington-baserede Institute For the Study of War.

Rusland har igen og igen udtalt, at der findes røde linjer, og at de ikke vil tøve med at forsvare sig. Disse modsatrettede udtalelser fra vestlige ledere viser, at de enten er dybt uvidende eller fuldstændig sindssyge – i begge tilfælde udgør de en ekstrem fare for verden, som der må handles på.

Situationen forværres af det igangværende folkemord i Gaza, som risikerer at udløse konflikt og blodsudgydelser i hele Sydvestasien. Israels nylige ændring i politik, hvor man gik fra et langvarigt forhold til Rusland til nu at placere dem sammen med Iran, Hamas og de "globale destabiliserende kræfter", er bemærkelsesværdig i denne henseende. Husk på, at Israel har et ikke bekendtgjort arsenal af atomvåben.

Denne situation kan ikke blive ved med at eksistere. Enhver, der ikke er følelsesløs over for virkeligheden, vil føle denne ubændige spænding, som ikke vil forsvinde, selvom man ignorerer eller undertrykker den.

Den afdøde pilot Aaron Bushnell følte dette og bragte det ultimative offer i håbet om at få andre til også at mærke det. De hundredtusinder, der marcherede i gaderne lørdag den 2. marts for Rafah og Gaza, følte det også – og det var kun passende, at mange af demonstrationerne omfattede mindesmærker for Bushnell. Det står nu klart, at USA's, Tysklands og andre vestlige nationers værdighed må genoprettes, og det skal ske hurtigt. Det er helt klart, hvad Bushnell ville have ønsket.

Men værdighed opnås kun, når man rejser sig op og nægter at acceptere den nedværdigelse, ydmygelse og næsten kriminelle medskyldighed, som er blevet påtvunget os. Opgaven er at konfrontere den fare, som USA og verden står over for, og vælge at handle – at gribe ind.

Et afgørende redskab i den forbindelse er visionen om en smuk fremtid for Israel-Palæstina, som LaRouches Oase-plan for Sydvestasien repræsenterer – et forslag, som et genoprettet USA og Vesten kunne spille en uvurderlig rolle i at gennemføre. Få den ud overalt, og forsvare den fremtidige værdighed, som din nation må være indbegrebet af.

Foto: CC/National Museum of the U.S. Navy

Den nødvendige amerikanske reaktion på Putin

Ikke korrekturlæst

2. marts 2024 (EIRNS) – To gange i løbet af februar adresserede den russiske præsident Vladimir Putin direkte et påtrængende strategisk spørgsmål til USA's befolkning og dets ledere. Første gang, i løbet af sit interview med journalisten

Tucker Carlson den 6. februar, bemærkede Putin, at hele sanktions- og krigspolitikken mod Rusland havde givet bagslag for USA:

” Er I overhovedet klar over, hvad der foregår eller ej? Er der nogen i USA, der indser dette? Hvad er det, I gør? I afskærer jer selv. Det siger alle eksperter. Spørg enhver intelligent og tænkende person i USA, hvad dollaren betyder for USA, men I dræber den med jeres egne hænder... De værktøjer, som USA bruger, virker ikke. Man er nødt til at tænke over, hvad man skal gøre. Hvis denne erkendelse kommer til de herskende eliter, ja, så vil statens førstemand [præsidenten, red.] handle i forventning om, hvad vælgerne og de mennesker, der træffer beslutninger på forskellige niveauer, forventer af denne person. Så vil noget måske ændre sig.” Adspurgte om diskussioner mellem USA og Rusland, svarede Putin: ”Hvem er der at tale med? Jeg forstår det bare ikke. Vi er klar til at tale. Men med hvem? Hvor er garantierne? Der er ingen.”

Den 29. februar advarede Putin i sin årlige tale til Ruslands føderale forsamling om konsekvenserne af den erklærede trussel om at sende NATO-tropper for at styrke de svindende ukrainske styrker på landjorden i landet: ”Vi husker skæbnen for dem, der engang sendte deres tropper til vores lands territorium. Men nu vil konsekvenserne for eventuelle indtrængere være meget mere tragiske. De må i sidste ende forstå, at vi også har våben – ja, de ved det, har jeg lige sagt – som kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Forstår de det, eller hvad?”

Hvad har USA's og andre vestlige elitors reaktion været på Putins insisterende opfordringer til dialog for at bringe planeten tilbage fra randen af en atomkrig? Intet, der bare falder i kategorien rationelt.

1. NATO's vicegeneralsekretær Mircea Geoana afviste Putins advarsler som et bluffnummer. "Vi ser ikke nogen overhængende trussel om, at Rusland vil bruge disse våben." Hans kommentarer var mere "logikken i psykologisk intimidering end reelle hensigter." New York Times var enig i, at "Putin gentagne gange har fremsat skjulte atomtrusler mod Vesten."

2. Den franske præsident Emmanuel Macron fastholdt sit forslag om at sætte tropper ind i Ukraine og gentog den 29. februar, at hans ord herom på et møde den 26. februar mellem omkring 20 europæiske ledere i Paris var blevet "vejret, gennemtænkt og målt." Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin fortalte ligeledes House Armed Services Committee den 28. februar, at "helt ærligt, hvis Ukraine falder, tror jeg virkelig, at NATO vil være i kamp med Rusland."

3. Den chokerende, lakkede telefonsamtale mellem tyske militære topledere, hvor de diskutererede måder og midler til at udføre et angreb på Kertj-broen, der forbinder Krim med det russiske fastland, blev indrømmet at være "autentisk" af det tyske forsvarsministerium, ifølge rapporter i Spiegel og Welt. Formanden for den russiske Duma Vyacheslav Volodin spurgte i et opslag på sin Telegram-kanal, om den tyske kansler Olaf Scholz er klar over, at "disse handlinger vil kræve, at Rusland udfører gensidige angreb."

Det er svært at overdrive den ekstreme fare, der ligger i den kollektive sindssyge, som vestlige reaktioner som disse viser over for den rødgldende strategiske situation og præsident Putins gentagne opfordringer til en dialog med fornuftige kræfter i Vesten.

Det står i kontrast til den måde, hvorpå centrale ledere i det Globale Syd, såsom Sydafrikas Cyril Ramaphosa og Brasiliens Lula de Silva, har udvist moral og statsmandskunst ved at kræve de nødvendige politiske ændringer – i Gaza, Ukraine, økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Bolden er nu på USA's og de europæiske nationers banehalvdel. Bred, synlig støtte til Lyndon LaRouches Oasis-plan for Mellemøsten er et godt sted at starte. Brasiliens præsident Lula gav den 18. februar udtryk for, hvad de millioner af mennesker, der går på gaden i Vesten, tænker, hvad enten de protesterer mod folkemordet i Gaza eller mod den økonomiske politik, der slår dem ihjel, da han advarede om, at "enten ændrer de politiske ledere deres adfærd over for borgerne, eller også vil borgerne ende med at ændre den politiske klasse."

Forøg vores indsats, opfordrer Helga Zepp-LaRouche til fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Det er 39. uge i træk, at vi mødes. Tak til alle for at være med. Vi har mange nye folk med, så velkommen. Vi sætter stor pris på alt det samarbejde, vi har. Mange af os kommer fra hele verden og fra mange forskellige organisationer. Vi har arbejdet sammen i de sidste 39 uger for at skabe ægte fred i verden.

Jeg har lagt dagsordenen ud i chatten. Der vil være en række personer, som vi har udpeget til at holde oplæg, og derefter vil vi gå over til en rapport-session og en åben diskussion. Det vil være programmet for i dag. Med det vil jeg gerne give ordet til grundlæggeren af Schiller Instituttet og

initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne ønske jer alle sammen velkommen. Desværre tror jeg, at vi er nødt til at fordoble eller tidoble vores indsats, fordi situationen går fra at være forfærdelig til at blive værre og farligere. Man har indtryk af, at mange af etablissementets folk er fuldstændig gale. Hvorfor jeg siger dette, vil blive klart, når jeg gennemgår de forskellige krisesteder.

Jeg bør naturligvis starte med den seneste forfærdelige massakre, som angiveligt eller tilsyneladende fandt sted i Gaza City, hvor der for to dage siden udspillede sig en utrolig scene, hvor der endelig ankom nogle lastbiler med mad til de sultende mennesker. Da folk så løb hen til lastbilerne, opstod der tilsyneladende en situation, hvor IDF-styrkerne dræbte 120 mennesker og sårede 750. Israelerne hævder naturligvis, at de blev angrebet. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan sultende mennesker, som ifølge alle rapporter er ved at dø, kan udgøre en trussel mod en stærkt bevæbnet hær, som er udstyret med alle former for forsvarsværker. Men under alle omstændigheder skete denne massakre. Naturligvis er det bare det seneste kapitel i en forfærdelig situation. Og i FN's Sikkerhedsråd var det igen USA, der ikke engang gik med til at udtale sig om det. Nu er situationen selvsagt, hvad der skal ske med disse mennesker. Råbet om en humanitær våbenhvile bliver højere og højere, selv regeringschefer som Macron fra Frankrig og mange andre kræver det. Men situationen er helt ubeskrivelig. Dette skete kun en eller to dage efter, at Aaron Bushnell fra det amerikanske luftvåben satte ild til sig selv foran den israelske ambassade i Washington, hvilket er en måde at udtrykke, hvad han følte, sig i stand til at gøre.

Nu er vi naturligvis nødt til at gøre meget mere for at vende og stoppe denne situation. Desværre vil Den Internationale Domstol, som hørte vidneudsagn fra 50 nationer fra 19.-26. februar, sandsynligvis først afsige en dom til sommer. Så det

vil ikke være effektivt i den umiddelbare situation. Hvis muren til Egypten bliver åbnet, og palæstinenserne bliver drevet over grænsen, åbner det også et vindue for en større krig i Mellemøsten, for i Camp David-aftalerne blev det meget klart defineret i fire militære zoner, hvad Egypten og Israel kan gøre i hver af disse fire zoner. Og hvis der sker en overtrædelse af denne aftale, hvilket kan ske meget hurtigt nu, kan det ikke udelukkes, at Egypten vil bryde Camp David-aftalerne og åbne en situation, der meget hurtigt kan føre til en større krig.

Så dette er en af grundene til – og jeg håber, at vi kan diskutere dette i vores diskussionsperiode – hvorfor vores kampagne for at sætte Oasis-planen på den internationale dagsorden er mere presserende end nogensinde før. Situationen er så håbløs, at medmindre man indgyder håb og får alle kræfter i hele Sydvestasien til at arbejde for en sådan løsning med økonomisk udvikling for alle, er det næsten umuligt at se, hvordan nogen anden tilgang kan afhjælpe situationen.

Det er kun én af situationerne. Den anden store front omkring Ukraine eskalerer også massivt, og jeg ved ikke, hvilken situation der er værst. Måske bringer situationen i Ukraine os endnu hurtigere til en mulig global krig, for hvis man bare genfortæller de seneste dages begivenheder, så var der en konference om Ukraine i Frankrig, hvor præsident Macron foreslog at sende NATO-tropper ind i Ukraine. Det blev naturligvis afvist af den tyske kansler Scholz, som sagde, at der ikke ville blive sendt tyske tropper til Ukraine, og at ingen andre NATO-tropper skulle sendes af sted. Men han var under enormt pres for at give grønt lys til at sende det tyske Taurus-krydsermissil til ukrainerne. Det nægtede han med det argument, at krydsermissilet har en rækkevidde på mere end 500 km og derfor kan nå dybt ind på russisk territorium, hvilket ville udgøre en rød linje, som han mener, man ikke har råd til at overskride.

Den tidligere leder af NATO's militærkomité og generalinspektør for den tyske hær, general Harald Kujat, gav et interview i Deutschlandfunk radio, hvor han sagde, at der allerede er tre lande, der har tropper på jorden i Ukraine. Han nævnte ikke navnene på landene, men vi formoder, at det er amerikanere, briter og franskmænd. Kujat sagde også, hvor farlig situationen er, hvilket man kan se ved, at hvis den drone, der for lidt siden nåede Engels-luftbasen i Rusland, blot havde ramt en meget kort afstand fra, hvor den gjorde, kunne den have ramt nogle af de atombevæbnede jagerfly. Det ville ifølge Kujat have betydet, at diskussionen mellem Kujat og interviewereren ikke ville have fundet sted; den indlysende implikation er, at vi alle ville være døde.

Det er klart, at Putin i sin årlige tale til den føderale forsamling sagde, at Vesten skal være klar over, at hvis de bliver ved med at presse på, kan det komme så vidt, at Rusland vil bruge atomvåben. De vestlige medier har som sædvanlig fuldstændig afvist det og sagt: "Tag det ikke alvorligt. Han snakker bare, han siger altid disse ting. Ingen skal tage det alvorligt." Men det er fuldstændig vanvittigt, for hvis man bliver ved med at presse og skubbe, tror jeg, vi nærmer os den grænse, hvor det meget hurtigt vil være for sent.

Der er en ubekræftet rapport, hvilket jeg normalt ikke bruger, men den ser ret troværdig ud. Nemlig at chefredaktøren for RT, Margarita Simonyan, netop har offentliggjort en erklæring, hvor hun hævder, at hun fik fat i et bånd, som hun fik af en person i militæret, der optog en samtale mellem tyske officerer fra den 19. februar, hvor de diskuterede, hvad der skulle til, og hvordan Tyskland ville ødelægge Kertj-broen [der forbinder Krim med det russiske fastland]. At det ville kræve 10 eller måske 20 missiler at gøre det. Under alle omstændigheder er der ifølge denne rapport en officiel anmodning fra Maria Zakharova fra det russiske udenrigsministerium til den tyske regering, hvor hun kræver en forklaring på hele denne affære. Jeg ved ikke, om det er

sandt; det kan være fake news. Men på den anden side har det et semi-officielt præg. Hvis det rent faktisk er sandt, at tyske officerer skulle være involveret i at diskutere dette i form af seriøs planlægning, ville vi være i en endnu mere forfærdelig katastrofe.

Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at vække verden i endnu højere grad, end vi allerede gør nu, for vi er på randen af at glide ind i Tredje Verdenskrig. Jeg mener, at det skal være en offentlig diskussion, og der skal være flere mennesker, der giver udtryk for det, så vi ikke, som i 1914, går i søvne ind i Første Verdenskrig. Men vi skal i det mindste have en offentlig diskussion om, hvorfor det er fuldstændig vanvittigt, og hvorfor vi meget hurtigt skal bevæge os fra denne geopolitiske konfrontation til et samarbejde. Der skal være en bred opfordring til diplomatiske løsninger, både i Ukraine og med hensyn til Sydvestasien. Kina har lagt omfattende fredsplaner for begge situationer. For Ukraines vedkommende har de allerede for mange måneder siden fremlagt et 12-punkts program for, hvordan situationen kan afdramatiseres. General Kujat og Horst Teltschik, Peter Brandt og Hajo Funke har også fremsat et forslag om Ukraine. Med hensyn til Sydvestasien har Kina ligeledes fremsat et forslag om en omfattende fredskonference for Mellemøsten, som hurtigst muligt skal sættes på dagsordenen.

Jeg tror, det er det spændingsfelt, vi befinder os i, og forhåbentlig kan vi mobilisere denne gruppe til at formere sig og blive endnu mere aktiv, så vi får en absolut stærk fredsbevægelse internationalt.

Den eneste gode nyhed – jeg ved ikke, om jeg kan kalde det det, men jeg tror det – er, at George Galloway lige har vundet et sæde i det britiske parlament på Gazas liste. Han slog både Tory- og Labour-kandidaterne, og det tror jeg også er med til at bringe et nyt element ind i situationen, især i lyset af det nylige primærvalg i Michigan, hvor der var en betydelig andel af arabiske og muslimske mennesker, der stemte ”

uengageret" for at give budskabet til Biden om at ændre politikken i forhold til regionen. Så det er ikke håbløst; man kan gøre noget. Men jeg tror, vi er nødt til virkelig at optrappe det, vi er i gang med, enormt.

Bemærkninger under diskussionen:

Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg desværre ikke, at der er nogen anden vej end at forblive fredelig. For i det øjeblik vi begynder at blive voldelige, tror jeg, at vi mister den moralske autoritet til at være fredsbevægelsen. For hvis man begynder at bruge de samme midler som de mennesker, der begår disse grusomheder, så vil hele sagen være tabt. Jeg tror, det er det, Mahatma Gandhi og Martin Luther King lærte os, og jeg vil meget gerne understrege, at selvom man nogle gange har en tendens til at blive frustreret, så tror jeg, at vi hellere skal tænke på kreative måder at mangfoldiggøre os på og få flere og flere mennesker involveret i denne indsats.

Det andet spørgsmål: Jeg tror, at mange mennesker tror, at det er den zionistiske lobby, der kontrollerer USA. Men min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hævdede altid meget eftertrykkeligt, at det er omvendt. At det er det anglo-amerikanske establishment, der bruger Israel som en håndgranat, de kan kaste ind i situationen, når de har brug for det. Og hvad er den overordnede situation? Alt dette hænger i virkeligheden sammen med, at det neoliberale finanssystem tydeligvis er ved at skrumpe. Det er ved at kollapse, økonomien er på vej ned – især i Europa – mens Asien er på vej op. Det er ikke kun Kina, men det er Kina, Indien, Indonesien og BRIKS-landene. Den egentlige årsag er, at Wolfowitz-doktrinen, projektet for et nyt amerikansk århundrede, som er det, de neokonservative i ledtog med det britiske establishment fremlagde som svar på Sovjetunionens sammenbrud i perioden 1988-91. Grundlæggende besluttede de at gå efter en unipolær verden baseret på ideen om at styre verden som et imperium baseret på det særlige anglo-amerikanske forhold, da der var mulighed for at skabe en fredsorden. Det er det, der er på spil her.

Vi har lige nu en situation, hvor hele EU, og desværre især Tyskland, har mistet al suverænitet. De er bare dette imperiums puddelhund, og de ser absolut på det voksende Asien, det voksende Globale Syd, den voksende Globale Majoritet som noget, der skal inddæmmes eller endda ødelægges. Det er virkelig det, der foregår der, så derfor – og man får virkelig skylden, hvis man siger det, men det er så langt ude, at hvis man ikke skaber klarhed, hvor skal det hele så ende? Situationen i Ukraine og også det, der sker i Sydvestasien, er blot afledninger af denne overordnede indsats. Hvad sker der med Sydvestasien? Hvad var situationen før den 7. oktober? Der var kun tre store lande, der sluttede sig til BRIKS+ – Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran. Der var udsigt til udvikling i regionen gennem BRIKS, Bælte & Vej Initiativet, og der var faktisk udsigt til fred på grund af den historiske tilnærmelse, som Kina havde forhandlet på plads mellem Iran og Saudi-Arabien. Det er alt sammen gået i vasken lige nu, medmindre vi sætter det på dagsordenen igen, og det er derfor, vi skubber så kraftigt på Oasis-planen. Fordi kræfterne for fred er nødt til at blive mere dominerende, og ideen om fred gennem udvikling er det eneste håb, jeg kan se for, hvordan vi kan påvirke situationen i Israel, fordi israelerne også burde have en interesse i at have en fredelig og fremgangsrig region i stedet for at have den ene bølge af terrorisme efter den anden. Så ideen om at bevæge sig tilbage til ideen om regional udvikling er det eneste håb.

Men jeg tror, man må erkende, at den egentlige årsag til alt dette er geopolitik; idéen om, at man for at forsvare anglosfæren, for at forsvare det såkaldte Vesten, er nødt til at dæmme op for Asiens fremgang, fremgangen for det globale flertal. Medmindre vi overvinder den tankegang og bevæger os over i et nyt paradigme, hvor vi etablerer et samarbejde mellem det Globale Nord, det kollektive Vesten så at sige, og den Globale Majoritet, så er det det store spring, vi er nødt til at gøre.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, at jeg først og fremmest vil sige til [navn redigeret], at jeg studerer dit forslag, og jeg vil svare om en dag eller deromkring, og måske kan vi tage det op i næste uge. Jeg er ked af, at jeg ikke har indarbejdet det helt endnu.

Ellers kan jeg kun sige, at hvis alle de deltagere, der var med i denne diskussion i dag, ville gå ud og virkelig forsøge at gøre en kæmpe indsats. Jeg ved, at I alle har organiseret jer og forsøgt at kontakte folk, men mediekontrollen i Tyskland – og dette er et svar til [navn redigeret] – Tyskland er nu som et fuldstændig hermetisk lukket land, hvor man ikke kan udtale sig om noget som helst. Man kan ikke engang rapportere om, hvad der sker. Der er en fuldstændig mediekontrol. Hvis nogen siger noget, selv at der er sket en massakre, da Bushnell-selvbrændingen fandt sted, kiggede jeg i de tyske medier, og det tog næsten en dag, før den første lille nyhed dukkede op, og så blev den straks begravet et eller andet sted i de ikke-vigtige nyheder. Så jeg tror, vi er nødt til virkelig at bekæmpe krigsmaskinens forsøg på at bevare kontrollen over fortællingen. Jeg tror, at de etablerede figurer – i det mindste dem, der er de såkaldte atlantikere – er så fast besluttede på at optrappe dette. Jeg ved ikke, hvad der foregår i deres hoveder, for det er, som om de er fuldstændig uvidende om, at dette faktisk kan føre til atomkrig. Da Kujat sagde, at hvis denne drone havde ramt bare et par kilometer fra, hvor den ramte, ville vi alle være døde. Det var minutter, sekunder fra at være en atomulykke. Det er sådan, den krudttønde er, som vi sidder på. Hele mediekontrollen forsøger at få den almindelige befolkning til ikke at ane noget, de ved ikke, hvor farligt det er. Jeg tror, vi er nødt til at gøre en gigantisk indsats. Når de igen siger, at Putin siger, at vi ikke ønsker en krig mellem NATO og Rusland, men hvis I bliver ved med at presse på, så har vi disse våben, og vi vil bruge dem. De siger: "Det betyder ikke

noget, han taler bare til et hjemligt publikum," eller noget i den stil. Jeg tror, at vi på en eller anden måde må sørge for, at flere mennesker virkelig er opmærksomme på denne fare. Det kan kun lade sig gøre, hvis hver person i dette opkald forsøger at få gennembrud i forhold til at få stemmen hørt.

Hvad angår Oasis-planen, hvis vi kunne få et dusin nobelprisvindere til at komme ud og sige: "Dette drab må stoppe. Vi har brug for en plan for udvikling, og der findes en plan, som er Oasis-planen." Eller få et par andre prominente personer til at sige det, så det kommer ud i nyhederne. Jeg tror, det ville gøre en forskel, for hvis folk begyndte at sige, at der faktisk er en måde at løse denne forfærdelige udvikling på, som kun kan føre til mere ødelæggelse. Jeg tror, at hvis vi ikke stopper drabene på palæstinenserne, og det fortsætter i Egypten, Jordan, Libanon og Iran, så er vi snart i Tredje Verdenskrig på grund af situationen i Sydvestasien. Og vi sidder allerede på krudttønden i forhold til Ukraine, så jeg tror, at hvis vi virkelig gør en gigantisk indsats og siger, at vi i næste uge skal have et mål om, at vi i løbet af de næste par dage hver især kontakter fem organisationer eller fremtrædende personer og bringer dem med i næste uge. Vi bør få folk til at udtale sig offentligt til fordel for Oasis-planen. Hvis vi får f.eks. en præsident eller fem statsministre eller et parlament til at stemme om Oasis-planen, eller som jeg sagde, en gruppe nobelprisvindere, parlamentarikere, så kan vi få det til at ske. Vi er nødt til på en eller anden måde at bryde igennem denne kontrol af fortællingen, og jeg vil virkelig opfordre alle i dette opkald til at forpligte sig til, at vi katalyserer hele denne IPC-organisering til en højere størrelsesorden, for det er det, der er brug for.

Vil du have nogle gode nyheder? Lav dem venligst!

Ikke korrekturlæst

29. februar 2024. "Og alt det, de kommer med nu, hvordan de skræmmer hele verden, at alt dette virkelig truer med en konflikt ved anvendelse af atomvåben, og derfor ødelæggelsen af civilisationen..." Den russiske præsident Putin fortalte den russiske føderale forsamling. "Forstår de ikke det, eller hvad?"

"Eller hvad," synes at være svaret, i hvert fald for mange NATO-lederes vedkommende. "Åh, Putin mener det ikke alvorligt," insisterer de. "Han bluffer bare. Bare rolig, han skal nok give sig," siger de og gør deres bedste for ikke at gøre status over de to års konflikt i Ukraine, hvor et uundgåeligt russisk nederlag ifølge dem altid har været lige om hjørnet.

Tænk bare på, hvad der kunne være sket, hvis droneangrebet på den russiske Engels-luftbase i slutningen af 2022 – et angreb affyret fra ukrainsk territorium – havde beskadiget eller sat en del af Ruslands strategiske atomvåben ud af drift. Det kunne have været begyndelsen på en atomudveksling, og vi har måske kun heldet at takke for, at det ikke blev sådan.

Vi har brug for mere end held! Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur.

"Det er indlysende, at det er nødvendigt at arbejde på at danne en ny kontur af lige og udelelig sikkerhed i Eurasien inden for en overskuelig fremtid," sagde Putin i den ovennævnte tale.

Og det angloamerikanske NATO-lands kollapsende formuer viser store dele af verden, inklusive og ud over det Globale Syd, at

en ny verdensstrategisk og udviklingsarkitektur er afgørende for den globale menneskeheds fortsatte overlevelse og blomstring:

De tiltagende sanktioner, der er designet til at "tvinge Rusland i knæ" og undertrykke Kinas vækst, har i stedet haft den effekt, at de har drevet nationer væk fra anvendelsen af dollar og euro i deres handel. Selvom de store mængder dollar-denomineret gæld i verden udelukker en hurtig tilbagetrækning, er tendensen mod af-dollarisering klar. Som Putin udtrykte det i sin tale: "Desuden er Vesten selv ved at bringe sine egne valutaer og banksystemer i miskredit – de saver den gren over, som de har siddet på i årtier."

Og den igangværende pulverisering af Gaza – eksemplificeret ved det seneste drab eller sårede af hundredvis af palæstinensere, der forsøgte at få mad udleveret i Gaza City – har udløst et internationalt ramaskrig. Halvtreds nationer og tre internationale organisationer talte under de mundtlige høringer, som Den Internationale Domstol afholdt den 19.-26. februar om den israelske besættelse af palæstinensisk land, og der blev indgivet 57 skriftlige erklæringer. Nogle eksempler:

– "Ingen stat begår ustraffet annektering og apartheid, undtagen – ser det ud til – Israel ... Israel må tvinges til at opføre sig som alle civiliserede nationer. Stop med at overtræde international lov og FN's resolutioner!" udtalte ambassadøren fra Belize.

– Israels "ulovlige besættelse og dens grusomheder skal stoppe og bør ikke normaliseres eller anerkendes," sagde Indonesiens udenrigsminister.

– "Vi ... fornemmer, ser, hører og føler det israelske regimes umenneskelige, diskriminerende politik og praksis som en endnu mere ekstrem form for apartheid, der blev institutionaliseret mod sorte mennesker i mit land," sagde den sydafrikanske ambassadør.

– Rusland og Kina talte på vegne af den palæstinensiske sag.

Det var kun gennem samarbejde mellem, i det mindste, USA, Kina og Rusland, at rammerne for en succesfuld implementering af LaRouches "Oasis Plan" for fred og udvikling i Israel, Palæstina og hele regionen kunne realiseres.

Det er på tide, at der kommer flere gode nyheder fra nationerne i det anglo-amerikanske NATO! De forpinte budskaber fra dem, der ikke kan bære at være en del af den ødelæggelse, der finder sted i Gaza – i så ekstreme former som Aaron Bushnells – kan bringes til en højere enhed, som et kor for en ny vej frem, for en aktiv, bevidst fred.

LaRouche-bevægelsen og LaRouche-kandidaterne har gjort det til deres opgave at opbygge dette kor, at skabe gode nyheder. Hvad godt kan du gøre, som du kan dele med andre?

Foto: President Putin addresses the Federal Assembly.
kremlin.ru

Politisk orientering den 29. februar 2024 med formand Tom Gillesberg Erstat Vestens krig mod Rusland med fred i Ukraine og samarbejde med BRIKS+

Schiller Instituttet holder møde lørdag den 2. marts kl.
13.30.

Kom til vores kontor (Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg)

Eller se den live på Schiller Instituttets YouTube kanal:
<https://www.youtube.com/@Schillerinst...>

Eller se den live eller senere: På Schiller Instituttets hjemmeside her: <https://schillerinstitut.dk/si/2024/0...>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling: <https://www.youtube.com/watch?v=hJPD7...>

Andre vigtige hjemmesider:

English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

**Webcast: Bryd ud af det
permanente krigsparadigme med
LaRouche-løsningen**

**Dialog med Helga Zepp-
LaRouche og vært Harley**

Schlanger

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 28. februar 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 28. februar 2024; jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til os via e-mail questions@schillerinstitute.org, eller du kan poste dem på chatsiden på YouTube.

Helga, vi befinder os nu i en periode med både dybtgående farer, men også enorme muligheder for at overvinde disse farer og begynde en ny æra med fredeligt samarbejde om økonomisk udvikling. Schiller Instituttet, din organisation er en ledende kraft i udformningen af et nyt paradigme, gennem den igangværende organisering af Den Internationale Fredskoalition, samt udbredelsen og diskussionen af dine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som giver både et filosofisk og et praktisk grundlag for en overgang til et nyt paradigme.

Det første spørgsmål, jeg har, er fra en, der følger os meget tæt i USA, og som skriver: "Helga, i de seneste dage har vi set nye provokationer fra NATO's side, såsom den franske præsident Macrons forslag om at overveje at udstationere NATO-tropper i Ukraine, og diskussionen i Tyskland om at forsyne Ukraine med langtrækkende missiler og endda udstationering af atomvåben i Tyskland og i Europa i det hele taget. Tror du, at der vil komme en modreaktion på disse og lignende provokerende forslag, eller vil de bare gå ubemærket hen?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det håber jeg, for hvis man lytter til, hvad de ledende politiske kredse siger i disse dage, er der kun én konklusion: at de kollektivt er blevet fuldstændig

vanvittige, og at vi er nødt til at få dem væk fra denne kurs. For hvis dette fortsætter, vil det føre til en direkte konfrontation mellem NATO og Rusland i en meget nær fremtid.

Som du nævnte, var det seneste udbrud af en meget problematisk mental tilstand synlig hos præsident Macron, som organiserede et møde med omkring 20 lande om Ukraine, og på en midnatskonference meddelte han pludselig, at franske og andre NATO-tropper kunne sendes for at forstærke de ukrainske tropper inde i Ukraine, og at han ville lede en koalition af lande, som planlægger at gøre det muligt for Ukraine at sende mellem- og langdistancemissiler til Ukraine og bomber og så videre. Så dette var tydeligvis midt i et gigantisk pres på Tyskland, især på Scholz, for at sende Taurus-krydsermissilet, som kan flyve mere end 500 km og derfor teoretisk set kan nå Moskva og andre strategiske mål, såsom Kreml og andre ministerier. Og det fik naturligvis kansler Scholz til heldigvis at slå bremserne i, indtil videre, for han sagde, at han under ingen omstændigheder ville tillade, at Tyskland blev trukket ind i krigen som krigsførende part.

Samtidig var han uenig i at sende tyske tropper ind i Ukraine, og på den måde var der en åben splittelse mellem Macron og Scholz, og jeg kan kun sige, at de mennesker, der skubber på disse optrapninger, de udviser intet ansvar. Det er, som om deres hjerne er blevet fuldstændig slukket, og et ondt geni har overtaget deres hjerne og dikterer dem ting, som fører verden, hvis de ville følge det, direkte ind i Harmagedon og en atomar afslutning på civilisationen.

Så jeg kan kun sige, at det virkelig er på høje tid, at folk i Europa og andre steder vågner op og bremser det, og dybest set går på gaden – ikke som alle disse demonstrationer, der blev organiseret af disse såkaldte “undersøgende journalister” mod højrefløjten, som viser sig at være en orkestrering, hvor mistanken faktisk er, at regeringen organiserer det af deres egne politiske grunde. De samme mennesker burde gå ud på gaderne og i stedet demonstrere mod faren for en øjeblikkelig

atomkrig! For det er det, der bliver resultatet af denne politik. I Tyskland ville det ikke være bedre, selv hvis man slap af med denne utroligt inkompetente såkaldte "street light"-koalition, og den blev erstattet af oppositionen, lad os sige CDU/CSU plus FDP eller De Grønne. Fordi der er politikere i oppositionspartiet, som Kiesewetter, der siger, at vi er nødt til at bringe krigen dybt ind på Ruslands territorium – jeg mener, disse mennesker leger med den stærkeste atommagt på planeten! Så er disse mennesker gået helt bananas? Det er den eneste forklaring, man kan have. Så hvor er de voksne i lokalet, der rejser sig og fortæller dem, at det her må stoppe, for det her er mere end at gå i søvne ind i Tredje Verdenskrig, det er at kaste sig ud i katastrofen med et ordentligt hurra.

Så jeg kan kun sige, at hvis du lytter eller ser denne webcast, så meld dig ind i vores internationale fredskoalition: Vi mødes hver fredag via Zoom, og vi diskuterer, hvad vi kan gøre. Og formålet med Den Internationale Fredskoalition er at forene den internationale fredsbevægelse, for der er mange mennesker, der kæmper for fred, men indtil videre er de ikke velorganiserede til at arbejde sammen, og vi er nødt til at få en stærkere fredsbevægelse internationalt, for det er meget tydeligt, at uoverensstemmelsen mellem det, regeringerne presser på for – uanset grundene, ethvert fornuftigt menneske kan ikke forstå det – at selv hvis man følger sin personlige grådighed og prestige og privilegier, kan man ikke risikere hele civilisationens eksistens ved at gøre, hvad de gør. Men der er en utrolig uoverensstemmelse mellem, hvad disse politikere presser på for, og hvad befolkningen oplever. For ud fra de mange diskussioner, jeg har haft i de seneste dage, er folk generelt skræmte, de er bange, de tror, at disse politikere er ved at blive vanvittige, og derfor er det eneste svar ikke bare at lade være med at sige det; mobiliser sammen med os, med Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition, som kan stoppe dette.

SCHLANGER: Ud fra de spørgsmål, jeg har modtaget, er det tydeligt, at folk nu virkelig er fokuseret på krigsfaren som aldrig før. Måske var det en masse ståhej omkring toårsdagen for den særlige militæroperation eller lignende. Men lad mig give dig nogle af disse spørgsmål: Vi har et fra Nigeria, hvor personen skriver: "Under Biden-administrationen synes USA at have forpligtet sig til at finansiere en permanent krig mod Rusland i Ukraine, i fuld støtte til den israelske premierminister Netanyahus mål om at drive den palæstinensiske befolkning ud af Gaza og Vestbredden. Som i tidligere tilfælde, i Irak, Afghanistan og så videre, har USA, i store dele af verdens øjne, været medskyldig i krigsforbrydelser. Er det muligt, at USA denne gang vil blive stillet til ansvar?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at der er visse juridiske tiltag. Der har været en sag i Californien, som dog blev afvist af domstolen, fordi de sagde, at der er en magtdeling, og at domstolene derfor ikke kan dømme den udøvende magt. Så jeg tror ikke, at den sag førte nogen steder hen.

Jeg tror, at resultaterne fra Den Internationale Domstol i Haag i mandags kom til en konklusion på deres krav fra 26. januar på baggrund af den sydafrikanske regerings klage. Men så vidt jeg ved, er dette endnu ikke blevet offentliggjort. Og den længere klage fra FN's Generalforsamling fra 2022 er heller ikke offentliggjort, og det kan tage flere uger og måneder, måske endda år – under alle omstændigheder er den ikke afgørende, så vidt jeg ved.

Og så er der en ny sag i Holland, hvor en person har sagsøgt den hollandske regering for at forhindre den i at sende våben til Israel, fordi det muligvis ville være at se gennem fingre med folkedrab. Så jeg ved ikke, hvor denne sag ender, men der var en vis mængde afgørelser. Og på samme måde er der bestræbelser.

Men jeg tror ikke, at de juridiske sager er særlig lovende i forhold til, hvordan sagerne bør forløbe.

Men jeg tror, at der er brug for en generel diskussion, for jeg tror, at grunden til, at disse optrapninger finder sted, er, at etableringerne i Nord indser, at deres system klart bliver afvist af det globale flertal. Det er et tilbageslag: I stedet for at undersøge sig selv og sige, hvorfor slår disse politikker fejl? Sanktioner, for eksempel de ensidige sanktioner uden godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd, som USA og EU meget generøst uddelte til mange lande, det har forårsaget et tilbageslag! Fordi det blev erkendt, at disse sanktioner, som Caesar-sanktionerne mod Syrien, eller sanktionerne mod Afghanistan, eller de mange andre lande, der er blevet sanktioneret, altid havde til formål at forårsage regimeskift, at vælte de fleste valgte regeringer. Og landene i det Globale Syd ser på det og siger: "Hvis det er det, vi får, så er det ikke det, vi ønsker." De interventionistiske krige, de såkaldte "retten til at beskytte"-krige, er det samme: Disse krige resulterede i enorme tab, millioner og atter millioner af mennesker døde eller blev fordrevet. Det Globale Syd så på det og sagde: "Hvis det er, hvad vi får, når vi samarbejder med disse lande, vil vi hellere samarbejde med lande, hvor vi kan få en fordel, som Kina og BRIKS generelt."

Så i stedet for at erkende, at det er dem selv, der er skyld i alt det her, bliver de ved med at insistere på, at de er de "gode", og de andre er de onde.

Jeg tror, vi er nødt til at finde en måde at forene den formodede konflikt mellem det Globale Nord og det Globale Syd. For hvis man virkelig ser på det, sidder vi i samme båd, og faren for en termionuklear krig gør det mere klart end noget andet. Og vi er nødt til at stoppe geopolitikken og gå over til et samarbejde mellem Europa, USA, BRIKS-landene, BRIKS-Plus og det Globale Syd. I betragtning af, at etableringerne er imod det, tror jeg, at det kræver en meget bredere diskussion: Måske er vi nødt til at bringe hele dette spørgsmål ind i FN's Generalforsamling; måske er de nødt til at genskabe forskellige fora for at diskutere behovet for

en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, måske først på universitetsniveau eller i tænketanke eller andre praktiske fora, men jeg tror, at befolkningen virkelig bliver bedt om at involvere sig meget mere i at udtrykke deres vilje og deres retmæssige krav.

SCHLANGER: Som du nævnte, har Den Internationale Domstol netop afsluttet en uges høringer om et forslag til fremskyndelse af midlertidige foranstaltninger, hvilket ikke ser ud til at være sket endnu. Vi har et spørgsmål fra Sydafrika: "De vestlige regerings manglende reaktion på de dystre prognoser om massesult og dødsfald på grund af sygdom er forbløffende. Hører de ikke børnenes skrig, eller ser de ikke fortvivlelsen i deres mødres øjne?"

ZEPP-LAROUCHE: Tilsyneladende ikke! Enhver, der ønsker at vide, hvad der sker i Gaza, har rig mulighed for at finde ud af det. Jeg læste lige her til morgen en rapport fra en mand, der beskriver, hvordan folk på grund af den totale mangel på mad bruger al deres energi på at finde et måltid til sig selv og deres familie; hvordan de har mindre og mindre at spise, selv om det måske kun er korn, men så er kornet ikke længere tilgængeligt. De har absolut ingenting. De går til deres familier, og de har den samme situation. Og hvordan folk, der var normalvægtige og sunde for bare et par måneder siden, nu er ved at dø af sult. Det er hjerteskrærende!

Jeg mener, jeg kan ikke forstå, hvordan folk kan vide disse ting og så vende op og ned på det. I Berlin har der for eksempel lige været en filmfestival, den såkaldte Berlinale. Jeg har kun læst om den og ikke deltaget eller set nærmere på den, men det, der blev rapporteret, var, at nogle af kunstnerne begyndte at tage spørgsmålet om, hvad der sker i Palæstina, op. Derefter var der et kæmpe ramaskrig, hvor de dybest set sagde, at dette var en demonstration af had mod Israel! Det var ikke det, der skete! Absolut ikke! Hvordan kan man undgå at udtrykke et dybtfølt menneskeligt oprør over det, der sker med palæstinenserne i Rafah: 1,5 millioner mennesker

i en utrolig situation! Hvis man ikke længere kan udtrykke en menneskelig følelse, føle med disse mennesker, så er vi ved at miste al menneskelighed.

Det er det, der virkelig er på spil her. Jeg vil gerne komplimentere den sydafrikanske regering: I, regeringen, har valgt en kurs, der er i overensstemmelse med menneskehedens moral, og det er et symbol på, hvor vi er, at det ikke var et af de smukke globale nordlande og den regelbaserede orden, der havde den moralske værdighed til at tage dette spørgsmål op. Det var den sydafrikanske regering. Jeg tror, at det er et tegn i tiden, at lederskabet, det moralske lederskab på dette tidspunkt kommer fra det Globale Syd. Sådan er virkeligheden, og hvis det Globale Nord ønsker at rette op på det, må de virkelig skynde sig og tage sig sammen, for historien er dommeren.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en fast seer, som skriver: "Viser EU's og Storbritanniens krigsiver ikke, at eliterne og det militærindustrielle kompleks faktisk er bange for deres befolkninger, fordi de er nødt til at bruge frygt og krigsøkonomi til at dominere den politiske fortælling?"

ZEPP-LAROUCHE: Åh ja, absolut! Jeg tror, du rammer hovedet på sømmet. For hele spillet handler om at kontrollere fortællingen. Hvis du lytter til visse radioprogrammer eller tv-programmer, de har nu flyttet sig til selv såkaldt "underholdning", nogle dumme programmer om religion eller børnespørgsmål, det hele bruges til at sikre, at fortællingen er den officielle NATO-fortælling. Hvis man har en anden opfattelse, for eksempel hvis man siger, at "krigen i Ukraine bør løses gennem dialog, fordi det ukrainske land er ved at blive ødelagt. Folk dør; mange mennesker er allerede døde, og der bør være et stop," bliver vi kaldt en "Putin-sympatisør"! Enhver, der ikke er komplet idiot, kan lige nu se, at krig ikke kan være et middel til at løse politiske problemer. I atomvåbnenes tidsalder bør krig være udelukket, og vi befinder os lige nu i to situationer, Ukraine og Sydvestasien, hvor

regionale konflikter umiddelbart indebærer en fare for, at de kan udvikle sig til større regionale konflikter eller endda en global konflikt, hvor ingen ville overleve!

Så jeg tror, vi er nødt til at bryde ud af denne bestræbelse på at sætte alle under pres ved simpelthen at sige: Vi har brug for et fuldstændigt skift. Kineserne har for eksempel allerede for et år siden, den 24. februar 2023, fremsat et meget omfattende 12-punkts forslag til en fredsløsning i Ukraine. Det er blevet blankt afvist af Vesten, men jeg synes, det er på høje tid at vende tilbage til det, for Kina har vist sig at være det eneste land i denne konflikt, som var meget afbalanceret, som var upartisk: De har også gode relationer til Ukraine, og de ville være nødt til at spille en stor rolle i genopbygningen af Ukraine, hvilket på bedste vis ville ske, hvis Den Nye Silkevej blev udvidet, hele Den Eurasiske Landbro som en del af Verdenslandbroen blev bygget, og så kunne Ukraine have en fremtid og en fremgangsrig idé om, hvordan de ville blive genopbygget efter denne forfærdelige krig.

Så jeg tror helt sikkert, at det er noget, som bestræbelserne på – det er næsten som 1984, man bliver mindet om George Orwell, og hvis man ikke behager Sandhedsministeriet, bliver man straks udset som mål for alle mulige operationer. Men jeg synes, at selv de mennesker, der gør det, bør tænke over, at de ikke kommer til at tjene på det, for vi vil alle dø som følge af denne politik.

SCHLANGER: Du nævnte kontrollen over narrativet og fremhævelsen af NATO's synspunkt. Der var en absurd scene i dag i Europa-Parlamentet, hvor Alexei Navalnyjs enke kom ind og nærmest opfordrede Europa til at gå i krig mod Rusland. Og hun blev mødt af stor jubel fra de sindsforvirrede medlemmer af Europa-Parlamentet.

Vi har to spørgsmål fra Sydvestasien vedrørende Gaza. Det ene er fra Faisal, som skriver: "Hvorfor undervurderer Biden de arabiske landes magt i forhold til Gaza?" Og jeg vil gerne

vide, om du tror, det er tilfældet. Men det andet spørgsmål, fra Algeriet, er: "Tror du, at Biden tager arabisk passivitet for givet? Kunne det ikke blive et stort problem for Vesten?"

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg, det er. Og jeg tror, at det eneste middel er det, vi allerede har diskuteret i tidligere programmer. Hvis du endnu ikke har set vores 14 minutter lange video om "Oase-planen for Sydvestasien", bør du helt sikkert se den. Det, vi gør, er, at vi cirkulerer denne video globalt i håb om, at den vil blive et emne i pro-freds demonstrationerne: Fordi det ikke bare er nok at være for en afslutning på krigen, men den eneste måde, hvorpå man kan have et realistisk perspektiv, er, hvis man har en plan for økonomisk genopbygning efter krigens afslutning, og så håber man grundlæggende, at naboerne til Israel og Palæstina alle vil lægge deres vægt i det: Hvis de besluttede sig for det – de ville trods alt have en masse vægt – så er flere af de store olielande nu en del af BRIKS: Der er Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Iran, som nu er en del af BRIKS. Og de kunne lægge deres vægt sammen med de andre Golfstater og sørge for, at der er pres nok til at gennemføre Oase-planen.

Jeg tror, at hvis folk i gaderne ville kræve Oase-planen, så ville man skabe et miljø, hvor USA – som er i en valgkamp, og de er nødt til at tænke over, hvad de gør: I den sidste rapport fra primærvalget i Michigan var der mange, mange mennesker, der ikke havde besluttet sig, og det var på forhånd aftalt, at "ikke besluttet sig" ville være en protest mod Bidens politik. Så der er midler, men jeg tror, det kræver mere handling fra alles side, for dette er menneskehedsprøve – alle – de arabiske nationer, de andre nationer i Sydvestasien som Tyrkiet; og der er mange mennesker, der handler, men de er alle nødt til at komme op på et meget højere niveau. Og i sidste ende er USA det eneste land, som alt afhænger af. For hvis USA i bund og grund siger, at I går efter en fredelig løsning, eller vi ikke vil sende våben og økonomisk hjælp, så vil det ske. Så den virkelige chance

ligger hos USA.

Jeg kan kun bede folk om at se på denne "Oase-plan", for det er vejen ud. Hvis vi kan få alle deltagere til at blive enige om, at vi er nødt til at have et positivt, håbefuldt perspektiv, hvor alle kan leve, og alle deltager, så tror jeg, at det er den eneste vej ud af denne krise.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en blogger, som har en blog, der fokuserer på sikkerhedsstaten. Og han skriver: "New York Times' artikel om CIA's koordinering med Ukraines nynazister tilbage til 2014 burde ikke overraske nogen, især ikke folk i LaRouche-organisationen. Men hvorfor tror du, at den blev offentliggjort nu? Viser det, at nogle leder efter en vej ud af Ukraine-krigen?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at når New York Times offentliggør noget fra CIA, skal man ikke gå ud fra, at det er en lækage. Man bør antage, at det har et formål, og at det er designet til at fremme en bestemt politik. Jeg tror bestemt, at dette er mere som en meddelelse om politikken, og derfor er spørgsmålet virkelig, hvordan man får et skift i situationen, som kun kan komme gennem en koordinering af internationale kræfter, der handler sammen.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en seer i Pakistan. Han skriver: "Det er tydeligt, at USA var involveret i forsøget på at holde Imran Khan ude af regeringen, og at dette er en meget farlig operation, som får meget lidt opmærksomhed i Vesten. Har du nogen tanker om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er rapporter, jeg tror fra en ambassadør, som rapporterede, at han blev presset af USA mod Imran Khan. Imran Khans parti fik flest stemmer ved det seneste valg, men der var tilsyneladende tale om indblanding, og stemmerne blev ikke talt korrekt op. Men det er en anden sag: Man kan ikke regere på ubestemt tid imod et folks vilje. Og i alle de tilfælde, hvor det er blevet forsøgt, har det ført til et

forfærdeligt resultat, og jeg kan kun opfordre folk – det er meget svært; jeg er kun til en vis grad bekendt med Pakistans interne politik, og USA's indflydelse der har historisk set været ret betydelig. På den anden side ligger Pakistan geografisk midt i den Nye Silkevej, og hvis der er noget håb for hele regionen, så er det en form for økonomisk "win-win-samarbejde", som potentielt er muligt med den Nye Silkevej.

Så jeg kan kun sige, at folk i Pakistan må forsøge at overbevise flere mennesker om at være på samarbejdets side i stedet for konfrontationens. Men igen, hvis vi ikke får USA og Europa til at stoppe de geopolitiske spil, tror jeg ikke, at Vesten, som er ved at kollapse lige nu, vil kollapse lige så fredeligt, som Sovjetunionen gjorde. Og derfor er vi nødt til at få denne idé om, at konfrontation skal erstattes med samarbejde, og så kan vi løse enhver konflikt på planeten.

Men det skift – det skift, tror jeg, lige nu, hvis du siger til de fleste mennesker i Tyskland, for eksempel, eller i USA, til visse lag: "Lad os samarbejde med Rusland og Kina," så ser de på dig, som om du kommer fra et andet univers eller en planet langt væk. Men hvad er det, der er så unormalt ved tanken om, at de største magter på denne planet ikke skal behandle sig selv som modstandere, men arbejde sammen for menneskehedens fælles bedste? Det er, efter min mening, det nødvendige evolutionære skridt: Hvis vi ikke er i stand til at tage det skridt, tror jeg, vi vil sprænge os selv i luften.

SCHLANGER: Helga, vi har en note om Aaron Bushnells selvfølgelig i protest mod folkemordet i Palæstina den 25. februar, som en mand med samvittighed, men et sørgeligt tab, og vi spørger, om du har nogen kommentarer til det, han gjorde.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg så denne video i går, og jeg må sige, at jeg virkelig fik ondt i maven, fordi det var så utroligt stærkt. Når han siger, at det er, hvad det palæstinensiske folk oplever hver dag, så synes jeg, at folk skal lytte til

ham! Jeg ved, at der straks var en kampagne for at nedgøre ham og svine ham til og så videre; men jeg ved intet om Aaron Bushnell, men det, jeg så på denne slags video, var så hjerteskræende og så stærkt, at jeg kun kan ønske, at alle ville tage sig mod til at se det og ikke skubbe det til side: Tænk over det! For det er klart, at for en person, der er 25 år gammel, var han pilot, så han kan ikke være så sindsforvirret, som nogle mennesker forsøger at gøre det til, for han var tydeligvis midt i at være en aktiv amerikansk patriot.

Så, hvad er det? Tænk over det. Tænk over det. Og i en vis forstand tror jeg, at budskabet skal tages til hjertet.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål til dig fra en ung person, som gerne vil være aktivist, men som siger, at "når man vokser op i denne verden, er det meget svært at vide, hvad der virkelig sker". Og hun spørger, om "du har nogle råd til, hvor man kan henvende sig for at blive mere kvalificeret til at tage lederskab i at flytte befolkningen ud af dette forfaldne system?"

ZEPP-LAROUCHE: Jamen, det er et meget godt spørgsmål. Jeg tror, at hvis jeg var et ungt menneske på dette tidspunkt og så på de tilbud, der er – krig i Ukraine, krig i Sydvestasien, et generelt dommedagsperspektiv – ville jeg virkelig være meget taknemmelig, hvis nogen ville svare på det spørgsmål.

Svaret er, at man er nødt til at kvalificere sig selv. Det er man nødt til i en verden, hvor desinformation og falske nyheder bliver brugt af alle, men det bliver helt sikkert brugt af Vesten til at kontrollere fortællingen, til aldrig mere at invitere russerne til konferencer; man hører ikke, hvad folk tænker i Kina; man hører ikke, hvad folk siger i Afrika og Latinamerika: Så du er nødt til at kvalificere dig selv, stille krav til dig selv om at kunne bedømme, om noget er sandt eller ej.

En god måde er, at vi i Schiller Instituttet udgiver en masse ting, som man kan kigge på i et stykke tid og så sammenligne med det, der står i mainstream-medierne, og så danne sig sin egen mening. Du kan også gå til andre aviser: Tag til den arabiske verden, Indien, til afrikanske lande; prøv at tale med folk fra andre lande. Prøv at være din egen, uafhængige dommer, også ved at lære ting, lær om filosofi, lær om Platon, Leibniz, Konfucius, mange andre.

Det, Schiller gjorde, har jeg for eksempel altid syntes var meget nyttigt: Han var ekstremt begavet, helt naturligt. Han havde en fremragende skolegang, på trods af at han syntes, at skolen var forfærdelig; men hvad han gjorde resten af sit liv, var altid at sige: "OK, jeg må tilegne mig et bestemt område af viden, som filosofi." Når han så var blevet meget dygtig til det, sagde han: "Det næste emne er historie." Og sådan bevægede han sig fra det ene område til det andet, altid med det mål i det mindste at kende emnet i dets essens, at kunne bedømme tingene. På den måde ophobede han, i løbet af sit desværre alt for korte liv, enorme mængder af det, man på tysk kalder Geistesmassen: tankeobjekter, ideer. Det smukke er, at hvis man indsamler flere og flere af den slags begreber og ideer, så giver de genlyd, og man begynder at se sammenhænge, og man får et holistisk syn, og man begynder at få et overblik, som man aldrig ville få, hvis man bare valgte det ene punkt her og det andet punkt der; men hvis man går systematisk til værks for at opbygge sin egen viden, kan man gøre enorme fremskridt på meget kort tid.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak igen for at være med os i denne uge. Jeg vil også foreslå, at vores lyttere spørger de mennesker, de kender på Schiller Instituttet, eller skriver til Schiller Instituttet for at få oplysninger om de ugentlige møder i Den Internationale Fredskoalition hver fredag, og så kan man arbejde med det og blive en del af det, uanset hvor man er i verden.

Så, Helga, tak igen. Nogen afsluttende ord?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget udfordrende øjeblik, ved du nok. Som gammel stridshest spørger jeg faktisk stadig: "Er det muligt, at disse såkaldte ledere skubber os ud på randen af Tredje Verdenskrig?"

Men det gør de.

Så jeg tror, at det eneste svar på det er at blive involveret. Bliv aktiv sammen med os. Lad være med at læne dig tilbage, for kun hvis vi har et stort antal mennesker, der er store nok til at flytte noget, kan vi stoppe det. Og det er helt afgørende, at du er en del af det.

SCHLANGER: OK, med det siger vi på gensyn i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Det håber jeg.

Frankrigs Macron med kurs mod krig

Paris, 27. februar 2024 (EIRNS) – Frankrigs præsident Emmanuel Macron samlede i går 27 stats- og regeringschefer eller deres ministerielle repræsentanter i Paris for at deltage i en konference om støtte til Ukraine. Macron benyttede lejligheden til at optrappe sine angreb og trusler mod Rusland.

Macrons krigeriske holdning har udviklet sig i de seneste uger, især siden Donald Trump truede med at afskære USA's udgifter til Europa fra NATO, hvis de forskellige lande ikke øger deres forsvarsudgifter. I slutningen af januar, under en rejse til Sverige den 30.-31. januar, understregede Macron i sine bemærkninger at Europa er nødt til at sikre sit eget forsvar, selv hvis USA beslutter ikke at fortsætte støtten til

Ukraine. USA er vores allierede, en stor allieret, sagde Macron i Sverige, og understregede dog at man ikke må glemme, at Ukraine er en del af det europæiske kontinent.

Macron kom endda med en vag trussel om, at den franske atomafskrækkelse kunne blive brugt til at afskrække fra krig i Europa. I forbindelse med gårsdagens begivenhed optrappede Macron hensynsløst situationen yderligere og erklærede endda, at "indsættelse af tropper på landjorden" ikke kan udelukkes." I sine indledende kommentarer dramatiserede Macron og sagde, at siden krigens første dag har det, der står på spil i Ukraine, også været afgørende for vores fremtidige sikkerhed i Europa. I de seneste måneder, sagde Macron, har der været en skærpelse af den russiske attitude både indenrigspolitisk – med henvisning til det påståede mord på Navalnyj – og i Ukraine. Rusland har også øget sine cyberangreb overalt, insisterede han.

Macron udtalte: "De lande, der er repræsenteret her på konferencen i Paris, har alle sagt, hvad de tænker om den nuværende situation, og deres samlede analyse påpeger, at det inden for få år vil være nødvendigt at forberede sig på, at Rusland vil angribe disse 10 lande." Han tilføjede: "Vi befinder os helt sikkert i et øjeblik, hvor en opvågnen er nødvendig for os alle, i betragtning af truslens ændring fra et militært og strategisk synspunkt." Så, "for det første kan og må Rusland ikke vinde denne krig i Ukraine for Ukraines skyld. For det andet er vi i gang med at sikre vores kollektive sikkerhed, nu og i fremtiden. For det tredje er vi alle enige om, at vi ikke ønsker at gå i krig med det russiske folk."

Macrons krigsiver er resultatet af en række begivenheder, der startede med Macrons rejse til Sverige den 30.-31. januar, hvis formål var at forny det strategiske partnerskab med landet, der netop var blevet medlem af NATO. Den 12. februar organiserede Macron så en genoplivning i Paris af "Weimar-trekanten", den strategiske alliance fra 1991 mellem Frankrig,

Tyskland og Polen, hvor det grundlæggende tema selvfølgelig var Ukraine og behovet for et forenet og stærkt EU og NATO.

Desuden tog den ukrainske præsident Zelenskij på en rundrejse i Europa, hvor han startede i Storbritannien den 12. februar og fortsatte til Frankrig og Tyskland den 16. februar. Under disse besøg underskrev Ukraine en fuld sikkerhedstraktat med hvert af de tre lande, der involverer fuldt militært, industrielt og civilt samarbejde, for at hjælpe Ukraine ikke kun mod russisk aggression, men også til at genvinde alt territorium det har mistet til Rusland og genopbygge det. Disse traktater giver Ukraine udsigt til et langsigtet samarbejde, der i sidste ende vil føre landet direkte ind i EU og NATO, en strategi, der blev vedtaget på NATO-topmødet i Vilnius den 11.-12. juli 2023. Den fransk-ukrainske traktat, der gælder i 10 år, kræver fuldt samarbejde med forsvarsindustrien i Ukraine for at konfrontere Rusland og, i tilfælde af yderligere russisk aggression, militær støtte til Ukraine inden for 24 timer.

Eks-NATO-general Kujat fremhæver faren ved at indsætte europæiske tropper i Ukraine

Den 27. februar 2024 (EIRNS) – Spurgt af det tyske radionetværk Deutschlandfunk om gårsdagens forslag på krigskonferencen i Paris, indkaldt af den franske præsident Emmanuel Macron, om at indsætte europæiske tropper på landjorden i Ukraine, svarede den tidligere formand for NATO's militærkomité (2002-2005) general Harald Kujat (pensioneret)...: "Først og fremmest må man sige, at dette er en diskussion, som jeg har frygtet i månedsvis. Jo tættere det militære nederlag i Ukraine kommer, jo mere rejser spørgsmålet sig, om NATO-tropper skal følge vores våben, vestlige våben, ind i Ukraine eller ej?" Senere tilføjede han: "Jeg vil bare sige, at Macron har spillet en meget forsigtig, moderat rolle indtil videre. Jeg er forbløffet over, at han tog dette skridt."

Kujat, som også var tidligere generalstabschef for det tyske Bundeswehr (2000-2002), sagde: "Vi ved, jeg ved i hvert fald fra tre lande, at denne mulighed diskuteres seriøst. Russerne ved det i øvrigt også. Og efter min mening har de gjort operationelle forberedelser til dette scenarie i flere uger." Lande, der sender tropper til Ukraine, "må også gøre sig klart ... at når det kommer til kamphandlinger med deres styrker i Ukraine, så er der ikke tale om NATO..."

Kujat skelnede mellem den nuværende praksis med amerikansk, fransk og britisk personale i Ukraine uofficielt og en mere officiel rolle, som ville tvinge Rusland og fremprovokere en direkte konfrontation mellem Rusland og de europæiske lande. Sidstnævnte "krigsdeltagelse" er en tilstrækkelig alvorlig anledning.

Kujat understregede dog, at presset for at få langtrækkende missiler til Kiev (både dem til Tysklands Taurus-missiler, men formodentlig også den nyligt annoncerede koalition, som Macron netop havde opfordret til) har den dækhistorie, at det bruges til at afskære "de russiske kampstyrker fra deres forsyninger fra moderlandet." Men "det handler ikke om" dette. Det handler om, "hvad de franske og britiske kamptropper kan udrette. Det handler om at angribe strategiske mål i Rusland." Han nævnte derefter eksemplet med det ukrainske droneangreb den 26. december 2022 på en russisk "interkontinental strategisk flyveplads i Engels, nær Saratov, hvor den atomare flåde af strategiske bombefly er stationeret. Det er sådan et strategisk mål. Forestil dig, hvis du havde ramt det atomare våbendepot med disse droner. Så ville vi begge ikke længere kunne ringe til hinanden i dag."

Emmanuel Macron. UN Photo/Goncalo Borges Dias

Midt mellem liv og katastrofe: Genoprettelse af USA's sande mission

Den 26 februar. Verden er på vej ind i den farligste periode i moderne historie, og alle sejl sættes til for at forhindre, at et skifte finder sted. Der er nedtælling til verdenskrig, og flere mennesker må få øjnene op for faren og få en fornemmelse af, hvordan den kan løses.

Den ukrainske konflikt er et bevis på, at ideologerne i Washington og London, på trods af den åbenlyse kendsgerning at krigen ikke kan vindes militært, nægter at lade det stoppe dem og i stedet fortsætter med at insistere på Ruslands totale "nederlag". En artikel i New York Times fra den 25. februar illustrerer, hvordan der faktisk har været en ti år lang "skyggekrig på højtryk" mellem USA og Rusland, hvor CIA har etableret dybe netværk i Ukraine, som har hjulpet med alt fra snigmord til træning af landets nuværende efterretningschef.

Et ukrainsk parlamentsmedlem har nu gentaget en opfordring til at bringe atomvåben tilbage til Ukraine – en udmelding, som ikke bare skal ses som en udtalelse fra en enkelt galning, men snarere som et udtryk for at denne form for vanvittig retorik bliver forstærket. På samme måde bekymrer Tysklands afstemning i Forbundsdagen den 22. februar om at sende "langtrækkende våbensystemer" til Ukraine med rette mange om faren for at bringe Tyskland, et NATO-land, direkte ind i krigen, hvis de leveres. Selvom deres "Taurus"-missiler ikke er blevet godkendt endnu, rykker det os stadig tættere på den snubletråd, som Rusland vil blive tvunget til at reagere på.

Nylige indrømmelser af den kommende fiasko i Ukraine-krigen, såsom udtalelser fra den tidligere Centcom-talsmand oberst Joe Buccino og Council on Foreign Relations højtstående medlem Charles Kupchan, er nyttige og kan hjælpe med at befri folk for nogle af deres vrangforestillinger. En anden anklage, der er ved at gå op i røg, er den der rettes mod Putin for dødsfaldet den 16. februar af Vestens yndling, Alexey Navalny. Ikke alene blev hans lig returneret til hans familie i rette tid, men Ukraines militære efterretningschef erklærede også, at "jeg må skuffe jer, men vi ved, at han døde af en blodprop."

I en diskussion med medarbejdere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at hvis man gør status over de vigtigste udviklinger i verden, ser dette år ud til at blive et meget ustabilt år. Brasiliens præsident Lula da Silva står i spidsen for G20, Ungarns præsident Viktor Orbán står i spidsen for EU, Rusland står i spidsen for BRIKS, og Trump vil sandsynligvis vinde det amerikanske valg. Så landskabet i verden vil med garanti være i forandring. Dertil kommer det skrøbelige finansielle system, som kan kollapse når som helst, planen om at indføre en ny reservevaluta, og BRIKS-landene, som fortsætter med at blive den dominerende dynamik i verden. Tilsammen står det klart, at hele verden kan bevæge sig i retning af et nyt økonomisk system – medmindre der selvfølgelig udløses en atomkrig for at forhindre det.

I betragtning af denne situation sagde Zepp-LaRouche følgende:

"Det eneste rationelle, som folk i USA og Europa kunne gøre, er at opgive denne gudsforladte geopolitiske sygdom, hvor man er nødt til at besejre en fjende for at vinde, at have et nulsumsspil. "Enten vinder du, eller også taber jeg. Det er en helt forkert opfattelse, og universet fungerer ikke på den måde, for universet er organiseret på en anti-entropisk måde, så hvis man fremmer nyskabelse og ansporer højere ordener af ting, er man i overensstemmelse med universets love. Derfor vil eksistensen af win-win-samarbejde på planeten være i

overensstemmelse med universets love, mens insisteren på et entropisk tab-tab- eller nulsumsspil simpelthen ikke er i overensstemmelse med universets love. Vi er nødt til at bringe den politiske og økonomiske orden på planeten i overensstemmelse med universets love for at opnå en holdbar fred og en holdbar eksistens for den menneskelige civilisation.”

Dette ansvar hviler især på skuldrene af dem i USA, en nation, som i øjeblikket giver sin accept til et folkemord i Gaza. Som i tilfældet med piloten Aaron Bushnells selvaftbrænding den 25. februar, ser selv de bedste og mest patriotiske unge mennesker i Amerika ingen muligheder for at stoppe den rædsel, der udføres i deres eget navn, selvom mange desperat ønsker og længes efter en. Det er derfor LaRouche-bevægelsens opgave, gennem Oase-planen for Sydvestasien, at genoprette USA's menneskelighed og mission – en nation, hvis sande traditioner nødvendigvis må genoprettes nu.

Credit: Photo by the U.S. Bureau of Reclamation.

Mobilisering for at skabe en smuk fremtid

Ikke korrekturlæst

Verden står over for flere krisepunkter, der kræver en transformation i vores tilgang og principper. I tilfældet med NATO's eskalering over for Rusland og bekymringen for russiske atomvåben i rummet, er der opstået spændinger mellem Rusland og Vesten. Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov har kritiseret hysteriet omkring rumvåben som “absurd” og påpeget, at det er svært at kommunikere med USA på grund af

deres åbenlyse løgne.

NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg har også bidraget til denne uvederhæftige adfærd. Han har udtalt, at NATO arbejder for at undgå krig med Rusland, samtidig med at han understreger, at Ukraine bør have ret til at bruge F-16-fly til angreb i Rusland. Disse udtalelser har gjort det svært for Rusland at have tillid til vestlige embedsmænd.

Denne irrationalitet har alvorlige konsekvenser for de vestlige lande selv. Europæiske lande oplever en økonomisk tilbagegang, der forværres af deres egne sanktioner mod Rusland. På et topmøde mellem EU's finansministre blev der fremsat desperate forslag til finansiering af klimaomstilling, investering i kunstig intelligens og forberedelse af militært forsvar mod Rusland. Alt dette sker samtidig med budgetnedskæringer, stigende priser og folkelig utilfredshed.

I Gaza er situationen også kritisk. Der er øget bombardement af Gazas sidste "sikre zone" i Rafah, og der er trusler om en fuldskala landinvasion. Samtidig lider befolkningen under hungersnøds-lignende forhold på grund af manglende humanitær hjælp fra Israel. Israel har ikke kun udvist ligegyldighed, men har også annonceret nye ulovlige bosættelser på Vestbredden. USA's begrænsede kritik af Israels handlinger virker meningsløs og ignorerer den fortsatte rædsel.

Der er rapporter om, at der forhandles om en gidselaftale mellem Israel, Egypten, Qatar og USA. Uanset udfaldet af disse forhandlinger og en eventuel våbenhvile, er spørgsmålet, hvad der vil ske derefter. Hvor længe kan en våbenhvile vare, og hvordan kan stabilitet og fred sikres på lang sigt i regionen?

LaRouches Oasis-plan præsenterer en mulighed for at ændre dynamikken i regionen fra konflikt til udvikling og stabilitet. Planen beskriver et økonomisk udviklingsperspektiv, der kan skabe en win-win-situation. Ved at omfavne Oasis-planen kan vi bringe diskussionen videre og

finde fælles fodslag.

I baggrunden af alt dette er der dog en ændring i synspunktet, som i stigende grad fejer hen over verden. Kinas FN-ambassadør Zhang Jun pegede direkte på en sådan ændring under en høring i FN's Sikkerhedsråd fredag den 23. februar, hvor han insisterede på, at den eneste måde at løse konflikten i Ukraine og i verden mere bredt på er at ændre sin tankegang:

“Den kolde krig sluttede for over 30 år siden. Siden da har det internationale landskab gennemgået dybtgående ændringer, og multipolariseringen af verden har taget fart. Dette er tidens trend og historiens tidevand. Menneskeheden udgør et fællesskab med en fælles fremtid. Alle lande, store og små, er lige medlemmer af det globale samfund, når det kommer til internationale relationer, og har ret til en plads på den internationale arena... At verden glider tilbage til kolonitiden er ikke en mulighed... [Lande] skal føre deres relationer ansvarligt og håndtere deres forskelle korrekt i stræben efter win-win-samarbejde.”

Det er den udfordring, vi står over for. Når vi ændrer vores perspektiv, kan selv de største problemer blive mindre. Lad os sprede Oase-planen og bidrage til en mere stabil og fredelig fremtid.

Foto: UN Photo/Nektarios Markogiannis, Flickr

Helga Zepp-LaRouche ved Den Internationale

Fredskoalitions møde nr. 38

Ikke korrekturlæst.

Helga Zepp-LaRouche ved Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 38

23. februar 2024 (EIRNS)-{Transkribering af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger ved mødet den 23. februar 2024 i Den Internationale Fredskoalition (IPC).}

ANASTASIA BATTLE: Hej og velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition; det er det 38. møde i træk, vi har holdt. Tak, fordi I er med os i dag. Vi har en række initiativer; især Oase-planen, som fremlægges som et meget vigtigt tiltag for at gribe ind i den proces, der foregår i verden lige nu med Israel og Palæstina. Vi er nødt til at have et positivt udsyn og begynde at flytte tingene væk fra bare at sige, at vi skal stoppe volden, men hvordan skal vi afslutte krigen for stedse i denne region? Det er virkelig et vigtigt koncept for os at understrege her i dag.

Vi kommer til at have en række talere og rapporter i dag. Vi har et møde på vej i Detroit, som jeg skal deltage i. Den professor, jeg arbejder sammen med, vil være der i dag. Hun skal også give en præsentation af, hvad de laver på Wayne State University [i Detroit]. Der sker en hel del lige nu i Dearborn-Detroit-området, som det bliver sjovt at fortælle jer om, og som er meget vigtigt.

Med det vil jeg give ordet videre til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til International Peace Coalition. Fortsat venligst, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mange tak. Først og fremmest vil jeg gerne hilse på jer alle og takke jer for jeres vedholdende indsats, som er meget vigtig og nødvendig. Vi ser stadig en dramatisk optrapning, faktisk til Tredje Verdenskrig, og en

dramatisk optrapning af den forfærdelige situation i Gaza. Men man skal også være opmærksom på, at vi i øjeblikket oplever et meget dramatisk skift i den internationale situation, hvor det Globale Syd i stigende grad er i total opposition til et lille mindretal i det Globale Nord eller det kollektive Vesten. Et sted, hvor dette blev meget tydeligt, var på det nylige møde mellem G20-udenrigsministrene i Brasilien, hvor de ikke var i stand til at nå frem til en fælles erklæring af den meget enkle grund, at der var fuldstændig uenighed om de to spørgsmål om krig, både i Ukraine og i Gaza. For i tilfældet med Gaza var det især den sydafrikanske og brasilianske position, der ønskede at have en formulering i erklæringen om, at der foregik folkedrab i Gaza, hvilket USA, Storbritannien, Tyskland og andre naturligvis var voldsomt imod. Så i sidste ende var der ingen fælles erklæring, og det er typisk for den voksende splittelse i verdensopinionen om, hvordan man skal bedømme disse konflikter.

I mellemtiden har flere latinamerikanske ambassadører afbrudt de diplomatiske forbindelser med Israel, og i tirsdags [20. februar] blev den resolution om situationen i Gaza, som Algeriet havde fremlagt i FN's Sikkerhedsråd, afvist med stemmerne 13 mod 2, hvor USA nedlagde veto, og Storbritannien undlod at stemme. Så dette er typisk for den aktuelle dysfunktion i FN's Sikkerhedsråd som det sted, hvor orden skal genoprettes i verdenssituationen. Det skal også bemærkes, at mens den utrolige humanitære situation fortsætter, især i Rafah, har 18 store internationale hjælpeorganisationer udsendt en stærk advarsel om de alvorlige konsekvenser for folks liv i området. Tilsyneladende har den israelske regering udstedt et ultimatum til Hamas med en frist til den 10. marts til at frigive alle gidsler, ellers vil de indlede en fuld landoffensiv mod Rafah. Så vi er i tidsnød, for situationen forværres for hver dag, der går.

I mellemtiden har høringerne ved Den Internationale Domstol i Haag været i gang siden mandag [19. februar]. Jeg tror, det

vil fortsætte indtil mandag i næste uge. Dette er ikke den nylige sag fra Sydafrika, men det er et forslag fra FN's Generalforsamling fra 2022, som allerede angriber Israels besættelse af Palæstina, som de bekæmper som ulovlig. Der kunne man høre taler efter taler fra mange nationer fordømme, hvad de kaldte totalt ulovligt – jeg ved ikke, om ordet folkedrab blev brugt, for jeg havde ikke tid til at lytte til alle talerne. Men det er i søgelyset, og det var i forbindelse med den anden sag, som Sydafrika har anlagt.

Jeg vil især nævne, at den kinesiske repræsentant Ma Xinmin, som talte i Haag, og som er juridisk rådgiver for den kinesiske udenrigsminister, med rette sagde, at dette øjeblik er en lakmusprøve for hele menneskehedens samvittighed, og hvordan de vil reagere på denne forfærdelige situation i Gaza...Det er situationen i Gaza, som stadig er i fare for at eskalere til en regional krig, der kan blive en global krig.

Men måske lige så farlig – det er svært at måle – er situationen omkring Ukraine, fordi den ukrainske hær led et stort nederlag i Avdeyevka. De besluttede at trække sig tilbage, og det gjorde de, men de gjorde det alt for sent, så der var mange tab. Jeg tror, at 1.000 soldater blev dræbt, og yderligere omkring 1.000 blev taget til fange som krigsfanger. Så alle militæksperter så dette som et stort nederlag og endnu et tegn på, at den ukrainske hær ikke vinder og ikke har nogen chance for at vinde. Af en eller anden mærkelig grund afholder det dog ikke det vestlige establishment fra hysterisk at kræve flere og farligere våben sendt til Ukraine. Det er næsten uforståeligt, at de ikke tænker et sekund over konsekvenserne af en optrapning i denne situation.

Den tyske forbundsdag har netop afvist leveringen af Taurus-krydsermissiler til Ukraine med en formulering om at sende langtrækkende våbensystemer, som med lidt snilde kan tolkes til at omfatte Taurus-missilerne, men ordet Taurus var ikke med i afstemningen. Afstemningen var 480-182 imod at inkludere Taurus. Men der er folk i oppositionen, der opfordrer til at

sende dette våben, fordi man er nødt til at "bringe krigen til Ruslands territorium", og de taler, som om der ikke vil være nogen konsekvenser. De lader ikke til at indse, at enhver optrapning med den stærkeste atommagt på planeten – som Rusland er lige nu – risikerer at blive den absolutte snubletråd for en optrapning, som ingen kan kontrollere i sidste ende.

Det er interessant, at Chongyang Institute for Financial Studies ved Renmin University i Beijing netop har lavet en undersøgelse, der konkluderer, at på trods af 20.000 sanktioner fra Vestens side mod Rusland, er den russiske økonomi ikke ved at kollapse. Tværtimod vokser den. Og modtageren af billig energi fra Rusland er ikke længere Tyskland, som er ved at kollapse på en utrolig måde og i frit fald – bunden er ved at falde helt ud. Men nu er det selvfølgelig Kina og Indien og andre asiatiske lande, der nyder godt af det. Her er endnu et eksempel på, hvordan Vestens politik er skadelig for deres egne interesser, men de bliver ved med at gøre det, som om de har mistet evnen til at tænke. Det er klart, at jo mere deres narrativ kollapser, jo mere hysteriske bliver de og presser på for at få krig. Så det betyder, at vi virkelig er nødt til at mobilisere endnu hårdere, ikke kun for at besejre det, der foregår lige nu, men for at gøre det, der er vores unikke mission og vores evne, og det er at tilbyde løsninger på en ellers tilsyneladende uløselig konflikt.

Sidste gang så vi alle Oase-plan-videoen, som var et forsøg på at demonstrere, i det mindste i elementær form, hvordan min afdøde mand Lyndon LaRouches Oase-plan ville se ud. Nemlig at producere en enorm mængde ferskvand gennem et kanalsystem, der forbinder Middelhavet med Det Døde Hav og Det Røde Hav i denne region, at producere en masse afsaltet ferskvand til landbrug, skovbrug, industri, infrastruktur og på denne måde i sidste ende omdanne hele Sydvestasien til et blomstrende knudepunkt mellem Asien, Europa og Afrika. Det er vores løsning, og vi er

nødt til at få de mennesker, der kæmper for at redde Palæstina, til at acceptere ideen om, at vejen til et frit Palæstina går gennem Oase-planen. For man skal indføre en optimistisk løsning, hvor alle parter – Israel, palæstinenserne og alle naboerne – indser, at det er i deres bedste interesse at arbejde sammen om at opbygge hele regionen økonomisk og landbrugsmæssigt, – så skaber man en fremtid for alle.

Det samme gælder naturligvis for Ukraine, for kun hvis der findes en diplomatisk løsning nu, før det er for sent, kan genopbygningen af Ukraine i forbindelse med Den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Bælte & Vej Initiativet rent faktisk blive gennemført. Under alle omstændigheder er vi nødt til at gå over til et nyt paradigme, hvor vi stopper den geopolitiske konfrontation og erstatter den med samarbejde mellem det såkaldte kollektive Vesten eller det globale Nord og landene i den Globale Majoritet. For kun når vi når frem til denne form for samarbejde, kan der findes en løsning på de forfærdelige kriser, vi befinder os i nu.

Jeg vil virkelig opfordre alle i demonstrationerne til at inkludere Oase-planen; det er vejen til et frit Palæstina. Vi må have en ende på voldscyklussen, som ellers truer med til sidst at sprænge hele menneskeheden i luften. I den forstand er jeg helt enig med den kinesiske juridiske rådgiver Ma Xinmin i, at dette er et øjeblik til at teste hele menneskehedens samvittighed. Vi må finde et positivt svar.

{Bemærkninger under diskussionen}

Jeg vil bare svare meget kort, at jeg er helt enig i, at manglen på empati er kilden til dette. Så jeg vil gerne byde professoren velkommen. Det var Schiller Instituttet, fordi Friedrich Schiller – og instituttet er opkaldt efter ham netop af den grund – var den person, der talte mest dybtgående om, hvordan manglen på empati faktisk var det mest påtrængende behov i hans tid. Han sagde det som en kommentar til den

franske revolution, der netop var slået fejl i form af den jakobinske terror. Han sagde, at et stort øjeblik havde fundet et lille folk, og derfor var der et absolut behov for at udvikle en metode til at gøre folk til bedre mennesker. Svaret, han fandt, var, at det skulle ske gennem æstetisk uddannelse, hvilket kun kunne ske gennem mødet med og studiet af klassisk musik. Hvis man ser på, hvordan Johann Sebastian Bach for eksempel behandler det samme emne med sine store messer og andre kompositioner, eller hvordan Beethoven også nærmer sig det med en masse kirkemusik, som hans store messe, men også hans generelle klassiske musik, kan man faktisk se, at det er mødet med disse ædle begreber og sublime begreber, der forvandler mennesker fra kun at have sanseopfattelse, der udspiller deres følelser, i modsætning til mennesker, der udvikler deres følelser til et niveau, hvor følelsen aldrig fortæller dig andet end, hvad fornuften befaler. Så spørgsmålet er, ja, der er religion, men religion skal kombineres med klassisk uddannelse. For jeg tror, at de to er rettet mod det samme spørgsmål om at frigøre det, der gør mennesket til Skaberens billede.

{Afsluttende bemærkninger}

Det har faktisk været en meget rig diskussion, så jeg ville være fristet til at svare på alle pointerne, men jeg vil gerne vælge nogle få ud. For det første mener jeg, at kampen mod – og dette er til dels et svar til [redigeret] – dødens købmænd bestemt bør omfatte dem, der bidrager til denne forfærdelige udvikling. En kategori er de virksomheder, der arbejder med kunstig intelligens i privat regi. Nogle af dem er i USA, og de udpeger mål i Gaza, som israelerne så bruger til at bombe. Jeg mener bestemt, at det er noget, der hjælper og tilskynder til dette forfærdelige folkemord. Jeg synes, det er meget vigtigt, for som det er blevet nævnt, har krigsførelse bevæget sig ind på nye områder, hvor hele spørgsmålet om cyberkrigsførelse, der bliver mere og mere dominerende, skal tages i betragtning.

Men det mindsker ikke faren ved at bruge atomvåben, for der er faktisk folk, der taler om en begrænset atomkrig som en mulighed. Efter min mening, og efter mange eksperters mening, f.eks. folk fra Massachusetts Institute of Technology og andre steder, er det logikken i atomkrig, at når man først har brugt ét atomvåben, vil man bruge dem alle. Det vil være enden på civilisationen. I begyndelsen af denne diskussion havde vi en person på programmet adskillige gange, Steven Starr, som er en fremtrædende videnskabsmand fra USA. Han har lige sendt sin video ud igen, der viser, hvad en atomkrig ville gøre. Jeg vil foreslå, at vi lægger den ud, og måske kan du, Anastasia, sende den ud igen til alle deltagerne og lægge den på steder, hvor folk kan få adgang til den. Jeg kan kun tale om Europa og Tyskland – selvfølgelig er der folk andre steder – men de taler om at bruge disse våben, som om det var en picnic; som om det var et stykke kage. Jeg tror, at problemet er, og jeg tror, at nogen nævnte det tidligere, at vi har at gøre med psykopater; mennesker, der seriøst taler om masseødelæggelsesvåben, der kan eliminere og i sidste ende udslette den menneskelige race. De hører hjemme på et galehus; måske er det ikke den mest hensigtsmæssige måde at udtrykke det på, men det er det, det handler om. De bør spærres inde, fordi de ikke er rationelle.

Jeg synes, at faren for atomkrig skal gøres meget mere kendt, for generationen fra Anden Verdenskrig vidste, hvad krig var. Min generation, som havde den fordel at have forældre og bedsteforældre, der talte om Anden Verdenskrig, vi har stadig en følelse af det, i det mindste i Tyskland. Men jeg tror, at mange af de generationer, der kommer op efter det, ikke har nogen forbindelse; de kender kun videospil, hvor man, når man er færdig med et spil, starter et nyt, og det hele er, som om intet er sket. Så jeg vil opfordre denne koalition til virkelig at sikre, at alle ved, hvad konsekvenserne af en atomkrig er, nemlig atomvinter og enden på livet på planeten; det er det hele. Hvis man ikke starter med det, vil man altid komme til den forkerte konklusion i kampen for fred.

For det andet vil jeg virkelig gerne gentage dette spørgsmål – og jeg tror, Dennis allerede har nævnt det – at det modsatte af ødelæggelse er kærlighed. Hvad kan man gøre mere kærligt end at skabe betingelserne for, at hvert eneste menneske på planeten kan udfolde sit livspotentiale? Enhver baby, der bliver født, ethvert barn, der vokser op, som har adgang til uddannelse, som har adgang til tilstrækkelig mad, som har adgang til sundhedspleje, som har adgang til alle disse ting, kan blive et fuldt udviklet menneske. Hvis du er sulten, hvis du bare prøver at finde dit næste måltid, bliver du nægtet menneskelighed. Så fattigdom og alle disse ting er den største krænkelse af menneskerettighederne, man kan forestille sig.

Så jeg tror, at Oase-planen er nøglen. Jeg kan ikke komme i tanke om noget bedre, og den person, der stillede spørgsmålet, hvad kan vi gøre for at stoppe folkemordet. Det er klart, at hvis der var en nem måde at gøre det på, ville den allerede være blevet anvendt, når man tænker på magthaverne og konstellationen af kræfter. Så jeg kan kun forestille mig, at hvis alle mennesker rundt om i verden – de humanitære hjælpeorganisationer, de studerende, der demonstrerer, de mennesker, der er i forskellige grader af bevægelse – hvis de alle virkelig begyndte at kæmpe for Oase-planen som en vej ud af denne krise, ville der være et kor af stemmer, der forstår, at den eneste måde at befri Palæstina på er, hvis der er en bølge af krav om at gennemføre Oase-planen. Hvis dette kor bliver så højt, at landene i regionen – Saudi-Arabien, Golfstaterne, de umiddelbare naboer som Irak, Iran, Syrien, Tyrkiet, og så i et større område, Indien, Iran, Kina, Rusland, og til sidst europæerne. For hvis vi ikke løser disse to fundamentalt eksploderende kriser – Gaza og Ukraine – kan det ikke bare eksplodere i Tredje Verdenskrig, men hvis disse ting kollapser, vil vi få millioner af flygtninge. Hvis Ukraine kollapser uden en diplomatisk tilgang og en idé om økonomisk genopbygning, vil det kaste hele verden ud i kaos på en måde, som aldrig er set før.

Så den eneste måde, jeg kan komme i tanke om – og hvis folk har bedre ideer, så kom endelig frem – den eneste måde, jeg kan komme i tanke om at afslutte denne elendighed på, er at hæve hele diskussionen til et højere niveau, hvor folk begynder at tænke seriøst over løsninger, over hvordan man får en økonomi til at fungere. Palæstinenserne havde, tror jeg, 800 kalorier om dagen; det var omtrent koncentrationslejr niveau. Nu er det sandsynligvis meget mindre. Så hvad gør man? Man er nødt til at opbygge et landbrug. Hvordan får man landbrug? Man er nødt til at have ferskvand; hele denne region er en ørken. Så ideen er at skabe nyt ferskvand gennem dette kanalsystem, af-saltning, og så har man vand til rådighed til landbrug, skove. Man kan bygge nye byer, man kan bygge infrastruktur. Man er nødt til at have en vision om, at Sydvestasien skal se lige så udviklet ud, som Tyskland gjorde, da det stadig fungerede, hvilket var i 1970'erne og 1980'erne. De havde en udviklet infrastruktur, integrerede jernbaner, vandveje, motorveje som et miljø for industrialisering. De havde et højt udviklet landbrug og et højt udviklet skovbrug. Det burde være tilfældet for alle lande i regionen.

Hvorfor skulle Afghanistan og Irak og Syrien og Yemen ikke være lige så udviklede som Tyskland? Det er der ingen god grund til. Det kan lade sig gøre, og jeg tror, vi har brug for en gnist af inspiration fra en vision om, hvordan denne region kunne se ud. Det vil give håb til unge mennesker i Israel, i Palæstina, i Syrien, i Irak og i Afghanistan. Når man først har den vision om at gøre regionen beboelig for alle, kan den genoptage forbindelsen til sin store tradition, som den havde. Bagdad var engang den mest udviklede by i verden. Der var Afghanistan, som var de tusind byers land i den baktrisk-græske periode. Der var Syrien, som var en del af Silkevejen, eller Samarkand i Centralasien: Det var alle perler af højtudviklede byer. Hvis vi kombinerer denne store tradition fra fortiden med en vision for fremtiden, og hvis det bliver motivationen for alle de involverede mennesker, tror jeg, vi kan afslutte dette og bringe det til en meget smukkere epoke i

Afghanistan: Schiller Instituttet afleverer protestskrivelse til UNESCO's hovedkvarter om at redde Afghanistans kulturelle relikvier

Ikke korrekturlæst

22. februar 2024 (EIRNS) – En delegation fra Schiller Instituttet og Ibn Sina Center for Forskning og Udvikling afleverede i dag et andragende til UNESCO's hovedkvarter i Paris, hvor de opfordrer UNESCO til at genetablere forbindelserne med Afghanistan for at hjælpe med at redde de mange kulturelle relikvier, som er i fare for terrorgrupper og andre forbrydere, og kræver, at UNESCO genetablerer kulturelle samarbejdsaktiviteter med alle nationer, såsom Syrien, hvor agenturet selektivt har indført sanktioner og forbud.

Schiller Instituttets stifter og leder Helga Zepp-LaRouche og Paris Schiller Instituttets leder Karel Vereycken ledte delegationen og udsendte erklæringer til medierne uden for UNESCO's hovedkvarter. Zepp-LaRouche sagde: "Hvis sanktionerne fortsætter, vil det betyde, at man fortsætter det geopolitiske spil, som man har ført med Afghanistan i meget lang tid. Vores fælles kulturarv må være hævet over flygtige stridigheder, så vi vil kæmpe for dette af hensyn til vores egen identitet som

én menneskelig art, eller som én fælles arv.” Se den fire minutter lange videoudtalelse.

Delegationen udgav en erklæring, som blev afleveret til UNESCO den 31. januar af Ministeriet for Information og Kultur i Det Islamiske Emirat Afghanistan, underskrevet af viceminister for kultur og kunst Mowlavi Atiqullah Azizi. Det hedder blandt andet: “Dette ministerium beder UNESCO og andre internationale organisationer, der arbejder med bevarelse af verdens materielle og immaterielle kulturarv, om at støtte Afghanistan i bevarelsen af dets materielle og immaterielle kulturarv, herunder dem, der tilhører islamiske og ikke-præ-islamiske perioder i dets historie...”

Efter USA's totale boykot af Afghanistan i 2021 stoppede UNESCO også kontakten med de afghanske myndigheder, på trods af at mange andre FN-organisationer fortsatte deres aktiviteter i landet og arbejder der den dag i dag.

På en konference i Kabul i november 2023 om økonomisk genopbygning, hvor en delegation fra Schiller Instituttet deltog, blev det besluttet, at verdensopinionen skulle bringes i spil for at ændre UNESCO's beslutning.

Der blev formuleret en underskriftsindsamling, som til dato har fået 550 underskrifter, herunder mange afghanske eksperter – kvinder såvel som mænd – arkæologer, historikere, kunstnere, diplomater og ledende personligheder fra fem kontinenter. Underskriverne spænder bredt fra medlemmer af det afghanske videnskabsakademi til den berømte filmskaber Oliver Stone.

Den fulde liste over underskrivere, teksten til underskriftsindsamlingen og erklæringen om påskønnelse af Ibn Sina R&D Centers indsats fra viceministeren for kultur og kunst i Afghanistan blev afleveret til UNESCO's hovedkvarter i Paris i dag. De er tilgængelige i deres fulde længde på Schiller Instituttets hjemmesider i Frankrig og USA. Ibn Sina R&D Center og Schiller Instituttet inviterer flere mennesker

til at slutte sig til denne internationale indsats.

Underskriftsindsamlingen med titlen "International Call To Lift Sanctions Against Cultural Heritage Cooperation" konkluderer: "3) Vi beklager, at UNESCO, som burde hæve sin stemme mod enhver ny form for 'kulturel og videnskabelig apartheid', gentagne gange har forværret situationen ved at politisere spørgsmål, der ligger uden for dets beføjelser. 4) Derfor opfordrer vi det internationale samfund til øjeblikkeligt at stoppe denne form for "kollektiv afstraffelse", som skaber lidelse og uretfærdighed, fremmer uvidenhed og bringer menneskehedens evne til gensidig respekt og forståelse i fare.

"Fremskridt inden for videnskabelig indsigt, i et positivt klima, der tillader alle at dele den, er i sagens natur gavnlig for alle og for selve grundlaget for en sand fred."